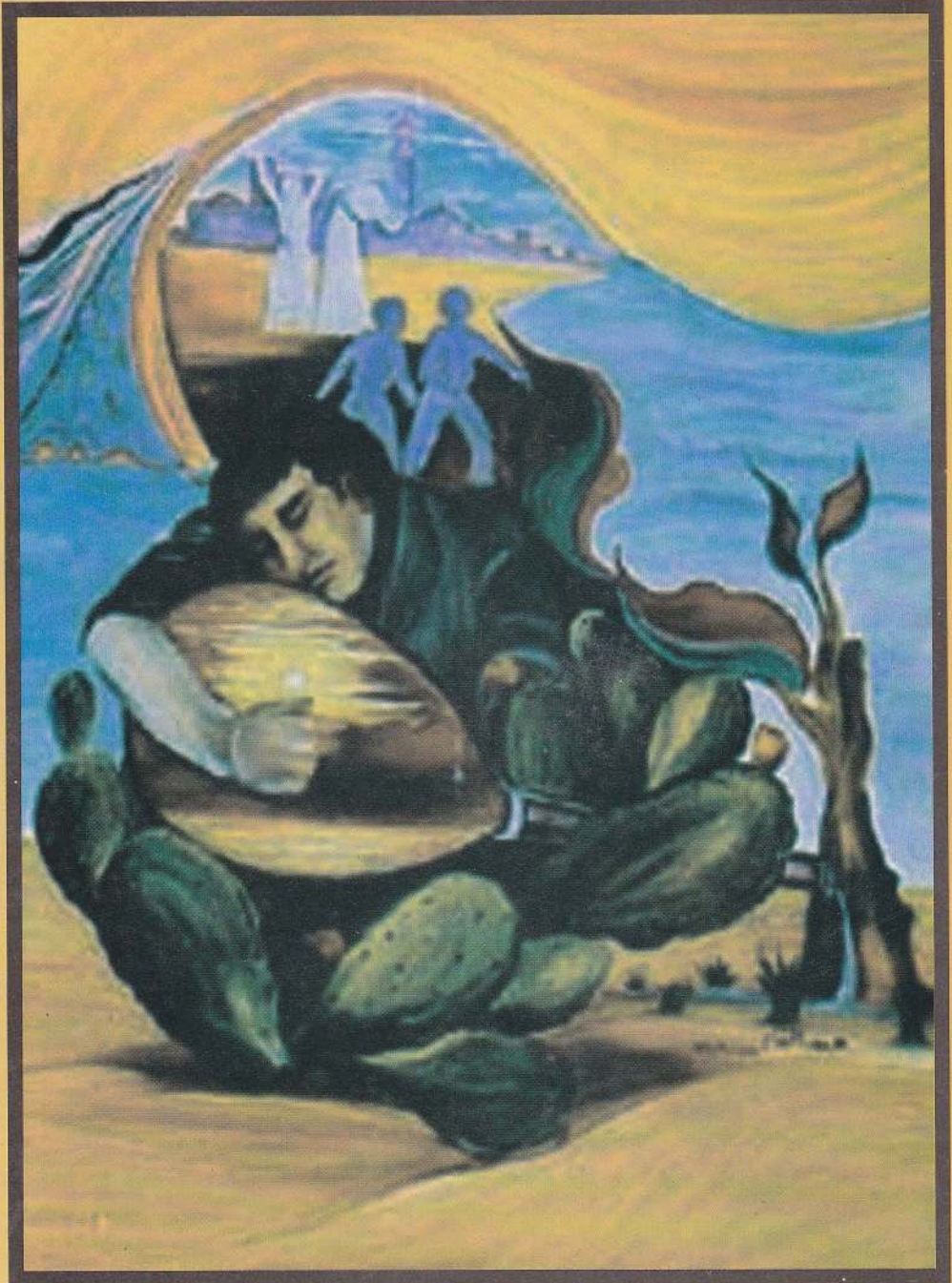

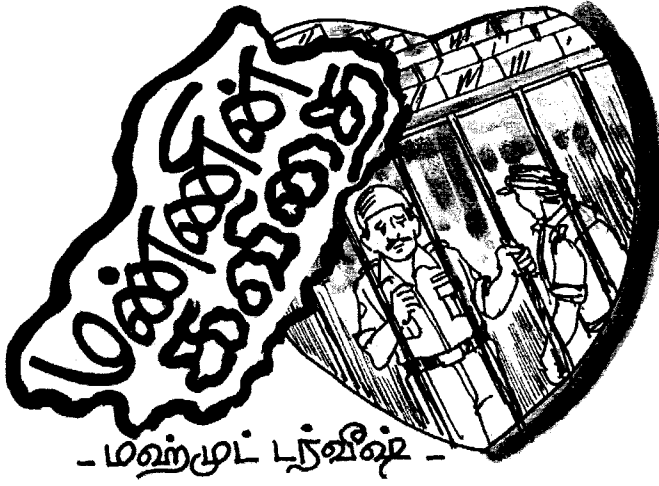
அவகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான காலாண்டிதழ்

ஐதலை - செப்ரெம்பர் 2008

50/-

பாழ்ப்பட்ட கிராமமொன்றில் மங்கலான ஒரு மாலைப்பொழுது
கண்கள் அரைத் தூக்கத்திலிருக்க
முப்பது ஆண்டுகளையும்
ஐந்து போர்களையும் நினைவு கூர்கிறேன்.
எனது சோளங்கதிரை
எதிர்காலம் வைத்திருக்குமென உறுதிமொழிகிறேன்.
ஏதோ ஒரு நெருப்பையும் எவரோ சீல அந்நியரையும் பற்றிப்
பாடகன் தாழ்வாகப் பாடுகின்றான்.
மாலைப் பொழுது வெறுமனே மற்றொரு மாலைப் பொழுதே
பாடகன் தாழ்வாகப் பாடுகிறான்.

“ஏன் பாடுகிறாய்?” என
அவர்கள் அவனைக் கேட்டனர்
“நான் பாடுவேன் என்பதால் பாடுகிறேன்” என
அவன் பதிலுரைக்கிறான்

.....

அவர்கள் அவனது நெஞ்சினுட் தேடினர், ஆனால்
அவனது இதயத்தை மட்டுமே காண முடிந்தது
அவர்கள் அவனது இதயத்துட் தேடினர், ஆனால்
அங்கு மக்களை மட்டுமே காண முடிந்தது
அவர்கள் அவனது குரலுக்குட் தேடினர், ஆனால்
அவனது துயரத்தை மட்டுமே காண முடிந்தது
அவர்கள் அவனது துயரிற்குள் தேடினர், ஆனால்
அவனது சிறையை மட்டுமே காண முடிந்தது
அவர்கள் அவனது சிறைக்குட் தேடினர், ஆனால்
தாங்கள் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதை மட்டுமே காண முடிந்தது.

- ஆங்கில வழியாகத் தமிழில் மணி -

துயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்
 ஜூலை -- செப்டெம்பர் 2008
 இதழ் கில. 71

நிருதா ஆசிரியர்

க. துணிகாசலம் செ.ந.ஊ. 601-2223629

ஆசிரியர் குழு

- கி. முருகையன்
- சி. சிவசேகரம்
- குழந்தை ம. சண்முகசிங்கன்
- கல்வியல் கே. குமாரசாமி
- சோ. தேவபாபு
- சுழ. பக்ததாஸ்
- விஜ. சந்திரமாதா
- நாகவ வரோதமன்

கணினி அச்சு, பக்க வடிவமைப்பு
 கு. மதுராசினி

ஒலியங்கள்

என். டி. சாரி, அமளி

முகப்பு ஒலிகள்: அரிமடல் குமாப்

பின்அட்டை ஒலியம்: பலஸீனி ஒலியம்

தொடர்பு : ஆசிரியர், துயகம் வீதி,
 கொக்குலிம்,
 601-2223629

மின்னஞ்சல்: thajakam-14@yahoo.com
 இணையம் : www.thajakam.com

அச்சப்படுத்திப்பு: கெளி அச்சகம் 01-2432477

விற்பனாகம்: ஜல. 152-153, ஹைஸ்டேட் வீதி
 கொழும்பு - 12
 Tel 2361803

விவஸிட்டு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

ISBN No. 978-955-8637-23-4

உள்ளே...

கவிதை

அவர்கலி பாடுவையில் ச.சுந்தராசன்
 மீள் கருவேகம் - செ.ம.சே.கிருஷ்ணன்
 எளிச் சுதந்திரப்ப - ம. பா.மகாசிங்கராசன்
 ஒன்றிது கெளன் வலிவது அழங்கு தில்
 சிறுக்கள்

பவங்கரணாதிகளும் பஞ்சுந்தகுறிகளும்
 திபச்செல்வன்

நாள் நீ அகலி விஜய் நாச்சியாழிவு பர்வன்
 மலிகத்தை விடுத்தது - சா.மொள்

நிறுக்களைக் காப்பியன் அல்லலாசீர் அந்நர்
 எளிந்த அம்பு - கலைச்செல்வன்

ஆழங்கு செல்வலீர் கு. விசாலகுமாரன்
 கைம் விசாரிப்போம் - கி.பா.கலை மொகன்
 கவகலாசீர் மூடலிவி - தி. சா.ப.மீர்
 முரண்பாடு கிதபாராசன்

சீ.மு.க.ம.மு

அப்போதே நடைந்த போர் பர்வ அங்கேயோ
 ஒரு ச கையாடல் - டி
 ஒரு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் - செவ்வந்தி
 சோழ மொடி - சோ.ஆதர்சனன்
 காய் - ச.மு.ந.கா.சுந்தன்

தொடர்நடை சீ.நி.நி.நி

வலிகாரம்: கவகலாசீர் மாநகர்கள்
 குழந்தை குமாராசர் - ம.பா.க.வலிகாராசன்

விந்தை பரவிநர்

குருகாசன் குண்டவந்த சீல் - முகலாசையன்
 அட்சய பாத்திரன் அங்கே?
 ஆகா.சி.சிந்தாமனி

நிந்தன மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை

ஆசிரியர் ஒருவரின் காதல்
 அ.சீ.சி. சிவசேகரன்

பின்வாரணத்தியன் தொடர்கதை

ஆவலிவேயனின் பரிக சி.நாடு திரும்பும் படலம்
 - விஜயகலம்பியசாபன்

புட்டுரை

என் கீழ்க்கம் கமிடினார்ச்சி - க.கலைவா.பு
 பாட்டும பவளம் 1. பாட்டும செவியலாசர்
 சி.ச.சா.சா.சா.சா.

விமர்சனம்

கிப்சனின் 'கவகலாசீர் கட்டல்காரர்'
 செ.ச.சுந்தரன்

கலை திணைக்கழக சிறுவலிஞ்சுராண் கிணர்

இரும்புத்திரையும் மாயத்திரையும்

மனிதர்கள் தம்மை விண்ணு நோயில் இருந்து ஓரளவேதும் விடுவித்துக் கொண்ட பரிணாம வளர்ச்சியில் அங்களை உடல் நிற்பாடி உடற்புறம், அதன் அனுபவத்தால் பெற்ற ஆரம்பக் கறார் பொறுப்புக்குடைய காரணமாக அமைந்தன என்பனம். 'இடபிடிமூதல் அறிவில் வழுவல்' என்பது போல தாது அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்கான தீடையறாத முறையில் பெற்ற புதியன புணையும் அழகல்களை மனித நாட்கத்தன் விடா முயற்சியை திறவுகோல்களாக அமைத்தன.

மனித கரவாழ்வில் உடலுட்பும், சிந்தனையும் அதனால் உருவான படைப்பும், மயன்பாடும் அந்நியம்ம மனம் ஒப்பிவைத்திருந்த காலகால மலர்ச்சியின் ஆரம்பகாலமாக அமைந்தது. உற்பத்தி சந்திப்பின் வலுக்கியால் ஏற்பத்தாழ்வுகளும், ஒன்றி முறைகளும் நினைந்த முறையால் உருவாகிய போது உடற்புறம் சிந்தனையும் மட்டுமல்ல மனிதர் பற்றிப்பிடி அனைத்துமே முரணற்ற அறிவிமயமும் நிலை உருவாகியது.

கல்விமை தாது அதிகாரத்தைக் காக்கும் கருவிகளில் ஒன்றாக ஆளும் வறம்பர் அங்கிய ஆக்கிக் கொண்டது. இல்லுவரை பல்வேறு படிநிலைகளிலும் ஒட்டுத்தல்களும், உட்புறம் மக்களை அடியாயையில் மூல்களைக் கட்டி அடக்க முனையும் செயல்களும் "ஒகலைவளின் கட்டிடவீரல்" இவ்வியைச் சாட்சியாக உள்ளது.

இன்றும் மனிதத் தேவைகளை இன்று நிக் நலமுடன் அங்கையை விடுவபடுத்த விஞ்ஞானக் கல்விமை வளர்ந்துவந்து வரும் அடிப்படம் வர்க்கம், தீத் தேவைகளுக்காக மனிதர்களிடையே உற்பத்தி போட்டிகள், பூசல்கள், தீயுபயிகள், போரின கொடுமைகள் மயன்பற்றுகளைய காரணங்கள், தீவுகளைக் கண்டறிவதில் விஞ்ஞான வழிமுறைகளை வளர்ந்துவந்த முறையளவில்லை. இவைகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டறியும் சமூக விஞ்ஞான உலக நோக்கத்தை தடை செய்வதிலும், திசைநிழல் முட்டும் மிகவும் முயற்சியாக இவ்வழி வழங்கிறது. மனிதவளம் பற்றிய கற்றலை இன்றுவரை திட்டமிட்டு மிகுந்த முன்

வளர்ச்சியாகமடன் மத வழிபாடுகளுக்கென்றும், மதத் தத்துவம் கற்றுக்கொள்ளும் மட்டுமே புதைத்து வளர்க்குருகு ஆளும் வர்க்கம் உருவி வளர்ந்து.

உலகமே மாய நியமம் க்கும் மனிதர்களால், தமது வாய் நிலைமையை மயந் உலகின் வளமையை மயந் உலகின் அனைத்து போட்டியின் அனைத்து பரிசுற்து தொன்ன முறையும், மீட்டி, மீட்டி, மீட்டி இவ்வழி உலகை மனிதர்களால் உருவாக்க முடியும்.

மனிதர்கள் தம்மைப் பற்றியும், தாம் வாழும் சமூகம் பற்றிய விஞ்ஞானமுறையால் புதிதவை பெற்றுக்கொண்ட அனைத்து அனைத்து போட்டியின் உணர்வுபற்றிற்று, வளர்ந்து வரும் உலகின் அனைத்து நாடுகளும் இன்று எழிநிற்பாழ்வு மீர்ச்சினைகள் மூலம் இவ்வள மாவலுக்கும் உடற்புத்தி நிற்கின்றன.

இந்தமைய மதம், விடுதலைய கற்றல் அறவாழ்வின் மக்களுக்க புதியன அல்ல. இன்றும் தேவானதில் மன்னர் சிவம் அமர்ந்தமில் அழக அல்லமும் தடைமுறையும் மயனித்துள்ளன வென்ற நூற்றாண்டின் மாய மயவைய விடுதல் முறைய விதும், கொலைய பிரபுத்துவ ஆட்சியை எடுத்த சிவானிதும் மயவைய மக்களில் ஆட்சியை உருவாக்க இச்சமூக விஞ்ஞான அறிவே வழிசமைத்தது. அவ்வகளின் ஒழுங்கையும், மட்டுமே மயவைய ஆட்சி முறையையும் "இரும்புத் திரை", "முய்கில் திரை" என ஏதாதிபற்றி மயந் புத்திவின்கள் அமர் விடர்ச்சித்தனர். அத்திரைகள் கூட வெளிப்படையாவில் மயவையத்தும் தெரிந்தன.

ஆனால், இன்று ஏதாதிபற்றிய உலகமய பெருநா தார அமைப்பின் கீழ் - தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அறிவுகளை வளையாக மயவையம்முள்ள வளிதில் மயவையத் மயந் திரைக்குள் வெறும் முகர்வு விவந்துகளாகவே மனிதர்கள் மயந் பற்றிவிடும்.

இம் மாயத்திரைக்குள் இருந்து மனிதத்தை மீட்டிபற்றிவரை கற்றலை இன்று மிக மிக அனைப்பாகிறது.

- ஆசிரியர் குழு -

உதவுங் கரங்களும் உதைக்குங் கால்களும்

தமிழ் மக்களுடைய விருதலைப் போராட்டத்துக்கு மட்டுமன்றி அடிப்படை மான உள்மைக்கு ஆதரவாகவும் கட்சி சர்வதேச சமூகமே இந்தியாவோ இன்று குரல் கொடுக்கவில்லை. ஆக மீஞ்சி மனிதாபிமானமும் மனித உரிமை மீறல்களும் பற்றியே அடிகள் எல்லாருமே பேசுகிறார்கள். தமிழ் தேசியவாதத் தலைவர்கள் மாற் மாற் யாரை நம்புமா? மக்களிடம் பற்றாற்றாத்தள்ளனர் என்று பட்டியலிடும் போலீஸ்காரர்? பிரித்தானியாவும் இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் என்ன செய்யுள்ளன, செயற்கூறல் என்ன செய்து வருகின்றன என்பன தமிழ் ஆயிரக்கணக்கான சிவவற்றுக்கு விளக்கமளிப்பதற்காக; தமிழ்த் தலைமைக்கு விளக்கமளம் இல்லாதவர்க்கு மாற் அறிவும் நேர்மையும் உடைய வகுப்பத்தார் விளக்கமளம் இருக்குமா? அதனாலேயே என்னவோ உணர் பற்றி நமது மனங்களில் அழிவல் போலியாற்றுகின்றன.

அந்நிய நாடுகளில் உள்ள தமிழ் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முயற்சிகள் முரண்பட்டு நிற்கும் தர்ப்பிவழங்கியே போடாத அமைபும் என்பதை நிரூபிப்பதற்காக இவ்வகையின் தேசிய இனப் பிரச்சனை போராட உருவெடுத்திருக்கிறது. செவ்வகையம் முன்பிருந்தே சொல்லி வந்திருக்கிறது. தமிழ்த் துறாக்கள் என்று அவர்களை முக்திவா தந்தி வந்திருக்கிறது நமது தலைவர் மாருக்கு எளிதாக இருந்தது. அதே தலைவர்கள், ஒருவர் பில் ஒருவராக, அவர்கள் வளரத்தெடுத்த வாரீசுகளாலேயே ஒழிக்கப்பட்டனர். துறாக்களுக்கு இயற்கையாக சாடி மாறு என்று சாபிட்ட தலைவர்கள் மறக்கொண்ட போய்ப்பட்டனர். அதையொட்டி எழுச்சி கண்ட போராட்டத் தமிழ்த் தேசியவாதம் பாராளுமைய அடிகள் வாதிக்களை நிராகரித்ததே ஒழிய, பல்படி வகைகளின் 'ஆண்ட பரம்பரையின்' உட்க திரைக்கிழிப்பு தள்ளை முற்றுக் ல்கைக்கி கொள்ளவில்லை. தமிழ் மக்கள் ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனம் என்ற எண்ணம் இன்னமும் பரிசுர மனத்திற் பதியவில்லை.

பிரித்தானிய கட்டுப்பாடு, விடுதலைத் தளங்கள் அகற்றப்பட்ட போது முரண்பாடு இலங்கைக்கும் பிரித்தானியாவுக்கும் இடையிலானது. தமிழ்த்

தலைவர்கள் மாற் அப்பின் நின்றுனர்? அந்நிய எண்ணெய்க் கம்பனிகள் தேசியமாளாக்கப்பட்ட போது முரண்பாடு அந்நிய ஒரு முடிவானிடும் இலங்கை மக்களுக்கும் இடையிலானது. தமிழ்த் தலைவர்கள் மாற் அப்பின் நின்றுனர், சமூகவை தயெறிக்கி தொடர்ந்து மீறாத மந்திரிகளா? தமிழ்த் தலைவர்கள் இன்றுவரை மாற் அப்பின் நின்றுங்கள்? வியத்தாமல் அமெரிக்கா தனது தோரமான ஆதரம்மீட்டிப் போரை நடக்கிவது. தமிழ்த் தலைவர்கள் மாற் அப்பின் நின்றுங்கள்? தனது துறாக்களுக்கு இலையுறவகை கிளிக் கம்புனிட்டுக்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மாற்பாய்பல வேறு முனைகளிற் போராடி வருகின்றனர். எனவே கம்புனிட்டு எதிர்ப்பும் பிரித்தானிய, தேசிய என்னைகளைத் தாண்டிச் சர்வதேசிய மட்டுத்திலும் ஒருபுறத்தையான கம்புனிட்டு ஆதரமாதவும் வர்க்க அடிப்படையில் நட்புச் சகலமான நோக்கிய ஏகாதிபத்தியச் சார்பாகவும் அமைந்துள்ளது.

சீன - இந்திய உட்கைய போர் ஒரு சீன ஆக்கிரமிப்பு போர் என்ற எண்டளக் குரல் எழுப்பத் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் மனவில்லை. இன்று உள்மைகல் மேலும் கொண்டு வெளிவருகின்றன. போருக்கான காரணமும் முன்புறமும் இந்திய ஆட்சியாளர்களை எல்லாருமான ஆதாரங்கள் இந்தியாவுக்குள்ளிருக்கி கிளிக் தொடக்கிவிட்டனர். டுரோண்டலைவில் இந்த ஆதாரங்களை ஒழி. தாரான் சீன ஆண்டு காலமாகத் தொடர்ச்சியாக வழக்கி வந்தீறார். ஆகையிற், தமிழரைப் போருக்க வரை. சீனாவே ஆக்கிரமிப்பு நாடு. 1978ல், இலங்கையில் இந்திய குறுக்கிடுமானால், சீன என்ன செய்யும் என்ற தனது கேள்விக்குச் சீன இலங்கையில் உள்ளவர்களின் குறுக்கி டு என்று இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரிப்பான பிரிப்பினமும் இடமின்றிச் சுறாவாகத் தீர்க்கப்படுமாதே தனது என்றும் சீனத் தாரைப் சுறியதாக, சுறாவாக்கிவ இடதுசார் பிரித்து நோக்கில் வறழி வந்தவரான ஒழிப்பிச்சன் குறிப்பிடவந்தார். ஆனாலும் நமக்குத் தீன எதிரி என்று தான் அறிந்து சொல்லப்பட்டது.

இலங்கை அரசாங்கம் போர் கொடுப்பதற்கு நேரடியாகவே உதவிய நாடுகள் எவை என்று தாம் சொல்லித் தரவில்லையென்றும் அறிய வேண்டியதில்லை. இலங்கை அரசாங்கம் போரைத் தீவிரப்படுத்திய போது அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் இன்றோடும் இலங்கை அரசாங்கங்கட்குள் ஏதாவது மட்டுமன்றிப் போரை ஆய்விக்கும் ஊக்குவிப்புகள் செயற்படாமல்

விளையாடாமல் இலங்கை அரசின் போர் முனைப்பை மக்களிடமிருந்து தடுப்பதற்கு நேரடியான இன ஒடுதலையும் ஆதரவாகப் பெரிப்படுத்தாமல் மறு முயற்சியை சீனாவும் மறுபுறம் இலங்கை அரசாங்கத்திடமிருந்து வெறுப்பாக உதவி வழங்கி வருவதையே ஆயுதங்கள் விற்பனையோ பரிசீலிப்பதும் செயல்பாட்டைக் காட்டுகிறது. உயிர்த்தியோகங்களிலும் சிவிர மடக்கையளவற்ற சிலருக்குக் கைவிலக்கம் இல்லாமல் இரண்டு அமெரிக்கக் குழுக்களினால் சிவிரமடக்கையை திரிபுடன் சீனாவுக்குப் போட்டியாகவே இந்தியா இலங்கையின் தனது போலித்தனத்தை வலியுறுத்துகிறது என்று இயற்கை விட்டமிட்ட முறையில் போய்ப் பீரோரைத் தடுக்கின்றது என்றுள்ளது.

சீனாவோடு ஏதாவது உடன்படிக்கையோ நடப்பிட்டு நமக்கு மக்களோ வேறுவருவதோ தடுத்து விடுதலையே போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பது மன்றியே நமது வாழ்வு. அப்படி நாடுகளை நம்பி வந்த விடுதலைப் போராட்டத்தையும் முன்னெடுக்க இயலாது ஆனால் மடக்கலா தவிர்ப்பதும் நமது ஏமாறுவது பற்றி நாம் எந்தவிதமான விருத்தியும் முடியாது. எல்லாம் இங்கே நடப்பது என்ன? சீனாவை எதற்கு நாடிக்கொண்டு இலங்கைத் தமிழர்கட்கு சிவிர மடக்கையிலும் மட்டுமன்றி, தமிழகத்திலும் கொடுப்பதற்கு வருகிற துரோகங்கள் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழர்க்களின் தியல்பான நடவடிக்கைகள் யார்? மறுமலர் விடுதலை இயக்கங்கள் மலர்ந்து வந்தன, உள்நோக்கமுள்ளி அல்லது வழங்கிய பணத்தின் மக்களையும் விடுதலை அமைப்புக் களையும் நாம் மறந்து விடுவோம்? நமது தனதான இயக்கங்களையும் அங்கீகரிக்காமல் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிறதா?

மலர்ந்து மக்களோ ஆயிரக்கணக்கான மலர்ந்து என்ன கேள்வி செய்துள்ளனர்? அங்குள்ள விடுதலை ஒரு போரை நடத்தாத அமெரிக்கா தான் நம்மையும் ஒருக்க உதவி கொடுக்க. அமெரிக்க ஆயிரக்கணக்கான பற்றி ஏன் நமது தமிழ் மடக்கைகள் உடலில் காசிக் கிண்டி? இன்று மத்திய அமெரிக்காவில் ஒரு சிவிர மடக்கை நடப்பெறுகிறது.

இலங்கை	
ஒரு ஆண்டு	ரூ. 100.00
இரண்டு ஆண்டு	ரூ. 200.00
மூன்று ஆண்டு	ரூ. 300.00
ஆய்வு செய்து	ரூ. 1500.00

கனடா	
ஒரு ஆண்டு	கனடா 20.00
இரண்டு ஆண்டு	கனடா 40.00
மூன்று ஆண்டு	கனடா 60.00
ஆய்வு செய்து	கனடா 1000.00

பிரித்தானியா	
ஒரு ஆண்டு	பிரித்தானியா 2.00
இரண்டு ஆண்டு	பிரித்தானியா 4.00
மூன்று ஆண்டு	பிரித்தானியா 6.00
ஆய்வு செய்து	பிரித்தானியா 100.00

ஆசிரியர் நான்கு	
ஒரு ஆண்டு	ரூ. 10.00
இரண்டு ஆண்டு	ரூ. 20.00
மூன்று ஆண்டு	ரூ. 30.00
ஆய்வு செய்து	ரூ. 600.00

அவுஸ்திரேலியா	
ஒரு ஆண்டு	அவு. 20.00
இரண்டு ஆண்டு	அவு. 40.00
மூன்று ஆண்டு	அவு. 60.00
ஆய்வு செய்து	அவு. 1000.00

அது உதவிய ஒடுக்கப்பட்டுள்ள விடுதலைக்கானது. அதைப் பற்றி ஏன் நமக்குத் தொடர்ந்துவந்தால்? 1990ல் கம்யூனிஸ்ட் விடுதலைப் போது உட்கொண்ட ஆய்வுகள் செய்தோர் ஏன் மோனியில்லாது?

இந்திய அமெரிக்கா காஷ்மீரிலோ தான் வந்ததோ மலர்ந்துவருவோ நடப்பது நமது இன விடுதலையே போராட்டங்களில்லையா? இலங்கையில் அண்மைப்பற்றி மலர்ந்து ஒரு விடுதலை இல்லையா? நாம் அண்மை ஏன் மெக்கவீசல்? அமெரிக்கா கும்பலினால் மலர்ந்து கொண்டுபோகிற ஏன் கொண்டுபோகிறோம்?

உண்மையான விடுதலையே போராட்டங்களான ஆதரக்க மறுத்து நிர்மல ஒரு சமூகம், மக்கை வேண்டாதோர் மறு பணத்தை காட்டுகிற ஒரு சமூகம், தனக்கு சிறி வேண்டிய சிறி ஏன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிவிரமடக்கை என்ன உட்கொண்டிருக்க வேண்டும்? நமது உட்கொண்ட சீமைக்கப்பட வேண்டாமா?

— தமிழியல் தலை

என்போகேதா ருடந்த பேரூர் பஞ்சு எங்கேகேடா ஒரு உறையாடல்

- ஸ்ரீ -

(அது ஒரு வழியாராத எந்தப்புக்தான். என்றாலும் அவர்கள் இருவரும் அதற்கு ஆபத்தாய்வின இருந்தார்கள் என்பது போல அவர்களை உவரவாயில் அமைந்திருந்தது. எங்கேயோ விட்ட இடத்தின்ருந்து கதைசொல் தோடந்தவது போலவே இருவரும் பேசிக் கொண்டார்கள்.)

அ: ஓ, நீரா! எப்போதாவது உன்னைப் காணுவன் என்றுதான் நினைச்சிருந்தன்.
 ச: நினைச்சுக்க விட முந்தியா, பிந்தியா?
 அ: ரண்டு விதமாயும் வைச்சுக் கொண்டாலாம்.
 ச: வரக்கூடிய நரமலல் வீசையாடலாத் தான் தின்னறாம் விசையாடுகிறீர்.
 அ: நீர் அப்படி நினைச்சால் நான் என்ன செய்யலாம்!
 ச: சண்டை தளங்கு முதுலிலை இருந்தே உம்மடகை ஒண்டு கேக்க வேணும் என்று நினைச்சிருந்தன். என்றாலும் ஆறுதலாக கேக்க வாய்ப்பில்லாமல் போயிட்டுது.

அ: அந்த நேரம் சண்டை நடக்கிற விட்டால் ஒருவேளை கதைச்சிறப்பயோ? சொல்லியது உஷ்டம்.
 ச: ஏன்? என்ன கஷ்டம்?
 அ: நான்மன் எழுந்தேன் கதைச்ச இருந்தா ஒரு வேளை கண்டியே வராமல் போயிருத்தம்.
 ச: நாவகள் கதைச்சுக் கடிய நிலையினால் இருந்திருந்தாச் சண்டையே வந்ததுகே.
 அ: கண்டியும் நாவகள் கதைச்சுக் கீண்டியேயல்ல.
 ச: கண்டியும் வேண்டியவையெல்லாம் கதைச்சுலாத மாதிரித் தானே நீர் எப்படிச் செய்துமற் கொண்டிருந்தீர்.
 அ: ஏதோ என்விசை தான் கண்டியே பிழையும் எனி மாகிர் என்விசை நீர் கதைச்சுந்தீர்?
 ச: எல்லாம் உம்மடகை மண்டு சொல்ல மாட்டி. கண்டியும் பெரும்பகுதி...
 அ: உம்மடகை பிழையில்லையோ?
 ச: நானும் உம்மடகை சில அலுவல் கேக்க வேணும் என்று தான் இருந்தான். அதுக்கு முதல் எல்லாம் வறும் வேலையா நடந்து முடிந்து போய்கது. நீர் உம்மடகை திசை தான் என்னுடைய திசை என்று போயிட்டம்.
 ச: என்னிலை பிழையில்கையோ என்னோட, அது வேறா கதை. ஆகாலும் தான் விசையே நேர் நேராகக் கதைச்சிறுணானி.
 அ: தான் சொய் சொல்லியிருக்கிறா?
 ச: வாயைத் திறந்து சொன்னாத்தான் சொய்யா?
 அ: நீர் ஒண்டுய் கள்ளன் செய்யாத ஆனோ?
 ச: நான் என்ன செய்யறன். அந்நம்மகைச் செய்யறன். ஏன் செய்யறன், ஆரின்ன பம்புத்திலை நிக்கிறன் மண்டு எல்லாநகற்குக் தெரியும். நீர்...
 அ: தான் சொய் நன்மைக்காகக் தான் கதைமுற் செய்யன். மண்டு எந்தப் பக்கத்திலும் பிக்கத

தேவையில்லை. நீரும் உங்களுடைய மரு
மோலும் தான் உங்களின்டை அமைப்புக்குத்
யானை என்னை பற்றும் பங்குக்குத் தம் போகப்
பண்ணிப் போட்டார்கள்.

- அ: போகப் பண்ணினது நாய்களினம்? நீர் கொறு
றுக்குத் திறணம் பற்றும் சொண்டிருந்தீரா?
- ஆ: நீர் அப்பிடி சிவன்க்கால் நான் என்ன
சொல்லேனும்!
- ஆ: சர் அந்தம் கண்டால் நான் கதைக்க
நிலைக்குது. எங்களை சண்டை நடந்து
வை காணம். சத்தினை வந்தும் என்டு
எனக்கு நினைப்பில்லை.
- ஆ: ஒருத்தருக்கும் திரைமரில்லை.
ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மாதிரி நாட்
களைக்கும் வருசக் கணக்குஞ் சொல்லுகின்றம்.
- ஆ: நாட் கணக்கு மாட்டுகிறீர்? நடந்ததுகளைக்
கூட அறியுக்கு ஒவ்வொரு விதமாய்
என்னோ சொல்லுகின்றம்.
- ஆ: அவையவை அல்லையல்லக்கு வசதியான
விதமா விளங்கிக் கொண்டு அவையவைமட்டும
பிரயோகசாப்படுகிற மாதிரி மற்றவளம்மூக்
கொஞ்சம்மொஞ்சம் மாட்டி மாட்டிச்
சொல்லுகின்றம்.
- அ: எப்பிடி மாதிரினாலும் நான் ஏதும்
கேட்டவன், என்னுடைய மருமேன்
துரியோதனமாய் அவை தம்பிமாருய்
கொட்டவைகள். அந்தப் பாண்டவர் செய்த
கள்ளத்தனங்களும் உம்மடை திருகு
தானங்களும் ஒரு நாலுஞ் சந்திரிக்கு வராத
வந்தாலும் அநெல்லாம் நல்ல போக்கத்துக்கு
எண்டு தூயப்பாடுக்கிப் கொடுக்கின்றம். உம்மடை
கூ வளாகவும் ஆக்கிப் பத்தாதுக்கு குறு
பேரும் வைச்சம் போட்டவை. நீற்கு
ஆட்டலாய் போய் நாங்கள் தூயய்
கேக்கேனும்?
- ஆ: பிறகு நடந்ததிலை எழும்பும் நான் கொடிய
பில்லையே! என்னை அமைப்பாக்கினதும்
நான் சொல்லக் கூடக்கூடா நான் சொன்ன
தாக்கிப் பகவத்கதை எண்டு பேர் வைப்பும்
நாளில்லையே? ஒரு வேளை உம்மடை
ஆய்கள் வெவ்விருந்தால், நீர் அவதார
மாப்பிடுங்கிறீர். நீர் சொன்னது சொல்லாதது
எல்லாமா ஒரு உலகநீதி மாதிரிப் சொல்லு
பட்டிருக்கும். என்னைக் கண்டால், சிபுனை,
பழந்தமயம், நந்தித்துமாரன் எண்டு எங்கெய்
கையோ இருந்த எவிரெவையோ எல்லாம்
நாடுகளைந் எடுத்து வைச்சக் கதைமெழுதின

மாதிரி, உம்மடை பற்றிடுய் கதைகதைமா
எழுதியிருப்பினம், உம்மடை சிவனின்னை
அவதாரம் என்னோ மாலின்டை அவதார
மெண்டோ பீரம்மாலின்டை அவதாரமென்னோ
அல்லது மூண்டு கிளநம் ஒண்டு சேர்ந்த
அவதாரம் என்னோ தன்னுஞ் சொல்லி
இருப்பினை, அப்ப முறைப்படுகது நீரல்ல,
நாயைப் பற்றும்!

- அ: நான் அறிய வேண்டியது அதல்ல.
- ஆ: அப்ப எது?
- ஆ: நீர் பலவிதமாய் கதை வேலையானுஞ்
சொப்பிடுக்கிறீர், ஏனெண்டு தெரியவேணும்.
ஆ: நீருந்தான் செய்தீர். பாண்டவமூக்கு வராக்
துரியோதனமையும் தம்பிமாரையும்
திருப்பிவிட்டீர்...
- அ: இங்கை பாந்தம், அவனுடைய பேர் பரிமாரணம்.
எல்லாருமாத திட்டம் போட்டு அண்டை
பேரையும் ஒரு கொடு கொடுக்கிப்
போட்டார்கள்!
- ஆ: நானென்ன செய்யப் துரியோதனை கண்டிரு
தான் சாத்தம்மூ விளங்கும், உங்களுக்குக் கூ
அந்தம் பேர் நான் கூ விளங்கும். நான்
கொல்ல வந்தது என்னென்றால் உம்மடை
துண்டுதல் இல்லாமல் உம்மடை மருக்கள்
பாண்டவையர் அறிக்கிற அளவுக்குப் பல
கொலையாளிகளையும் திறங்கி திராயினம்.
கூதாட்டத்திலையும் கள்ளப் பண்ட உருட்டி
அவை ஆண்ட நாட்டைப் பறிப்பீர். அறிவான
விடானம் எல்லாம் பொறுகையையும் பறிப்பீர்.
ஆக்கமையும் அறையாமல் கிளசேனை பென்
சாதி திரையாகையாரம் எல்லோ பறிச்சீர்.
- ஆ: நான் பறிச்சான் என்று என்ன துணிலிலை
கொல்லுறீர்? விவகாரத் தொத்துக் கொண்டு
போகிக்கையே எங்கையோ பிழை எண்டு
விளங்காத ஒருத்தன், நாடாளத் தம்மவன்
எண்டு சொல்லுறீரா? நாட்டையும் கண்டிக்கு
துறையாவை நாடாளத்தான் விடுகிறார்?
நான் ஒரு கவகத்துச் சொன்னென்றாத்,
தம்பிமாரையும் வைச்சக் கூதாடத் தரும்மூக்கு
எனை வில்லடைம்? சர் அவசியமாக பாண்டவ
ஒரு வெற்றியினை கூதாடுயான் என்டார்
பில்லுக்குப் பின்னுக்கு அவனுக்காக தூயய்
கதைச்சவை எல்லாம் ஏன் அவனை நிப்பாட்
டேல்லை? ஒண்டு சொல்லிவன், தருமன்
என்றவைய விளங்கிக்கத்துக்குத் தம்பி
மாரையும் கொண்டிருக்கையம் வைச்சக்
குறுகி விவகார அர்ப்புகளி போன நீற்கு.

அவன் மீட்டுதற்கு அவன் ஏழாம்மண்டலத் தாயைக் காணவந்தே தூதராயிடுப்பான்!

- க. வீரமன சொன்னாலும் உயர்மடை தூதர் டததானை நான் கண்டசிபிலை பெரிய ான்மடை முனிபதி.
- க. நாட்டைத் தோத்த நிறகு அவை உரிமை கோவாபட வந்ததானை என்னை சண்டை வந்தது. அப்பொழுது ராசாவா இரண்டுபிறகு க வேண்டிய ஆள் என்னுடைய மந்தான் தீரக் ராட்புரன். அதுவந்தும் கண்ட தெரிபாது மண்டு பொல்லாமை ஏமாக்கி என்னுடைய ஒரே சொகரம் மந்தாரிசைக் கடித வலர்க்கப் போட்டு நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பைத் தம்பியாருக்குக் கிழந்தினும். அதுவந்தும் மயலிந்த வம்பிலை நிறகு பிள்ளையாவை ஆட்சியிலை இருத்தப் பாக்கிறாது என்ன ஞாயம்?
- க. வம்பிலை பிறந்த கவடி கதைக்கிறது எனடா உயர்மடை மச்சாஜம் உயர்ன்டை தம்பி பாண்டிரை விதூரணம் கப வம்பிலை வன் பிறந்தனை. அதுவந்திற் உரிமை ஆருக்கும் கிழந்திராது. பாண்டு நன்னுடைய பிள்ளையன் மண்டு ஒத்துக் கொண் பிறகு தருமன் எல்லாரினையும் மூத்தவன் கண்ட தானை அலலிட்டதைக் காணே ஆளுகிற பொறுப்புப் போடுவோம்!
- க. அப்படியே பாததா, அதுவன் என்னை ஆளுகி ருக்க வேணும். அவன் என்னுடைய மந்தாரை டைய கூட்டால் எனடதானை அவன் ஆர் மண்ட உன்னவைய அவனிடமிருந்தும் வயிர்க்கப் போட்டார். நிறகு அரிச்சுவையத் திரி மவக்கச் சண்டை மூவங்க றந்தி அவனிடமிடத் தாயை அனுப்பிக் கேஞ்சுப் பண்ணினீர்.
- க. அவன் ஆராய்ந்தாலும் பாண்டுபாறுக்கு அவனைத் தெரியாத. அரிதானை ஆரெண்டு தெரிஞ்சாக் குறும்ப மானம் மரியாதை எல்லாம் நாசமாய் போயிருக்கும். பெரிய வேண்டிய நேரம் தெரியாறும் என்று லிட்டிட்டன்.
- க. நான் மன்னுடைய மந்தாரைக்குத் தாயாய்ச் சேர வேண்டிய ராச்சியங்கடதுச் சண்டை இல்லாவை அவனுக்குச் சேரப் பண்ணினன், நீர் கிரம்த வேலையயன்...
- க. எதைச் சொன்னீர்?
- க. அவன் மடையன் தரிசாதுனை தீரமுயி தனாயானை மீகலையாடுதின் பழைய கோவத தினை அவனை மரியாதை பெருக்க

அவர்கள் பார்வைவில்...

- 'இவன் மடையன்' ஆட்சி பீடத்தின் திசைமாயும் சிந்தனைகள் வியாபிக்கும் நியுவனங்களின் மதிப்பீடுகள்.
- 'நாட்டின் வீரோதி' ஆட்சிக்குத் தாரைவார்க்கும் கைதங்கள் தரும் கணிப்பீடுகள்.
- 'நரகத் தூதன்' விஞ்ஞானம் மறுக்கும் அஞ்ஞான ஆணம் பீடங்களின் போதனைகள்.
- 'அசாதத்திய சமூகப் பிராணி' தத்தவ மததம் தரிசுத மாய விம்பம் காட்டும் தத்தவ பேராளன்களின் தர்க்கம்.
- 'சமூக வீரோதி' கட்டாட்சியின் காவலர்கள் தரும் உளவறிக்கை.
- இன்னும் பல
இன்னும் பல
உமழப்பவன் ஆட்சிக்கு
நிரமாமம் தரும்
மையுனிவீடுக்கு.

- க. சீமகதை -

யோசனாவும், அவனை மரிப்பவையானப்படுத்து முன்வரவே தானாவும் உம்மாலை நிப்பாட்டி இருக்கேலாம். தெரிந்தால் தான் நிமிசம் வரையும் நீண்டு ஏன் பிரச்சினையை முத்த விடார்?

சரி, அதை விடுவார். சூதாடித் கொத்த ஆட்சையைப் பிரிக்க அதைவந்த ஒரு உரிமையார் இல்லையே போதும் மயமாணம் போகின்ற மாதிரி வந்து ரண்டு பக்கமும் கொதையைப் பிளப்பீப் பெரிபெரி சண்டையை ஏன் முடிவு விட்டார்? எல்லா விடக்க மனமில்லாமல் அநுச்சுவல் பிளவாயக போசிக் கேக்கக, நீர் என்ன செய்தீர்? பாரிண்டை பக்கமும் எல்லா விடியேல், அநுச்சுவலுக்குத் தேர் வாடும் சூட்டுவான் என்று சொல்லியிப் போட்டு அநுச்சுவலை விடாமல் சண்டை பிரி என்று நீர் தானே துயன்ற விட்டார்!

எல்லா கிஞ்சிதனை பக்கினை தன்வ வேலை செய்தீர், தருமனைக் கொண்டு போய் சொல்லுவீர்கள் துரோணனார் சாக் கொண்டு ஒரு பெரியளையை அநுச்சுவலுக்கு முன்வரவை கேசுவல இருந்தி விட்டுமரைச் சாக்கொண்டார், கடைசியா அநுச்சுவலுக்குக் கொலத்தைப் கிளப்ப வேண்டுகொண்டுதான் அவன் பெரியன் அவிவான்! சாகிறாரென்று இடம் விட்டார்? அநுச்சுவல உயிரிழை பிடிக்கிற விடம் தெரிந்தால் நீர் ஏன் அப்படி நடக்கிற விதமா அநுச்சுவலைக் துலைத்துப் போக விட்டார்? இல்லாவிட அந்தப் பக்கை மண் தேய்வையில் எல்லாம் செய்திருக்க மாட்டார்களேயோ!

க: எது நடக்க வேண்டியோ அது தான் நடந்து எல்லாமே நல்லபடியாகத்தான் நடந்துது. யுட்கொண்டு நான் எல்லா நடந்து பாண்டவர் சாக்கொத்துச் சேர வேண்டியது வெண்டு எடுத்தினம்.

க: பாண்டவர்களுக்குத் தான் சேர வேண்டும் என்று அப்பிசச் சொல்லேனும்? குந்தியின்ட மக்களுக்குச் சேர வேண்டியதென்க ரக் கருணாநாதர் போய்ருவ வேண்டும். அநுச்சுவல் தாய் கொட்டிந்தா விட்டுக் குந்திதிருப்பால் கருணன் எண்ட மருமேனின்ட நல்ல கூட்டாளி, சேர்ந்து ஒத்துமையா ஆண்டிருப்பீனார். சண்டையும் வழிபிராக, சமரம் வழிநகிராது!

க: நீர் உம்மடை மருமேனை சாசாவாக்கிப் பாக்கத் தேண்டிச்சீர். காரியம் கொட்டுப் போச்சென்று ஏன் கொத்தகிரி? உம்மடை மருமேனை கொள்ளை பொய்யிப் இல்லாமை

ஒழுங்கா இருந்திருந்தா எங்காரும் வந்துமையா இருக்கிறபிரினை தானே

க: உம்மடும் கூட்டாளி அறிந்தால், அவன்ட இல்லாமையாலை யுனை கள சாலமாக் கருணன் குந்தினைத் தேரியாமல் நீர் ஒளிவல் வலக்கீசர், ஏதாவல்லினை பெறுமையெடுத்துயே துரோணனைக் கொண்டு அளவல் கூட்டை பிரிவலக் தேடீயவையாப் பறியிப்பிரிவல் உம்மக்கும், எல்லாவரயும் காட்டி, நீதி குறையல்புரி காட்டி, அவலினை விசேச அக்கறை.

க: அவன் கொல்லி ஒண்டும் நடக்கெல்லையே, ச: அவன்ட வாய் சொல்லென்கலை, அவன்ட பார்வை என்ன சொன்னது?

க: என்னவோ நான் எனக்கு தருமனென்று நினைவச்சுவதச் செய்தன், நீர் உம்மக்குத் தருமெண்டு நினைவச்சுவதச் செய்தி- எல்லாருக்கும் அளவல் கரும பால்- கருணை எப்படியானே!

ச: கரும பால் என்று மறு புலாது கண்டே, நீர் நான் எண்ட மருமேனக்காக, ஏமாந்துயிப் பண்ட போதற்குக்காகச் செய்தன் என்று வையும், நீர் ஆளுக்கைச் செய்தீர்?

க: முற்றிப்ப சொன்னன், எல்லா கருமத்துக்காய் என்ரு.

க: உத்தத் தருமம் கலை கருமயானையும், இந்தம் பரிசென்று நாட எண்டபிலை எத்தனை பவந் செத்துது, அநுச்சுவல் போருட கேசும், சொந்தக்காயிண்ட தகராறலை சார் உலாத்திலை உள்ள எல்லாருக் கருது ஏன் வேண்டியிலாத அழிவு?

க: நடக்க வேண்டியது எல்லாமே நல்லபடியே நடந்தது எனடது தான் எனட கொள்கை.

க: இல்லை, நீர் நடத்த நினைச்சது எல்லாமே மறு மறுமல் பார்க்கிறீர்... இரும்... பெரியாக, அநுச்சுவலுக்காகச் பெரிசெண்டா, யுனை, மகன் அவிவன்புனை அநியாயமாய் சாக விட்டதற்கு மாட்டார். அதைவிடத் தேப்பவலக் கொண்ட கொதி அக்கைத் தாமதுக்கு, பாண்டவரை எப்பசெல்லாமைப் புகண்டோட அழிப்பான் என்று உம்மத்து தெரியும். பாண்டவரினை பிள்ளையலை எல்லாம் ஆள் விடமை அவன் இரேயான இரவா இல்லாமைச் செய்யேயல், நீர் என்ன செய்தீர்? எல்லாபிரிச்ச நீரென்று கொள்ளிறலை ஏன் அதைக் கேக்கிறதென்கலை.

க: நடக்க வேண்டியது எல்லாமே...

க: எது நடக்க வேண்டியது? பாண்டவரின்கை

பிள்ளையன் என்னாரும் அழிந்து நேரம்...
இப்ப விளக்குது. நீ ஒருக்கணம் மட்டும்தான் வைச்சீர். இல்லையேமா?

- க: அவன் இன்னும் பிறவாத பிள்ளை; பரட்சித்து.
- ச: அவனையும் அவ்வத்தாமன் அழிக்கப் பெறான் என்று தெரிந்த பாரின் அந்தக் கருணைப் பாவத்தாமன் அழிக்க முன்வான் காப்பாத்தினீர்!
- க: அவனும் பெண்ப் பாண்டலுக்காய் பரம் பரையே இல்லாமல் பெயிருக்கும். சூதூதும் சந்தனு ராசானின் பரம்பரையும் இல்லாமல் பெயிருக்கும்.
- ச: இல்லைக் காணார். நீ காப்பாத்தினது பாண்டலர் பரம்பரையை இல்லை. உம்மனை பெறுவாயின்னா பெருகலா. அவ்வாய் ஆர்? உம்மனை பெறுவாயின்னா பெருகலா. மருமேன். அவன் பெருகலா தத்த உறவு. ஆனாரும் அவன் மீதுசி மற்றவை இறந்திருந்தா பெருகலா நோக்கம் என்னாரும்புமின்னவையிருக்கும். ஆனாரும் அவன்னை பிள்ளையாய்த் தப்ப வைச்சு அவனை ராசாவாகக் கா ஆரும் பூர்வீரப்படியினம். நீ பெரிய மட்டன் தான்!
- க: நீர் அப்பிர நினைச்சால் நான் வான் சொல்லேலும்!
- ச: இப்படிச் சொன்னிச் சொல்லியே ஒரு பெரிய அழகுமத்தை, ஒரு விண் பாண்டமைய நீர் நிபாயப்படுத்திக் கொண்டு இருந்தீர். எத்தனை விண் சா? பெரினை விண் அழிவு? இவ்வளவும் நடந்ததாரும் பிறகு தருமக்களும் காப்பாத்தத்தான் இருக்கப் பாண்ட என்று உம்மனை சொல்லேலும். பெருகலா நம்பிற அருக்களனை சொல்லேலும். இந்தச் சண்டை உலகத்தின்னா நமதுமத்தைக் காப்பாக்கியிருந்தா ஏன் இன்னாரும் உலகமேலானம் அப்பாவீர் சமை அழிவு? நாய் நாய் எங்கடை எங்கடை நாயநடைக்களை என்னும் உலகத்தின்னா நாயநடைக்கு என்று ஏமாத்திக் கொண்டு வந்திருக்கீயார்.
- க: எல்லாம் நடக்க வேண்டிய மாதிரிப் பெருகலா. எல்லாம் நல்லாராயினால் நடக்குது.
- ச: இப்ப இல்லை. இனித்தான் அப்பிர நடக்கப் போகுது என்று நினைக்கிறார்.

(இருவரும் தத்தம் திணைகளில் கிணைவர் சொல்கிறார்கள்)

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின்

தேசிய மாநாடு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தேசிய மாநாடும் 35வது ஆண்டு விழாவுள் எதிர்வரும் 2008ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 28ம், 29ம் (சனி, சூாயிற) தேதிகளில் கொழும்பில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவர் கவிஞர் திரு. சி. சூரநாதையன் தலைமையில் நடைபெறும். பிரதேசப் பேரவைச் செயலாளர்களையும் உறுப்பினர்களும் அவை அறையும் பேரவையுடன் தொடர்பு கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றோம்.

கொழும்பு செயலாளர்
தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
கி.எ. 58/3, வைக்கமா வீதி,
தென்கிழை
தொ.பெ. 5024358

மனம் நிறைய காட்சிகள்
பெருங்குகின்றன
நிறைய இறைவீதி தின்று
கொழுத்தோடுக்கும்
அவர்களது அருமைபுனை
விடுகத்தமாக அல்ல
வெறும் அதி வீசாகறான்
வீழிகளைக்
கொண்ட சிறுமக்காத.

ரோஜேட்டர் மொண்டிரோன்

மீன வநுவோம் தோழனே

செயல் சிவாய்விட்டழகுந்த
சொல்லா # மன்றம்
வெள்ளிகொடி ஏற்றிய
கரங்களின் வலியையும்
கிள்ளும் எங்குள்ளோரும்....

மீன வநுவோம் தோழனே

கனகத் தேசத்து
விகாஸின் மகாலயவினாங்கும்
உக்கர் உறையாதி தேயிலைக்கு மயமானி
தேசத்துச் சமையலாய்வுகள் காலையில்
உந்தி உந்து உயர் சிவாய்விட்டழகு
உணர்வுமன்
கிள்ளும் எங்குள்ளோரும்....

மீன வநுவோம் தோழனே

மணம் புலிக்காய் கிண்தும்
மலையாளன் வலிக்காய் தோழும்
உலையுயர் மலையு # மரி சித்தி
உந்துச் உறக்குவாய்க்காய்விட்ட தோழும்
எழுந்து மலையு காலையு தோழும்
கிள்ளும் எங்குள்ளோரும்....

மீன வநுவோம் தோழனே

முன்னின் மேலாளவாயும்
முனியாயம்வாயும் மலையாளர் தோசுக்கில்
வெள்ளியளவில் வலியுயரவள
மலையு மலையுக்கொண்டிருக்கையில்
வக்கரிக்கொழுந்த வலியும்
கிள்ளும் எங்குள்ளோரும்....

மீன வநுவோம் தோழனே

மலையாளன் மலையு மேல்
கலாணு அட்குழியில் புதிற்று
சனநாயகம் மலையு மேலே
சனநாயகம் மேலும் என் கலையு
எழுந்தமலையு மலையு வக்கரிக்கொழுந்தமலையு
போது

குண்டமுல்லமலையு கலாணுக்கொழுந்தமலையு
குண்டம் அட்குழியில் மலையு
கிண்தும் மலையுக்கொழுந்தமலையு....

மீன வநுவோம் தோழனே

மலையு வலியு தோழனாய்வு
மலையு வலியு வலியு மலையு
மலையு வலியு
மலையு வலியு மலையு மலையு
மலையு வலியு
மலையு வலியு மலையு மலையு
மலையு வலியு மலையு மலையு

மீன வநுவோம் தோழனே

வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு

மீன வநுவோம் தோழனே

வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு
வலியு வலியு வலியு

மீன வநுவோம் தோழனே

- வெ. மகேந்திரன் -

மீன வநுவோம்

வடிகாபமத்து மண்ணின் மாபத்தர்கள்

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

குழந்தை குமரகமம்

அவர்களுக்கும் கவிதை: மண்ணின்
சங்களுக்கு இன்னொரு வாய்ப்பும் சிவந்ததும்.
பட்டிற்கு வந்து அம்மணிபம் அகலாதி கோபம்
"எனக்கு திரை நேண்டு நான்ந் தாயம் தலை
மகம் இன்னை வீடு வாசன், கோபிடை, மடத்தடி
ஒன்றும் கூட்டத் துணைக்க ஏன்மால் இருக்குமு
உவை மூண்டு போகாயுள் ஒரும்கால்
பள்ளிக்கூடத்தானை வந்த பின்மா அவ்கை
அனுப்பி விடுவீயீளே" அது எங்கள் மாறிலும்
வீறும். பெரியபய கோபம் அங்கு மறுக்க
மாட்டா. அதனால் நான்கள் நாயுறம் விடுவோம்.

- மாலை வரோதயன் -

வந்து பின்னேயர் வன்மால்
பெயர்ப்பும் ஆடு. மாடுக்கு குழந்தையும்
கேலை பிறபோடப்படும். ஆயாலும்
பெயர்ப்பாவின் மடத்தல் வேலை நாயுறமாக
இருக்கும். கோபில் வீதி கூட நான், மடம்
உட்புறம் கூட்ட ஓராள். அவரது வாயை துப்பரவு
பண்ண தொடர்ந்து வேலைக்கு நான் என்று
பிரித்து விடுவார். தாப்தகர, விவக்குமாறு,
ஒட்டறை நடரும் ஒலைச் சீரகுத் தடி.
மற்றவளவாய் துணைக்க, தாவி மட்டத் துணி
என்று அதனைமால் வேறு வேறாக எங்கள்
சங்களுக்குத் தரப்படும்.

திஞ்சார் கம்பல சந்திப் பலன் இன்னை.
வாழ்ப்புப் போற பக்கமாய்க் வந்து, இந்நா இப்படி
தாசிய நடடி எழும்பிக் கூட வேண்டும், பங்க
பாத்திரேப்! இதுதான் காதலின்ன போது மாற்று
என்று சொல்லுறது என்று செய்முறை
விவரம்மும் தருவார். சாமவ்களையப் பிரிப்பது.

வடிகாபமம் - வடக்கு - மண்ணின்
பிறந்தான் என்ற இந்த நடைச்சித்திரம் கோபர்
நாயுறம் வாய்க்குறதுடன் கர்ப்பிசைறதுய
பிரபாகமைய மரு மகிழ்ச்சி. அதனை
காசகரவரிடத்தில் பல பல வேலைகளை
சமூபவரும் மகிழ்ச்சி.

1990ஆம் ஆண்டு தான் மாலை முற்ற
முற்றும் மக்கள் விடுதலைக்கூட்ட போய்
முறிவை. அதற்கு முன்பும் வலிமையின் கூட்டின்
பன் பிரிதல்கள் மிகுந்திருந்தன. மக்கள்
அன்ற மத்திகள் அகலப்படமுற்றது. தன்மு
அகல மற்பு மிடுவான் சிதிர்ப்பு மதுகிப்ப
வாயும் என்ற செயிர்ப்பு வக்கிரமிகை
மட்டுள்ளி விடுவார். மட்டுள்ளி.

தந்த மண்ணின் மனிதர்கள்
மாற்றதான் என்பது ஒரு மலவாக அருக்கிந்து
சன்பதாம் ஆவடுகை முள்ளம். திரிந்த
சமாதளதார அங்குய வித்த தெருடிகள்
உன் மலமும் முடிய வந்த மலர்களில் ஒரு
வகையினான் வந்ததை முறை திருக்குது
அதில் வாழ்க்கை மனிதர்களை. அவர்கள்
அன்றமட வரம்கை. மண்ணின்
மனிகாயிம்மணிகள் இப்பற்கையின் மலிப்பை
நா நினைநின் அம்பித்தக துணை. இந்த
கடைச்சித்திரத்தின் நேசக்கமாயினொரு நினை
தன்வாய் சகலமுறாக்கு அகியமளக்க கூட
இந்தமை

இது கட்டுவது மீள அருக்கிதான என்று
அத்தனையிலும் மூட்பம் இருக்காள்.

முற்றும் கூட்டுவவர் தேவையற்ற புறங்கள்.
களைகண்ணி பிரிவாகிக் கூட்ட வேண்டும்.

பிடுங்கிய புற்களை வேறாகக் குவித்து சதுரகளை வேறாகக் கூட்ட வேண்டும். குயில்கள் எல்லாம் ஒரு இடத்தில் குக்கரிப்பட்டும் அதை எரிப்பதும் வேலையை அவர் செய்வார்.

வேலைகள் முடிந்ததும் 'எங்கள் முகம் கழுவிப் போட்டு மூண்டு பேரும் வாங்கோ!' என்று அறிவிப்பார். அவரது அறைக்குள் கூர்மிட்டு உட்கொண்டு, கதிரை மின் இயந்திரம் போட்டுக் கொடுப்பார்.

அவர் தேயில் குடிக்க விரிய மாமின் போம்பை, தேயில் ஆயிரம் எவர்சில்வர் கோப்பை, மண்ணீர் குடிக்கும் கசரக் கோப்பை ஒன்றிலும் ஒவ்வொரு கரைந்து எமக்குப் பரிமாறுவார். குடித்து முடிய வாயில் மீசை வைத்து போல் பால் கொடுப்பார். அதைத் தவிர்த்து விட அதை மாலை வேளையில் வேலைகளைச் செய்பவருக்கு போயிருக்கும்.

இந்தா இறந்த சாக்கில் புதிய கிண புல்லிப் போட்டுக் கொண்டு போய், இந்தா ஒட்டு அந்த வேலை முடிந்தவையில் பாக்கு குடிக்க வேண்டுமோ... இந்தாங்கோ பதக்கிடுதுக்கு புத்தகம், எழுத்துக்கு கொப்பி' என்று ஏதாவது பரிசை கையில் தந்து விடுவார்.

அவருக்கு கவனமான நாயில் இரவுச் சாய்பாடு பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் அவரால் வந்து, மூன்று நாள் இடத்தில் இடையில் தேவை மையில் அதற்கு வேண்டிய அரிசியை கண்டு கணக்கில் அளந்து கடையில் மையில் போட்டு, தேவையான தேவையானது எடுத்து ஒரு துணிப் பெயில் போட்டுக் கொண்டு வருவார். கொடுத்துப் முடிந்த செய்தி விடுகிறதான போதிலும் வருவார், வந்து இறந்ததைக் கோப்பை ஒன்றில் வைத்து மற்றொரு கோப்பையில் முடிந்த துணி ஒன்றினால்

அவருக்குக் கட்டி எடுக்கப் போய்விடுவார்.

அவரது புத்தக அலுவலியில் பெரிய பெரிய - மூல்கில் நூல்கள் மிஷ்டிசுக் கொண்டிருக்கும். இரவு சாய்பிட்டு முடிய, கொத்து நேரம் பாய்மனைக் கதிரையில் பிடுகிறதற்கு ஏதாவது ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து வாசனை மிஷ்டி ஒரு ஒவ்வொன்றோ, பெரியவோ குடித்து விட்டு மேலேயேயில் பாட்டுக் கச்சேரி கேட்டுவிட்டு தூங்கப் போவார்.

(இன்னும் வருவார்கள்)

அடுத்த இதழில்.....

வலிகாமித்து மன்னின் மாந்தர்கள்

வினா-விடைச் சித்திரம்

தலைவர் தவராசா

எட்டு முடி வேள்ளை வேட்டி மெல்லிய நிறத்தில் அரைக் கை போட், தேயில் இடத்தில் தலை, நாற்பத்தைந்து வயது காந்தாலும் நரைக்காத தேசம், சாதாரண உயரம், திடகாத்திரமான தேயில், சேவ் எடுத்து மீசையை அருப்பு மீசையாக 'கிளிப்' செய்திருப்பார். சீகரம், சாராயம், கள்ளு வாசனையே அறியாதவர்.

அடுத்த வருகிறார்...

"தலைவர் தவராசா"

காத்திருங்கள்...

எலிச் சுத்திகரிப்பு

- ம.பா. யகாவிங்கீவம் -

அவர்களின் வீட்டிலுட்குச் சுவும் குழிப்புநர்
கிரவுப் பொழுதில் அந்நகரம் கிருந்தன
அவ்வீட்டின் நுய்வையும் குழப்பின.
அவர்களின் வீட்டிலுள் எல் நுழைந்ததுடன்
கிருந்தனைக்கும் ஒரே காரணம் ஆனது.

* * *

அவர்களின் வாழ்வை மீதழம் கிரவ்கள்
கரவு செவகைக் கணக்குநர் கொப்பியை
அந்நகர போடுதான் எலிகரவு அந்நகரன்
எலின் கிரவ்கு பொருளாதார
கிரவ்குதான் என்பது அப்பொழுது
2 ஊர்நகரன்.

என்னும்...
அவர்கள் உணவையே தேடிவர வந்தது
என்பதை யட்டும் சற்றும் 2 ஊர்நகரன்.

* * *

பலியா : கணந்த எலியோ அவர்களின்
பிள்ளை வாயைக் கடித்துப் பிடிக்கிறது.
பெய்க்களநர் சிவநாமே எலிகளின் கிரவ்கு
என்றே உலகெல்லாம் பரப்புகை செய்தனர்
என்னும்...
எலிகளின் உணவையைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்.

எலியைக் கண்டு தூய்மை வேளையில்
ஆந்நகர கொட்டிலுள் அது மதங்கு குடில்கை.
எலியைத் தேடிக் கணக்குநர் குடிலில்
ஆடுகள் அணைந்தவதாம் அந்நகர கொட்டிலுள்.
ஆந்நகர கொட்டிலும் எடுக்கப்பட்டது
என்னும்.....

எலிகளின் உணவையே கொடுக்க மறுக்கிறார்

* * *

கொழிற் கூட்டிலுள் ஒருகாட் மருந்தகால்
கொழிர்கள் அணைந்தவதாம் சுத்திய கொழி
ஆங்கீகர் தீவிற் பொருத்திட கணக்குநர்
என்னும்.....

எலிகளின் உணவையே கொடுக்க மறுக்கிறார்

* * *

ஆழ்ந்து அணைந்த அவர்கள் கூடி
மந்திரா வேளையில் து கீர்தனர். அகலிம்கார்.
வீட்டை எரிப்போம்! வீட்டைவே எரிப்போம்!
வீட்டை எரித்தால் எலியுந் எரிபும்.....
விட்டா எரிந்து மலிழ்ச்சிந் குயித்தார்.
"எலியை அழிக்கோம்! புதுவிடு அமைப்போம்"
கொல்லி முடித்து காயை முடிபுள்
காவலக் கீழே "கீசீ கீசீ" கருவம்.

61ன் என்ன, எப்பது 80. ஜினி என்ன எனக்குப் பல்லுக் கட்டுறது. பெம்பிளைப் பிள்ளை கலியாணம் கட்டுடல்லை. பெரப் பிள்ளையன் காலுறு வயசு, மன்கிணையும் பிணை. மனிசிபீலையர் பிணை நாங்கள் ரண்டு பேரும் கட்டி மீடுக்கப்பட்டது. நான் முப்பதிலை பிறந்தனான். 72ஆம் ஆண்டிலை 43 வயசு அப்ப நீலின் காலுறு. நான் நீலின்னை இப்ப எடுத்துக் கொண்டு பதினாறு பதினேழு ஏர்பத்திலை எனக்கு 60 வர பென்சன் வந்திடும். பேந்து அந்தப் பென்சன் காலை வைச்சுக் கொண்டு என்வந்தை சீலிச்சிற்ப்புண்டு நீலம் பெய்ய வெளிகிட்டான். 76ஆம் ஆண்டு அன்று 46வயசினை. கொழும்பிலை மரி பண்ணினது 78ஆம் ஆண்டிலை.

76ஆம் ஆண்டு என்னை அல்லாய் மச்சாளுக்கு எனக்கு கலியாணம் பேசி ஆனாப்பி விட்டான். என்னைப் படிப்பீக்க கொழும் பெம்பிளை விட்டது என்னை முப்பத்திலை. அவை தங்களிடையே காசிலலை. என்னைப் படிப்பீக்க என்னை, அதனால் அவலை நான் கலியாணம் செய்யேலலை. அவைப் பற்றி இப்ப கவலைப்படுறன்.

76ஆம் ஆண்டும் மாயிட்டை ஆனாப்பி என்னை இருக்கியானலை விட்டு மடிப்பீக்க கோக்கைக மாரி தன்னை மூர பேலையி படிப்பிடிக்க காண் ரு வைச்சுப் படிப்பிச்சதானை. தான் நான் கலியாணம் பேசின மச்சாளுக்கு கலியாணம் கட்டு அவலை என்னை முப்பதம்படி வண்ணிப் படிப்பிக்கக் கலியாணம் கொடுத்தே.

மாய் காணியை ரு வைச்சுப் படிப்பிச்ச பற்று மச்சாளும தான் படிச்ச முடிச்ச தன்னை படிப்பீக்க என்னை மூர பிணை கலியாணம் பட்டுற பருவத்திலை இளசா இருந்த தன்னை மூரக் தனக்கச்சிக்கு கலியாணம் கோட்டு வர விட்டுக்கு வலிய வந்த வரனை விட்டபடாது எனக்கு தன்னைப் பற்று யோசியாமல் அவாக்குச் சீதனம் உழைக்கக் குடுத்து கட்டி வைச்சதானை அவாவுக்கு கலியாணம் தர்ப்பிட்டிடுது.

என்னை மச்சாளும இப்பவர கலியாணம் 32ஆம் ஆண்டு பிறந்தது. நான் 30 அள கல்வையுமச்சியோடை கொழும்பிலை தான் இப்ப இருக்கிறா. நான் அவை விட்டதை செத்தவீடு அந்திரட்டி வீட்டைத் தவிர கசவையப்ப பெரப் வாறேலலை. தவிர ஒரு நான் அவ விட்ட யோனானை. 95ஆம் ஆண்டிலை.

கடவுள் விட்ட பிறை. 93ஆம் ஆண்டிலை யாழ்ப்பாணத்திலையிருந்து இடம்பேர்த்து நுணாபிலிலை நான் அவத்யாய்

இருக்கிறாக்கு அவை இருப்பிற வீடு தேடி அவலின்னை தனக்கச்சிவின்னை விட்டுக்கும் போறன்.

நான் கட்ட விரும்பின மச்சாணின்னை தனக்கச்சியர் கொழும்புக்குப் போயிட்டா.

ஒரு ஒப்பதல் வாக்குமூலம்

தங்கச்சியா சிவ்வரை ஹஸ்பஸ்ட் இருக்கிறார் விட்டபுலை. அவரிடையே போய் இருக்க வீட்டுக்கு வரவில்லை. அவர் விட்டபுலை இராம இடமில்லை என்று சொல்லி என்ற ஹஸ்பஸ்ட் தம்மிடம் போடும் பார்ப்பமெண்டு சொல்லி அவையிலைய வீட்டிலை திருந்து வெளிக்கிட்டுறன் உடலான.

அவர் அகமா இருக்கிறார். இருங்கோ மண்ணு சொல்லி உள்ளே போறார். கொஞ்ச நேரத்திலை என்ன மச்சான் வந்து. மாக்கரைப் பைகையேறாய் தலைவெள்ளை நரைபுடும்புலியாய்.

இருங்கோ. நீங்கள் கொஞ்சம் முந்தி வந்திருந்தால் வீட்டை உங்களுக்குத் தந்திருப்பன். இராம வேறே ஆரோ ரண்டு அகதிக் குடும்பங்கள் அங்கை இருக்குறார்கள்" என்று விட்டு எழுப்பிச்சங்காயத் தண்ணி கயரசக்க கொண்டு வரப் போயிட்டா. இதுதான் நான் அலிபாய் முதன்முதலாய் கதைச்ச கதை. கடைசியாயும் கதைச்ச கதை. 26 வயதிலை அவலை நான் மனைசிலை வட்டி தினைச்சது. 06 வயதிலை தான் அவளோட கதைச்சது. கொஞ்ச நேரத்திலை வந்து அவ தன்னை மட்டு கையாலையும் எழுப்பிச்சங்காயத் தண்ணியைத் தர நான் என்ற மட்டு கையாலையும் பத்துவாய் வேண்டினம். அவ தந்திட்டு என்னும் பக்கத்திலை முடிபிறா.

- செவ்வந்தி -

என்னையும் அவலையும் தவிர வேறே ஒருவரும் இல்லை. ஆனால் என்னாலே ஒன்றும் அங்கொடையாய் திறந்து கதைக்க முடியவில்லை. (என்ற மனைகலை கேள். தாய்க் முடியாத போது அவலுக்கும் அப்பாபோல). நான் விட்ட ரிவர கலியாணம் வட்டி நாளேலை நாய்கள் வங்கலை மாய் விட்டுப் பக்கம் போய் வந்து கதைச்சப் பேசும் படிக்கமில்லை. அப்பிடிக்க கதைச்சப் போசியிருந்தால் நான் அவலை விடாமல் கலியாணம் வட்டிபுடும்பன். என்ன கொள்கிறேன் என்று போட்டு சரியான கலாசனையோட எனக்கு இதுவான் டைக்குள்ளை இருங்க மாறுத த எழுப்பிச்சங்காயத் தண்ணியை பிண்டி மீண்டித் துடிச்சுவிற்று. அவ என்னைக் கூட்டும் கொண்டு ஒருமுறையான வந்து ஒரு பளைய வட்டிபுடும்பு உள்ளாலே இருங்க நிமிச நடை மூறுந்த நான் இருங்க வீட்டு கேட்கப் போதவிருந்த என்ன ஒரு ஒண்டுளிய தம்பியினரை விட்டை வட்டிபு போட்டுப் போயிட்டா.

உனக்கு இப்படி நடப்பதில்லைமாய். சந்திர அக்கை வேசிய பிறகு தலை சிறகிறத்தப் போலதில்லைமாய்.
- முத்துமாரி பூமாரி -

அரவே. நாய்கள் கொஞ்சனை, தண்டிக்கப்பவாத பேரில்லை மக்களலலை. நாய் சிவ்விலவகியாகவே எதிர்த்து மாறாக உன்னோய் அவனுக்கு மிக இருக்க அமுத வாதையிலை சவாரி செய்க்கிறாய். நயம் நமது கலிதையுடு தாத்தையி அறைய்பும் மனதர்க்கறம் தீதந்தி வதுவதற்காவ வாய்ப்பை நான்கொறும் மறு உயிர்தொடுக்க வழுங்குகிறாய்.
- ரியாக் பாலின் -

சிப்பாய்கள் சிலர் கடந்தா சொன்றனர் அவர்கள் அங்கேதான் கடந்தி சென்றனர். அந்நால் நான் உன் மாரிபின் மறைத்திருக்கேன்.
- பாசிகா பர்போஸ் -

எனக்குக் கவியாய்வா: வேரை இடந்தினை னற்றாய் விட்டுது. பேச்சு இருபதாயிரம் காசு. நான் லேயப் படிக்க முடியுமட்டும் மாநம் நானுறு குறு கொழும்புக்கு அனுப்ப வேண்டும். படிப்பு தொடங்கி ரண்டு வரியாய் துக்கச்சினைத் தான் நான் உயர் பதினாயிரம் கான்பட்டுப் படிச்சது. அவர்களு நான் அந்தக் காசைத் திரும்பும் குடுகு வேண்டும். அவ மரி பண்ணிவிட்டாயினால் அவளிடம் நான் கட்டன் பட்டுப் படிச்சது. என்னை மச்சாவிட்டால் கான் அவை காட்டுகுகுச் சீதனம் தரக் காசின்காதகாலை நான் தயக்கமிடிக் கான்ப வேண்டும் போச்சு. அதற்குப் பாவைக்க நான் என்னை மனிசிபிட்டைச் சீதனம் காண்கி தயக்கமிடிகை காணைக்கக் கவியாணமும் கட்டி வேண்டுகிறேன் படிச்சக் கொண்டன்.

என்னை பேரன் என்னைப் போல் லேயப் படிப்புப் படிச்சது நான் அளக்ககுச் சரியான போதும் படிக்காமாயினர் குடும்பம். அவருக்கு என்னை அப்பாதுவல் ஓரே பிள்ளை. என்னை அப்பா வறு செல்வம். பெரிய படிச்சவற்றை பிள்ளை மாப்பாணர் குடும்பத்துக்கு ஓரே ஒரு காசு. செல்வச் சீர். செல்வம் கொட்ட ஆதவன். ஆள் வறு குடும்பம். படிப்பின்மையம் கவனம் பெறுத்தேவலை. வேலைமாதும் பாக்கேலை. வேலைமாத் ஒன்றும் படிக்கவும் இல்லை. அதுமாய் எதுபுத் தான் படிச்சவர். மைனர வயது வு ஆக்கள் அவர் படிக்கேல்லை என்கு பட்டி பண்ண. என்னை பேரன் திரைத்தினை துக்கை பிள்ளையைய னுறவலை படிக்கேல்லை என்கு துக்கையாச்சி செல்வமோ என்கு சனங்களினால் கோவிச்ச 500 ஏக்கர் வயல் பரம்ப 120 படிபு காண் எல்லாத்தையும் தன்னை பிள்ளையின்மைய பேரினை உறுதி எழுதித் கவனமாய் ஆக்கி அப்பற்றை வேண்டுகிறேன். உயர் காண்கிபார். அப்பாக்கு நடைமால் புரியாகு செல்வமும் வேல்வறும். காண இஷ்டம் போலை உலகத்தை அனுபவிக்கக் கொண்டு சுத்திக் தீரிகுதார்.

இதுக்குள்ளை ஒரு வறுமைப்பட்ட குடும்பத்துக்கு புரிமையானவர்களுக்கான ஒரு வடிவமான சிவத்தும் போலவைய அக்கமும் முழுபுறமாய் வடிவான என்னை அம்மாதவை கவிபாணம் கிட்டியிட்டார். ஒரு நான் ராப்போலை தன்னை குட்கேகக்கதை உடுப்புகளையும் தன்னை சாமாதுகளையும் எடுத்து அவர்கள் கொண்டு தயப்பனுக்குத் திரியாமல் தயக்கம் நீக்கினர் ஆன் பிறகு போலனை தான் போய் கொண்

விட்டிலேயே இருந்திட்டார்.

அவ்வை 3 பாதுகுத்து பிறகு திருக்க இடத்திலை இருந்து கொண்டு மாப்பினை போறு தின்னறார் என்கு போய்ப்பினை விட்டபு புறமுறும்பக் கொண்கிவ காணை திரைத்திலை தன்னை ஆக்கேவசமும் தூக்கி கொண்டு விடுவிரெண்டு தன்னை விட்டை நடைமயக் கட்டினார்.

விட்டை திரும்பிப் போன என்னை அப்பாவி என்னை பேரன் நெசாய் எல்லா உறுதியினையும் தன்னை பேரினை எழுதி போலது எதுக்கோ கையெழுத்து காண்கிவது போல் அவர் தனக்கு கையெழுத்து. காண்கி செர்க்குத் தனனை பேருக்குத் திரும்ப பாக்கிபாரார். அப்பாக்கு அறிவை எழுதினதுகளை வாசிக்கக் கவியாணத்துப்போட படிப்பு தில்லைது தானே.

பேரும் அப்பா போல்துர் பதி பின்பு கொண்டு அப்பாவினையும் அப்பா விட்டலை காப்பிட்டு இருக்கி காண்கி வடிக்கை நடத்திக் கொண்டு விடுக்கை 3 பிள்ளையன் பிறந்த பிறகு வளதுதிரைத்தாகி என்னை அதுக வயச்சலை வீடு காண நடை நடட்டெல்லாம் வீதும் குடிசை ஆன் தலைமறைவாகியிட்டார். பிறகு எங்கடே பேரன் தான் எங்கடேவெல்லாம் படிக்கவர்.

என்னை நடைமையது இயா 31 பாது. கொண்கிபுப் பாணன் பிளாக்கி. கொழும்பு புள்வேசிற்பி. அதுககுத்தான் நாங்கள் கொழும்புக்கு வந்தனாக்கள். என்னை மனிசி ஒரு ரீச்சர். அவ முந்த யாழ்ப்பாணத்திலை இருக்கேக்கை பெரிய பர்தமம் பாதுகமோ. வீதய 400 பண்கிது. எழுதிப் படிப்பாணத்தக்கு ஆறு பண்கி அரிசி கொறு அவிச்ச இரண்டு காப்பம் வைச்ச காணமைக்கு அதுக கண்டு மாவினை புட்டும் அவிச்ச ஏங்கள் நானு பேருக்கும் வேலைக்கு வாற ஆறும் கவியன் திரண்டு பேருக்குமாய் சேர்த்து ஒரு பேருக்குப் சமயம் பிள்ளை முழுநடைமையிருக்கேக்கை பிள்ளையின்மைய காண்கிசீனையும் திரைச்சி ஒரு மைல் தாரும் நடந்துகாண தான் படிப்பிக்கிற பள்ளிக்கடத்துக்குப் போகும். நான் பாலை ஹீறரினை காச்சிப் போதிலிலை விடுவன். இதுதான் நான் அப்ப செய்யிற ஒரு வேலை. அப்ப அவ பிள்ளையைப் பாக்க ஆண்கிவமால் கொண்கிவையும் விட்டது. நான் காண இடுக்கது தான். என்னை மச்சாவிட்டாரெல்லாம் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சும்மா இடுக்க அலைக்கும் என்னை மனிசி சமைச்சிப் போ

நாளை எனக்கு அவாக்கு... செய்பவர்களை ஒரு உதவியும் செய்யாமல் நானும் கர்வ இரத்தினம்.

ஆனால் நான் என்ற தெரிவையும் கண்ணாயர் செய்து கொண்டு நியூஸ்டன் திருத்தும் கொண்டு அப்ப நல்லாய திருத்திக்கலாம். நான் ஒரு போக்குத் தான். அப்ப எனக்கு 52 வயது. பெரிய வேலாண்டி ஒருநாள் நான் பிறந்தே என்ற மன்கின்ற சார்வம் நான் இருந்ததால் என்ற கோழிக்கு அளவில்லையே என்ற எனக்கு சரியான அடையாளம் இன்னமும் என்ற வேலாண்டி கோழிக்கு அளவுக்கு சரியான அளவுக்கு வழியில்லாமல் போச்சு. என்ற கிராஸ்டிபா ஒரு கிராஸ்டிபாண்டி எனக்கு தொழில் செய்தவர். பெரிய சந்திரிகை ஒருநாள் நான் மூன்று பூம்பூர் நாயகன், வசாவியான் கற்கலாம் கோழிக்கு வேலாண்டி திருவிழா தான் என்கலம் திருவிழா. இதுக்காக அது திருப்புகள். இந்த நானு திரும்பத்தக்கையும் உள்ள பொய்யான பிள்ளையன் மலர்வில்லாமல் கவியானம் பெரும் கவியானம் செய்யாமலும் செத்தார் போச்சுத்தான். ஆற்றியைப் பிள்ளையன் சேகாதர்மனைக் கட்டுக் குருக்கலாம் விட்டனை எனக்கு ஒரு தாய்க்கரும் கட்டினம் வேலாண்டி கர்வ இரத்தினம் கொண்டு சோதனை அபிச்சரிப்பு குடிச்சு கத்தலும் கம் கத்தலுமாயும் ஓய்த்திருந்து அழியும் போச்சுத்தான். எல்லாம் எங்கடை சாதிக் கத்தலும் தான்.

எங்கடை குருக்கலம் அறமை குடிமையன் எல்லாம் வைச்சிருக்கிற பெரிய குருக்கலம். எங்கடை அப்பயா உறுதி எடுத்தேக்கை கட்டிக்காரர் கைபெறுத்துப் போடேக்கை அளவையின்ற சாதியையும் போட்டு எழுதுறதை நான் அப்பயர் பற்றத்திருக்கிறன்.

எங்கடை ஆக்கள் நன்கடை ஆக்களுக்கையே சாதி சீதனம் எல்லாம் பாத்துத்தான் அந்தக் காலத்திலை உலியானங்கள் போச்சு செய்யீறு. இதுக்கை எங்கடை மாப்பாண்டி குரும்புகள் தங்கடை கல்லிலை ஒன்றும் துண்டித் போயாமல் எந்த ஒன்றையும் எந்தச் சந்திரிகையிலையும் விட்டுக் குரும்புகள். எல்லாக் கவியானமும் இப்பிடித்தான். நடக்கிறதும் நடக்காமல் விடுகிறதும்.

இப்ப என்ற பிள்ளைக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை வந்து கொடுத்ததால் 15 வட்சி

அஞ்சலி

ஓசியார்பாண்டி, கலைஞர், எழுத்தாளர்

ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன்

சிறுகதை எழுத்தாளர், ஓசியார்பாண்டி, நடிகர் ஆர்ஜிமர் ஆகிய பத்துவர் விருப்பாராஜ ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் தனது 87வது வயதில் கடந்த ஜூன் மாதம் 05ம் திகதி காலமானார். அவரது மறைவுக்கு தாயகம் தனது அறங்காவலர் பரிந்து கொள்ளப்பட்டது.

1966ம் ஆம்நிலையும் சீவம் என்ற பெயரில் எழுதிக் தொடங்கினார். இவ்வகை ஓசியார்பாண்டி கட்டுத்தொழில் என்ற விருப்பாராஜம் எனப்பெற்றார். விருப்பாராண்டி, நம்பிக்கை, சமூக விருப்பாராண்டி ஆகிய இவை நான்களில் நடுத்தர பரிசுரை நாடகத்தில் டாக்டர் கோழிக்கு கிடைப்பிட்டு நடுத்தர பெருமை பெற்றார். ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனின் சிறுகதைகள் (1995), சிறுகதைகளின் கசியும் அரங்கம் (1997), வானோலையும் நானும் (1997) ஆகிய நான்கள் வெளிவந்தவகை. இவ்வகை வானோலின் ரொஜி வாச்சுக்கல், பெருமை வரணனை, பெருமித் தொகுப்பு, நிபந்தித் தயாரிப்பு, நாயகத் தயாரிப்பு ஆகிய பரிசுரைத் தன்னை முழுமைபாக எழுபத்திந்திவ்வார்.

இவ்வகை வானோலி இவ்வகை மலர்களின் பண்பாட்டுத் தளத்தில் வந்தெடுத்திய முன்புமாதகிய அளவில் உத்தியோக மாண்பாங்குக்கு அளவான ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனின் விருப்பாராண்டி அறங்காவலர் சந்திரசேகரன்.

கூட விடுவனவு எனட்டு. வங்ககிட்டை இருக்கிறது 5 லட்சம் தான். மீதைய என்னென்று குழிக்குடிவு. என்றை பிள்ளைக்கும் குறிக்க 11 பரப்பு காண்கிறீடு வளவு இருந்தது. நாங்கள் காவியனை மிக்கது குடும்பினாது. எவ்வளவு வசாவியை காணியனை ஆர்ப்ப வேண்டியவர். சூழியுப்பியினாத பரபேசம். அரைசதம் வினையிள போகாது. கவியாணர் வளவுக்குத் தான் இருக்கிற வாய் காணும். பேயில மாப்பிளை பொருள்பிலை வளவுகையோ 60 லட்சத்துக்கு விடு வாய்க்கிளையும. அரைவாரி காணம், 15 லட்சம் சீதளம் கோக்கினம். நாங்கள் வளபட்டு அரைவாரிக் குடுத்தான் அதை வளவேண்டு நாங்கள் பேந்து அழிக்கிறது. நாங்கள் வளபி போறும், மாப்பிளையின்வர கடனவைக்க மகனிடமா சீதளம் கோக்கினம்.

எனக்கும் கவியாணம் பேசிக்கை அக்கான்றை கடன் அடைகை 15,500 ரூபாயும் கோ சோதியை பாஸ் பண்ணும் மட்டும் மாற்றி 400 ரூபா பொருள்புக்கு அதுமே வேணும் துண்டு வரயத்துக்கு எனட்டது மட்டும். வளரை மனிதர்க்குமே மாப்பிளை கிடைக்கெல்லை. வளக்கு பொம்பிளை இருந்துது. ஆனால் எனக்கு உழையியிளவை. ஆனால் நான் இறங்கக் காலகட்டத்திலை கட்டாயம் கவியாணம் கட்ட வேண்டியிருந்தது. வளவேண்டான் அப்ப ரணபலது தயக்கிட்டு 32 வயது நடக்கக்கை வளரை ஒரு மாப்பி வந்து சொல்லி இன் நீ கவியாணம் வளராமல் வீட்டாக்களோடை இருக்கப்படாது. எவ்வகையும் விடா போய்டு 6 கட்டாயம் இருந்தீயோ உளரை தயக்கிப்பவை 35 வயசுக்கு மேலை உளக்கு மேலாலை வளக்குக்கு பொருள்கிவிடுவினம். 40 வயது வந்துபோ நீ அல்லையோடை வளக்குகவே போகேலாது. 41 வந்தால் தாமந்தனம். என்டா. அதாலை தான் அப்ப நான் வளரை மனிதிலை கட்டினது.

மனிதிலை வளரலை உழையு குல்லாமல் இறுக்கிக்கை என்ற சொந்த வளரலை பொயிநந்து பொயிசெய்திருந்து இருக்கையம். அது முடிவுசு கதை. ஆனால் வர் பற்றிப்பாள் பிறகு தான் என்றை மனிதிலை பொருள்குடல் கெடபன். வளவளப்பா பொய்க் கொழுப்பிலை இருந்து தொழில் பாயம். நீ உளரை நீரின்கையார் நீயுல்கையார் செய்ய தானும் என்றை வேலாத தொழிலையும் பிடிவுளையும் செய்து கொண்டு நல்லாய்

உழைக்கலாம் எனட்டு. மனித மறுத்தும் போட்டுது. தன்ரை உகோதரய்கலாம். கவியாணம் கட்டாததுளை வளவை நடுத்தெருவினை விட்டபட்டு விரைவாடுவேண்டு. பேந்து வளவளரை தம்பியவர் முதலிலும் தமையன் பேந்துள் செத்த பிறகு தான் என்வேண்டி கொழுப்புக்கு வந்தது. 70 வயசிலை வந்து என்னத்தைக் கொழுப்பிலை உழைக்கிறது. பளரோகமும் துவங்கியிருந்து. வீட்டாலை வெளிக்கிர்பால் தோட்டு மூலை முடக்குவளினல் போய் முண்டக்கு நிமிச வேண்டிக் கிக்கு. இறுக்கிப் பிறகு எவ்வகைசு செய்பிறகு துப்ப விடுலை தோடுவாடை முடவியிற் கிக்குறன்.

அவர்கு விளனை பொருள்புப்பில்லை. சுமமா வளம்பானியன் வளவுக்குத்தான் தான் கட்டினது. இந்துப் பிள்ளை வரபாடி ஒரு வளரச்சலும் இல்லை. 18 வயசிலை எனக்கு விளனை வரும் வளநீ நிலைம்கேல்லை. ஆனால் வந்தீட்டுது. என்றை மகன் வளவு கெட்டிவளர். கடைசீ கோரம் தான் பறப்பன். சோதிவளக்கு ஒரு 2 கிரவைக்கு முதலம் பந்தக்கத்தை எடுப்பி படிப்பன். நல்ல மாற்றி சோதிவள பாஸ் பண்ணிப் போடுவன். என்றை மனிதர் என்னை விட வறு கொடுக்கார் தானே. இது அவளின்ரை மரபணவின்ரை கெட்டுவளந் தான். மகன் எழுகிறாரும் தானேவள இருந்து ஒரு கதை. பூரி அலட்டல். இரண்டு பேரும் பறக்கையாய்க் கைத்பினம். அக்ஷம் என்றை மயணுக்கு நாப்பது வயதாகேல்லைபுடாது.

தினவளவு காலமும் என்றை கெட்டித்துவளக்கலை வேலைபிள்காமல் இருந்து வந்திவன் சிகரட வறுட்டு வளவளவது துறமம். வளக்குக் கிளையும் விளபாது.

எனக்கு 37ஆம் ஆண்டு மனிதியாக் காமிச்சல் வந்தது. அப்ப வரயம் விபவர் வந்தல் சனியன் பிறகு கோதார் வளம். ஒரு உடல் சோர்வு. அநாலை படிப்பிலை நாட்டிலிலை. அப்ப வளந்து தத்தான் வளவை இருக்கிப் பிறகுக் குடபாண்டு மருந் வளம் சூழக்கிறேவளலை. பள்ளிக்கடத்துந்து வறவகாய்ப் பொருள்கலை. அப்ப ஒரு கெட்ட பறவளவகை பறக்கினன். கடதாரிப் கூட்டம். தோட்டுக் கரைமள்கை மரவளக்குக் கிளவு. சில வீட்டுந் தில்கையளளலை இருந்து அது விளையாடுபது. அது தான் உறந்து கோட்ட வேலைபறந்துபி போருலை தயக்கல். வேலையனை முடிக்கி போட்டு கிடைக்கிற இடை தோருவளிலை விரைக்கை வளவையோடை சேர்த்து தான் ஒரு

செய்த அடிகள்.

அப்பர் 37ஆம் ஆண்டு ஊரைவிட்டு போனபிறகு வந்த மலேரியா பெருமும் இடையிலே வருவதும் 42ஆம் ஆண்டு படிக்கேக்கை கருணையாய் வந்தது. ஆறு மாதம் தொர்ந்து பள்ளிக்கூடம் போகேல்லை. அப்ப நாங்கள் திருகோணமலையிலே இருந்தோம். ரண்டாம் உலக மலா படிக்க நிலை திருவோணமலையிலே சரியான துண்டு போட்டோம். ஊர்வலம் எங்களை ஊருக்கு ஓடினம். இதுக்குப் பிறகு ஆறு மாதம் பள்ளிக்கூடம் இல்லை. அப்ப எங்கடை ஊருக்கும் போய் இருந்த காலத்திலே அப்பர் திரும்ப வந்து அங்கைய சள்ளி மிச்சம் மீதிச் சொத்துப் பத்துக்கள் எல்லாத்தையும் விட்டு முடிந்து தன்னார் 40 வயதிலே செத்துப் போனார். இப்போம் அடுத்த ஊர்வலம் தன்னை 72வது வயதிலே தன்னை மகனோடே போயிட்டார்.

பேரன் செய்த பிறகோ நாங்கள் நடுத்தெருவிலே. அந்தநிலை அந்த நிலையிலே என்னை திருவோணமலையிலே என்னை சித்தப்பா படிப்பிக்கிவண்டு சாப்பிட்டுக் கொண்டு போய் தன்னோட வைக்கப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பினார். அப்பவும் எதைக்கும் படிக்க விடுப்பயில்லை. அப்ப எனக்கும் 12 வயது. 42ஆம் ஆண்டு வெள்ளைக்காரன் சுவைய மிச்சிட்டுக் காமம் அடக்க களி ஆடுகளை எடுப்பான். அப்ப என்மாமல் கவனி வேண்டி நாயர் சிலை கட்டி, வறிலை நான் கூலி வேலை செய்யேலாது. நாங்கள் நல்லாய் வாழ்ந்து மடிஞ்ச ஓடம். அங்கைய கூலி வேலை செய்தால் வந்தடை தரும்பு கேளாவம் தலை தலைக்கே போய்டிடும். ஆனா நான் திருகோணமலையிலே கூலி வேலை செய்யிறது பெரிய பர்ச்சனையா ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. அந்தகால மூண்க்கு கூலித் தொழிலிலே இருந்தியிட்டன்.

ஒரு நாளைக்கு 60 ரூபாய் கூலி. மாதச் சம்பளத்திலே அரைவாசி வீடுக்கு. மீதியை 2/3 என்றை சாப்பாட்டுச் செடி. மீதி என்னை பிழைவேற செலவுக்கு. காலத்தன் வித் கிது. வக்கலைப்பா. பெரும்து வேலை குடுத்த நாங்கள் நாளுக்கு 60 சதக் கூலி வாங்கினது அப்ப மிகப் பெரிய விஷயம் தான்.

இப்பீழிய இருக்கேக்கை திருகோணமலை மீளல அரிசிப் பஞ்சம். எனக்கு திருவோணமலையிலே கூப்பன் இல்லை. அதானை தொர்ந்து திருவோணமலையிலே

என்னாலே இருக்க முடியாமல் திரும்ப அந்தமும் போய் எளிப் படிச்சாத தான் உயிரோடையாழ்ப்பாணத்திலே எழு முடியும் என்டது பெரிஞ்சு படிக்க விடுவறிக் தெலைய்ச்சன். மாப்பாணர் குடும்பத்தார் நாங்கள் ஊரிலே கூலி வேலை செய்தும் பிழைக்கேலாதே.

நான் சாழ்ப் படிக்கக் காலத்து சிதாம் எங்கடிக் கலியாணம் கடடிப் பிள்ளையைப் பெத்துப் பிள்ளையைக் கட்டிக் தருக்கக் காசில்லாமல் தரும்பத் திரும்ப வாழ வைக்கக் காசில்லாமல் வக்கடை பறம்பனரம் பெருணமோகை இருக்கிறம். இருக்கிறம்.

நான் செய்த பாவம். என்றை மச்சார் திள்ளைம் கலியாணம் கட்டேல்லை. நான் என்றை மனிசினம். கட்டியும் கப்பமாதா பிள்ளையைப் பெற்றிருக்கப்பமாதா என்வா பிள்ளைமீயி 31 வயதாத்து. கையிலை காசில்லை. சிதாம் தருக்க வழியில்கலை. காலப் பிழை. எல்லாம் முடிஞ்சது. எல்லாம் முடிஞ்சது.

எங்கடை மாப்பாணர் திரும்பங்கள் காசில்லாமல் பறம்பெருணமையக் கட்டிக் கொண்டுதும். வேண்டிமுதலான்.

தாயகம்
ஆய்வாய்மலைய வடிவேற்கந்து

தாயகம் சஞ்சகக்காவல சீரமைப்பு, கவிதை, கட்டுரை, முன் அணி, பின் அட்டைகளுக்கான ஓலைக்களி ஆய்வாய்மலைய பணியாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கிறோம். ஆசிரியர் குழுவினால் தகுதி கண்டு பிரசுரிக்கப்படும். ஆக்கங்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :-

க. தண்டாசலம் பிழைய ஆசிரியர் ஆய்வாய்மலைய வீடு, சொக்குவிலை தொ.பெ. 021 2223629	Fellor, Thayakam # 59/3, Waidya Road, Dehiwala T.P. 5024358, 2387603
---	--

முத்துமெல்லாம் ராசி பலன் பார்க்கிறதண்டாச் சீவியோப்பர்கனிலை மீட்டுந்தான் பாலக ஒழா. இப்ப என்வெய்யாக. காலைப் பெய்திணைச் சொல்லாயி' ராஜா ராசி பலன் மொல்லாமல் ஒரு நெடியோ, சீவியோ திணைவாகது அதுவும் போதாவை எண்ணுதும் வல்லோ பலன் மொல்லாகத் தொடயல் வீட்டங்கள். நான் சோதிக்காத நம்பாவிட்டபலன் சுமமா ஒரு பொறுது போக்குக்கு எண்டு துடிழ்ப் பெய்ப்பிவல் துடையிடையே பார்க்கத் துவயல் அதுகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சிலருதகுர் சிகரெட் சாராயப் பறையி மாதிரி எவ்வதும் பறக்ப் போய்ச் சில நாளிலை உன்ன அடிழ்ப் பெய்ப்பெய்யாந் ராச் பலன் பாந்து பறகுத்ச இயிளினல் பெய்ப்பிவையும் ஒண்டு பன்வடத் தடஞ் பாப்பன். இன்னிலை அப்ப அவ்வளவு ஒழாகு எண்டாலும் ராச் பலன் பாக்கிற அளவுக்கு ஒடும். சீவியோப் பெய்ப்புகனிலையும் பாக்கிறுப்பன். அதுகாச் சீவிகளத்திலை பன் போற திடத்தை வி வேறை

பல சியாக் காலவிரயம்: எண்டு ஒண்டு சீவியாப் பலன் பெய்யும். எனக்கு இன்னவன் எப்பிடி நான் பலன் சொல்லிநா வன் எண்டு தெரியாது. கந்தோரிலை அ வேலை செய்து ஒழுக்கனி. பெர் பீரன். சீவிகளவனிலை, துடிழல், சிலாவப் பக்கம், தனக்குப் பெய்ப்பெய்யும் பலன் எழுதுகற் றுதுக்களை நன்வயத் தெரியும் எண்டு சொன்னான். "அவனோட போய்க் கதைக்கேலுமோ?" எண்டு கேட்டன். ஒழுமெண்டான். "எண்டாலும் ஒரு கொண்டிசன். அவளை பறகுத்க் கூட்டில் கொண்டு போய் வேண்டியிருக்கும்" எண் பன். இதுதான் அது நாளிலை "சாராயத்தைக் தடுத்தும் பூராய்க்க வாய்து" எண்டறவையோ தெரியோல்லை. சாராயம் சிலவக்குப் பெறும் எண்டு ஒழுமெண்டன். ஒரு நாள் பாரிலை சத்திர் பன். ஆனினடை யோ என்னையோ ஒரு லுக்கி, எழுதியுது வேறை பெர்லை. அது ஒரு தற்காப்பு நடவறுக்கை எண்டு பிலைவகிடுறன். கன வ்யயம்

குருநாதர் குஷ்வந்த் சிங்

ஒண்டு வாச்சி விவாய்கது. அப்ப சீவியோப் பறபாதை எண்டு சொல்ல தலைவர்மாரினடை பிள்ளையன் மாறையேன் தெரிஞ்சிருந்தா அகலாயி' வடக் கேட்டும் கண்டு பிடிச்சிருக்கலாம். அவக்கு அப்பிடி ஒருத்தையாரு தெரியாது.

விசயம் என்வெய்யா எல்லாத்திலையும் பாக்குப் பலனை ஆர் பிறதில்கை. ஒர்வெய்யா ஒண்டும்கொண்டு ஒன்வொரு மாதிரி இருக்கும். ஒண்டு பொருள் வரவு எண்டா மற்றது சீவன் செலவு எண்டும், மற்றவெண்டு சம்பலன் எண்டும், இன்னொண்டு அகலாய்கல் எண்டும், வேறொண்டு பன் நிம்மதி எண்டும் முகல் முதலாய் பாக்கிறத் துள்ள பலன் எண்டால் பிறகு ஒண்டையும் பாக்கிறதில்கை எண்டு தான் இருந்தவான். பிறகு திந்தம் குதாழறவை மாதிரி வேறெய்யேன் அவை விட நல்க பன் இருக்கும் எண்டு ஆலசரியங்க

கவதச்சம். "என்ன சிந்தனாதினதின் படி எழுதிற்றியான்?" என்று கேட்ட நேரம் ஆன் தன்னை "மேடம்." "என்னை குருநாதர் அடி தெரியுமோ?" என்று கேட்டார். மேட்டு போட்டு நாய்கள் வாய்திறக்க நான் "திலகங்குடி" விக்வி ஆர் சிபர் குஷ்வந்த சிவ" என்று. எனக்கு அளிப்பு ஒரு பேய்ப்பர் வாய்க்க தெரியாது. "இவ்வை எடுக்கலாமோ?" என்று கேட்டன். "நிலக்கு நவகாமம்" என்று. "அதில்கைக் தம்பி, குஷ்வந்த சிவ என்ன செய்தார் தெரியுமோ?" என்று கேட்டார். "திருநீர்ப் காந்தியின் தட பாய்பேஷன் பற்று கற்றுப் பற்றிப் புத்தகம் எழுதினவரோ?" என்று பரிசில் கேட்டான். "ஓ அவர் தான் ஆனாக தெரியுமோ என்று நான் கேட்டது வேறொரு கதை... குருக்கிடாவத... சொல்லுங்கள்... கேள்" என்றார் மூர்த்தி... அவர் சொன்ன பதை என்னென்றால்:-

குஷ்வந்த சிவ விக்விபினை உதவி ஆசிரியராக இருந்தபின்னக அதிலை வாய் பலன் வரும். பலன் எழுதுகிறவர் தாமதிலை அனுப்பினது ஒரு முறை வாய் பிச்சி குது. விக்வி பாக்கிறவை பலர் வாய் பலன் பாக்கிறவை, அதாவது குஷ்வந்த சிவக்கிடடை ஆர் சிபர் சி தான் பலனாயினை பிடித்த எழுதுவிக்வி வேண்டும் என்று போட்டார். குஷ்வந்த சிவக்குச் சோதிடமும் பிச்சிபாது ஒரு சோதிடமாயும் தெரியாது. கொஞ்சம் பழைய இயற்கையைப் பிரிப்புப் பாதமும் கைக்கு வந்த மாதிரிப் பன்னிரண்டு பலனை எடுத்து ஒவ்வொன்றை ஒரு ராசியைக் என்று தெரிஞ்சு எழுதிப் குறித்தும் போட்டார். அந்தக் கிறமை விக்விக்கு நன்றாகக் கடிதங்கள் வந்துவரும். இந்த மாதிரி அச்சொட்டாத நவகாமக்கு யாரும் பலன் சொல்லவேண்டாம் என்று எல்லாருமே மாட்டிவிடுகின்றனாயும். குஷ்வந்த சிவவிக்வி ஆசிரியர் யார் வேட்டி என்று கேக்க அவர் நடந்ததை சொல்ல அதன் பிறகு விக்விபினை வாய் பலன் வெளியிடுவதை நிப்பாட்டிப் போட்டான்.

அப்ப மூர்த்தியும் குஷ்வந்த சிவ விக்விபினை தான் பலன் எழுதிற்று என்று விளக்கிச்செய்து. வேறொருவர் கொஞ்சம் ஹிச்சிசுக்குந்துது, கேள்விகள். "திவ்விலை பேய்ப்பினை ஆர் சிபர் படம் போட்டு ஏன் மார்ச் 21 - ஏப்ரல் 20 என்று போடுகிறீன். தம்பினை மேட ராசி என்று அதே ஆட்டைக் காட்டி ஏப்பிறல் 14 மூலக்க மே 13 வரைக்கும் என்று சொல்லுகிறீன். "வானத்திலை தீயிப்ப

அடு பாடுகள் வேறொ வேறொமோ?" என்று கேட்டன். "துயிற் கவதச்சுக்கு எழுதிற்றை ஒரு வாய் இருக்கது கண்டியோ?" ஒரு ராசிவாய் சொன்ன ஒருத்தன் இவ்விலைக் கணக்கும் பாப்பான். பலன் விடுபாவிடாத தம்பினை கண்டியும் பாப்பான். நன்றிக்கும் ஒரே ராசி என்பார் விக்வி கண்டினம் என்று பாப்பான். அதேனொன்று பிடிச்சிக்கும் பாப்பான். பார்க்கறான் எங்களைப் போலக் சொல்ல முதல் எப்பிடி மூர்த்தியாவை ஒரு பிரபலமான ராசி பலன்காரனாக நின்று பிடிக்க மூர்த்திகது என்று கேட்டன். அவர் சிச்சிக் கொண்டு "உன்மடலை" சொன்ன என்னை நினைப்பினை பலன் விடுந்திரும் எல்லோ" என்று சொல்லிப் போட்டும் "பகிழ்ச்சுது தான் சொன்னி. நான் எழுதுவீற பலனைக் கவனமா வாசிச்சும் பார் விளம்பும்" என்று. சொல்லி மூடிய பார்க்கறான் விக்வினைக் கடித்ததைப் பிடிக்க தெட்டிப் பன்னாத குறை.

- புனை கவதரன் -

எனக்கு மூர்த்தி பலன் எழுதுவிய முறை அப்ப விளக்கேல்லை. ஏனென்றால் அவர் திவ்விலை எழுதிவார். சொன்னாலெல்லோ அப்ப பலன்கு அன்வளவு திவ்விலை ஒப்பென்றே வண்டாஹும் அதுக்கும் பிறகு நான் ராசி பலன் யாக்கிறதை நன்னகக் குறைச்சக் கொண்டன். இப்ப கவனமாயினை நேடியோ "மேடம் - அதி"ம், இடமம் - மூர்த்தமம், கிடுவாய் - கைரியம், உடகம் - மார்..." என்று இழுத்திழுத்துப் சொல்லிதைக் கேக்க எரிச்சல் எரிச்சல் வரும். என்ன செய்ய! நேடியோ அடுத்த விடுவை இருந்து என்னை பாதுகாப் பாப்பான் வாய்பா எல்லோ பலன் விடுவது ஒரு கவனத்தி கறமம்!!

பிரிவு பிரகு இல்லை. வேறொ வேறொகைக்குப் போட்டான். சில வானம் குறிக்கி ஒரு நான் மூர்த்தி எழுதிப் பலனை எடுத்துக் கவனமா வாசிச்சன். ஆன் வேடிக்கையான நான். ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒன்று நன்னகக் கொஞ்சம் நல்லதாயும் ஒன்று நன்னகக் கொஞ்சம் பயப்படுகிற மாதிரியும் வண்டாஹும் ஆகஹும் வெறுட்டாவை எழுதுவார். அதைவிட ஒரு ராசிக்கு நன்னகக் சொல்லிற விசயம். குறும்பற்றில் மகிழ்ச்சி என்று இருந்து அடுத்த ராசியினை மாரித் குறும்பற்றில் சிச்சி என்று வரும். சாக், விபற்ற; கவிப்பில் பலன் கிடைக்கும் என்று மூண்டுக் இரது. இந்த நாளிலை

வருகின்றதென்றால் விடுதலைப் போராட்டம், போக்குவரத்து துறியில், மலர், திருநெல், மிகுதியான செலவு எனக்கு மாற்றி ஏதாவது மூலம் வருகிறது ஒன்றொருக்கொருக்காகச் சொல்லலாம். அநோடை ஆரம்பம் போன்றவை மாற்றியும் தொழிலில் முன்னேற்றம், குடிநீர் துறியில் மாற்றியும் ஒன்றொரு சொல்லி விட்டாத தொல்லையில்லை. எல்லா முயற்சித் திட்டங்கள் என்ன? பிரகடனம் காட்டிவிடுவது ஒரு கதை. பேச்சுரை வாய்க்கொண்டு அது அறிஞர் அத்துக்குத் தக்கவாடி வருகிறது தான் மாற்றியமைக்க வேண்டுகிறார்.

ராஜ் பன்னிரண்டு ஒரு நன்மை என்னென்னவா என்பதற்கு அமைதி மாற்றினார். எனடாலும் ஒருத்தரும் அதை நம்பி ஒன்றொன்றும் குறைக்காவிடும். நானும் வேலையில்லை இருந்து ஒய்க்குப் பிறகு ராஜ் பன்னிரண்டு போசீனை. தீயமும் வருவதால், என்னாலும் இருக்க வேண்டிய கணம் துலக்கியக்காரர் போட மாட்டினைமார்.

ஒன்றித்து கொள் சில்லது விடுதலைப் போராட்டம்

தாய்வு செய்து
ஒன்றித்து கொள். நீ
கடத்தப்படலாம் கைது செய்தியும் எனம்
கிடைக்கவேண்டும்
கொண்டிருக்கலாம்.

அந்த நாய்கள்
உள்ளதைக் கடித்துக் குதறுக்கப்படும்
கண்ணையும் உடலையும்
வெட்டி வேறாகத்
போது போது கிடைக்கவில்லை
விடுதலைப்போராட்டம்.

தமிழ், முஸ்லிம், சிங்களம்
சீ மாராக இருந்தாலும்
எதையும்கொண்டிருக்க
எந்தும் சமூகமும் வறுமைப்பாடு,
கைக்கிரகங்கள் அரங்கேற்றக்கொடுக்க
வையுமுறைகள் அதுமல்ல.

மாண்புமிகு அமைச்சர்
வாழ்வை நீளாமல்
கொண்டிருக்கப்படுகிறது மலர்கள்.

2 விட
கிறார் உடலும்தான்
கிறார் 2 மீர் நீக்க
கிறார் துடிப்பு
மாணிக்கங்கள் மாணிக்க செய்தி வாசிக்கும்

உள் கொலை
2 மீர் மதிப்பீடுகளைக்
அறிக்கை செய்தும்.

முல்லை யுத்தம்
கிராமத்திற்கு கொடுமை என
அழகமுறையில் செய்திகள் சொன்னாலும்
வெள்ளையர்கள் நீர்தும்
அழகில் கொடுமை குடிவேலும் கிடைக்க

ஒருக்கப்பட்டோரின் அமைச்சர்களுக்கு
கண்களில்லைமாதலால்

உள்
கடத்தல் கைது கொலை, வல்லுறவு
கிடைக்க வேண்டும் ஒன்றித்
மாற்றியும்
புத்தகவணர் தலை
புத்தக கொண்டவர் மாற்றியும்.

தாய்வு செய்து
ஒன்றித்து கொள் சில்லது
ஒன்றித்து கிடைக்கவேண்டும்
ஒன்றித்து செய்து நீள்.

எருமைமீல் வந்த எமன்
கொண்டன கொண்டு வருவது
துயரம் புரணம் கதை
கிடைக்கவேண்டும்.

- கிருஷ்ணா -

சோமு பொடி

இஞ்சாய் அம்மாவுள ரொது எழுத்துப் பிரிந்த காணத

- சோ. சூதர்சனன் -

அப்பு: எனக்கு அப்பு இரண்டு. இரண்டரை வயசிருக்கும் என்று நினைப்பிறன். அப்பு என்டால் எனக்கு நல்ல விருப்பம். அவர் நல்ல வடிவு. நல்ல நிறம். பெனி இழுக்க தெளித் தலையயிர். என்னை திருப்பினை இரண்டு கையாலையும் பிடிச்ச மேல உயர்த்துக்கு தூய் வித்துய் வினையாடுவார். என்வது வயித்தினை தனிரை வாயை வைச்சு "புறம்" என்று யாதுவார். எனக்குக் கச்சம் கா நொடி. பிறகு என்றை முகத்தினை நல்லாக வெள்து கொஞ்செண்டு கொடுக்கார்.

அப்புவின் தாடி:

என்றை அப்புவுக்கு மலை இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும் சேவ் எடுத்திருப்பார். அப்பாசுற முகம் நல்ல பச்சை நிறமாயிருக்கும். என்னைக் கொஞ்செக்கை அவற்றை அநாயித் தாடி என்ற வயித்தினையும் வுக்கக்கிவாரும் படும். அது எனக்கு வறு ஆக்சாயம் இருக்கும். நாளும் அப்பாடி: நல்ல முன்பாத்தியாய் திருப்பம்.

படுக்கை:

அப்பு படுத்தார் எண்டால் அவரை விடாமல். அவரை ஏறி விதம்பன். அளரினை ஏறி உறமுதலன். கட்டிக் கடபும் பிடிச்சக் கொழுதலன் நிப்பினை கொள்ளுறதெண்டால் அப்புவின்னா இருப்புகு மேலை காலைப் போட்டுக் கொண்டுதான் படுப்பன்.

சொந்தம்:

அப்பு காரைநகர் தேவியினை எட்டுப் பெரிய வேலை செய்யிறார். அவர் வேலையாலை வந்ததும் தள்ளை மருமேன் குக்க விடு. சகோதரி அன்வய் வீடு. தலையன்மார் கழுக்கார். நடலம் வீடு எண்டு வெளிக்கிடுவார். ஒரு நாளைக்கு ஒண்டு ரண்டு வீடுக்குக்கான் போய் ஏழம்.

உலா:

அப்பு அப்பிடிப் போய்க்கை தனியப் போகார். என்னையும் கிட்டுக் கொண்டு தான் போவார். என்னை விட்டுடுப் போய் மாட்டார். கன்னி கோவிலை என்னைத் தூக்க திருத்தவார். நான் அவரனை காலைய நல்லாய கிடிப் பிடிப்படி என்னை துந்தையும் பாத்துக் கொண்டு வாவடி

போலன். அது எனக்கு வலு புறமாய் இருக்கும்.

புதினம்:

அப்பு ஒழுங்கைப்பாவின இரீயி உலாதலுக்கும் போறதெண்டல் என்வளவு நல்லம். ஒழுங்கைநிலி மிதுவன, போறவை. வாறவை என்வளவு நினிடு கண்கரினை. ஏதோ கண்கர்ப புதினங்கள் கண்கரினை. எனக்கு அதெல்லாம் போட நல்ல விநிப்பம்.

ஒழுங்கை வேலிப் பொட்டு:

அப்பு போற ஒழுங்கை வேலிப் படமல்பவீலை நினிடு போம்பினை மறுபிடி புதினங்கள் போம்பினை. அப்புவும் அதுமறுக்கு கண்கரி போம்பினை. அந்த நேரங்கரினை சில பெரிய அப்பமார் வேலிப் பொட்டுக்களால் அரிவைப் பாப்பிவம்.

அலகு அசைவு:

அப்பு சில நேரங்களிலை அலகு அட்டிக் கொண்டு இருப்பார். அப்பு அலகு அசைவு கண்கரி மல்கிவல்லாம் ஆடும். அசைவு பாக்க நல்ல வரையி இருக்கும். அவர் அட்டிநாடி போட நாடும் அட்டிக் தென்புப்பன். அசைவு அட்டிக் வெப்பாது. இப்பவும் அட்டிக் வெப்பாது பாக்கிவளல். சரி வகுத்தல்லை.

விளையாட்டுப் போட்டி:

எசக்கசாலை விளையாட்டுப் போட்டி வீர்பம் வீர்பம் நடக்கும். விளையாட்டுப் போட்டி கண்கரி ஒட்டப் போட்டி. கரிபிடுவலை. தரிபிடுவலை. அலக்தல். வாயிலை வறண்ட கண்கரி அசைவை நேரிக்காய் வைச்சபடி விழுந்தாயல் ஒடுமாடு. தகலிவலை செம்பு வைச்சபடி பீடிக்காயல் வீழுந்தாயல் ஒடுமாடு. தடை ஒட்டப் கண்டு கார்த்துலை கண்கரி கரிபிடு பாம்புசு பாய்க்கு ஒடுமாடு. நாளிலை கரிபிடுக்கிற பாலைக் கையாலை எடுக்காயல் வாயாலை கண்கரி கண்கரி கரிபிடு பிடுக்கிறது. பளுவை மத உடைக்கிறது. அம்மன் கோவில் வீதியாலை கோவில் கரிபிடு ஒடுமாடு கண்கரி கரிபிடு கரிபிடு விளையாட்டுப்பன் நடக்கும்.

ஒட்டப் போட்டி:

என்வளவு அப்பு ஒட்டப் போட்டியாளிலை முதுகைநாடி வந்துவர். எல்லாரும் கைதட்டி. கைதட்டி "சோழ விடாவை. வீடாவை!" என்று கரிபிடு கரிபிடு கரிபிடு கரிபிடு. நாளும் அலையோடல் சேந்து தள்ளுவன்.

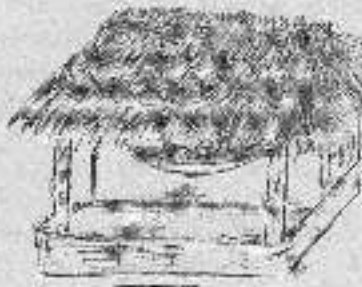
சாப்பாடு:

அப்பு வேலைப்பாவின விரைக்கை ஒவ்வோரு நாளும் மொட்டி, இலாபி, மூசு, மார் என்ற சாப்பாட்டெல்லாம் கட்டிப் கொண்டு வந்துவர். எங்கடை வீட்டிலை மஞ்சள் சயக்கடதாய் ஒட்டல் பச்சை, சீவப்புப் போத்திலுகள் இருக்கும். அசை

அப்பு சிறக்கேக்கை "உஸ்" என்றபடி நுரை தள்ளும். பாக்க நல்ல ஆரையாய் இருக்கும். அப்பு அதைக் குடிப்பார். மலரும் தருவார். ஐயோ, அது நல்லாகக் கைக்கும். அது பாக்கத் தான் வடிவு குடிக்க எனக்குப் சிறக்கிறது.

ஐயம்:

அப்பு கொண்டாற சாப்பாடுகளைச் சாப்பிடச் சொல்லித் தருவார். எனக்கு அதுகள் அளவளவு ப்பதற்கானது எரிந்து போடுவன். உடனை நாய் கொளவிய் கொண்டு போகும். அம்மா உடனை திட்டிடுவா. ஐயம் பாக்க அருவருப்பாய் இருக்கும். களி மலிபாய். அதைக் கண்டாலே எனக்கு ஒரு எரிச்சலாய் இருக்கும். துண்டறப் படியாது. சந்திச் சிந்தித்தால் சாப்பிடுவன்.

மணவீடு பலா, மா:

அப்பு வேலைவாய்ப்புப் போறலுக்கு ஒரு றலிச் சைக்கிள் வாச்சிறக்கிறார். வேட்டி சேட் தான். உருக்கிறார். விடிவாய்ப்புத்தலை சேவலுகள் கூறும்.

எங்களை வளவு நல்ல பெரிய வளவு. விநம் நல்ல பெரிய. பெரிய அறை, குசினி, தாளாரம், இரண்டு பக்கம் நிலையான திண்ணை, தலைவாகை, சோலிக் குற்து உள்ள பெரிய மணவீடு. வளவுக்கை ஒரு இருபது, இருபத்துக்கைக் கேள்வனை மரம் திக்குது.

கேள்வனை மரத்தினால் மறுப்புப் பெயிர்ராகை மார்பு மட்டி அப்பு கிறிவிருவார் ஏனென்கடால் அலலினுகள் மரத்திலை ஏறி இளவி ஆழ்க்க அரிட்டாது என்படாக்கும் என்கு சிலவையிறுன், வளவுக்கை பெரிய பிலா திக்குது. நல்லாய் பிலாவாய்ப்புகள் காய்ச்சுத் தள்ளும்.

பிலாப்பழுத்துக்குக் குறைவில்லை. வெள்ளைக் கொழும்பான் மாமரம் திக்குது. அது காய்கலை பிறுந்திச் சாப்பிட நல்லாய் இருக்கும். பழுத்துக்கு அவ்வளவு சர்மில்லை.

கோழியும் முட்டையும்:

ஆடும், மாடும் ஆச்சியும்:

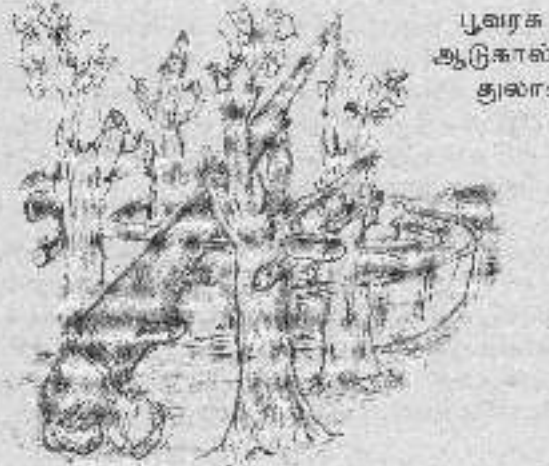
கோழிகள் நிறைய வளமுது. தாவரத்தோடை இருக்கிற சாக்குக்கை ஏற்படுத்துவிட்டு முட்டை போட்டதும் "கொக்... கொக்... கொக்" என்கு கத்தினாய் பாடுக்தும். அம்மா உடனை முட்டை காய் போய்ப் கொழுக்கி எடுப்பா.

ஆடுகளும் திக்குது. அது வரியம் வரியம் குடி போடும். அப்ப நல்ல அட்டுக்கரும்பு எங்களுக்கும். கிடைக்கும். அது நல்ல சூழி. மாடும் கலந்து போட்டாய் திக்குது. மாட்டுக்கு கிளவினை இருந்து மழுந்து விழுகற பிலா இலையனை

எடுத்துப் போட்டால் நல்லாச் சாப்பிடும். ஆயிரி
 வயதில்தான் ஒன்சொறு நூற்றுப் பல்லாயிரினை
 போய் வருவா. ஆடு, மாட்டுக்கு நல்ல புல்லாகக்
 கொண்டுத் து போடுவா. அதுகள் நல்லாச் சாப்பிச்
 சாப்பிச் சாப்பிடுவீனை. அவையினரை வாலையப்
 பாக்க நல்ல ஆசையாய் இருக்கும். சிடைக்கடை
 புண்ணாக்கு, பழஞ்சோறு எண்டு கரைச்சக்
 கரைச்ச வைப்பினை.

கிணத்தடி:

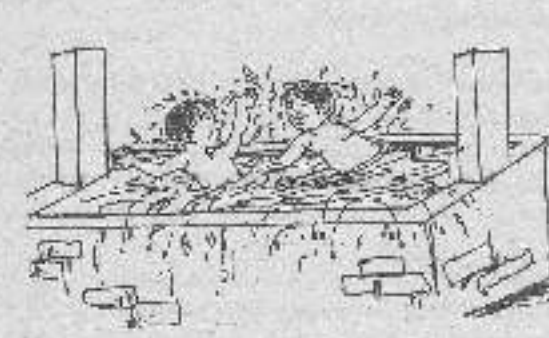
வயக்கடை வீட்டுக் கிணத்தடித் தண்ணீர் நல்ல
 தண்ணி, அதனால் ஊர்பாக்கள், அப்பாள்
 எல்லாநும் வந்து தண்ணி அன்பிக் கொண்டு
 போயினை. வயக்கடை வீட்டுக் கிணர் பற்றுனை
 வீட்டுக் கொடி. கிணறுகள் மரகீர் அவை
 குகையாய் இருக்கை. நல்லாச் சாடித்
 தண்ணியளவுக்குச் சீரென்று பூயிடுக்கும்.
 பட்டைத் தண்ணியடிபும் அடித் கிணறுகினைந்
 தான் கல்லுகள்கொடியும். கிணத்தைப் கந்தி
 உயரக் கிணத்தூர் வட்டு வட்டியிடுக்கும்.

பூவரக
 ஆடுகால்,
 தூலா:

கிணத்தினரை இடம்பக்கம் நல்ல பூவரகாய்
 கதியாறுகள் போட்ட ஆடுகால் இருக்குது.
 அதுகலை தென்னையினை செய்த தூலா
 போட்டிருக்கு. அடித்துவாநினை நல்ல பல்லா
 கல்லுகள் கட்டியிருக்குது. அப்பாள் ஒரு காலாய்
 எல்லாநும் தண்ணி அள்ளுகினை. கிணத்து
 முத்தம் பாசி படமால் எப்பாள் கறுவிப்படி
 இருக்கும். வயக்கடை வீட்டுக் கிணத்துக்கு நிறுண்டு
 குண்டுகளும் தோய்க்கிற அடிக் கல்லும்
 இருக்குது. சீனைக் குண்டுக்கை தண்ணியை
 நிரப்பிப் போட்டுத் தோய்ப்பினை. பெரிய
 குண்டுக்கை நல்லாத் தண்ணி நிறைஞ்சால்
 அதுகலை விழுந்து நீந்தலாம். அதனால்
 வசதியாய் இருக்கும்.

குளிப்பு:

ஆனால் கிணத்தடித் தண்ணியிலை கால்கெலை
 குளிக்கிறதுக்கு குளிராய் இருக்கும். அப்பாள்
 நான் குளிக்கப் பின்நிற்பன். என்னை அப்பா
 இடித்துக் கொண்டு போய் வெறும் மேலினை
 தண்ணியை படரெண்டு ஊத்தி விடுவா. அடிது
 குறுவன். அதுக்குப் பிறகு பெரிய குண்டுக்கை
 இறயகிக் கைத்துப்பன். அம்மா சவுக்காராய் எடுத்து
 என்னை உடம்பெல்லாம் ஐறுக்கிக் தெய்க்கக்
 குளிப்பாட்டுவா. நான் அழுதான். என்னை அது
 பிடிக்காது. சவுக்காராய் கண்ணாக்கை போய் விடும்.

'ககம்... ககம்... வவர... வவர...' என்று
 சொல்லி மூண்டு தாய் தண்ணியை அம்மா
 வானியல் சாப்பா. அப்பதான் எனக்கு உயிர்
 வரும். அப்பதான் குளிப்புப் படலம் முடியும்.

'இஞ்சாய்':

அப்பு அம்மாவை 'இஞ்சாய், இஞ்சாய்' என்றுதான் கூப்பிடுவா. நானும் அது போல 'இஞ்சாய்' என்று தான் அம்மாவைக் கூப்பிடுறேன். அப்பு 'இஞ்சாய்' என்று கூப்பிடுவது பற்றி அம்மாவும் திடீர் கோபம் துவங்கினா. அப்பால் தான் அப்பிடித் துவங்கிக் கூப்பிடுவது அவ்வளவுதான் பிடிக்கேல்லை. அது எனக்குத் தெரியாது.

வீட்டு முத்தம்:

ஒரு நாள் காலையெண்டு நினைக்கிறேன். 'இஞ்சாய்' என்று எதுக்கோ கூப்பிட்டு விட்டேன். அம்மா அப்பர் என்று என்னை கைகொட்டிப் பிடிச்சா. வீட்டு முத்தத்திற்கு இடித்துக் கொண்டு போனா. வீட்டு முத்தத்திலை நல்ல மண் நிறைய இருந்தது. என்னை வலுக் கட்டாயமாய் இருத்தீனா.

எழுத்து:

'என்ன சொன்னாள்?' இத்தா இரு. இதைச் சொல்லிச் சொல்லி எழுது' என்று என்னை என்னைப் பிடிச்ச வீரலை மடக்கி பெருவிரலுக்கு அடுத்து இருக்கிற இரண்டாவது வீரலை தன்னை கையாலை பிடிச்சபடி மண்ணிலை தேய்த்து எழுதுகிறா. 'அ' என்ன எழுத்கதை அழுத்தி எழுதுகிறா. என்னை வீரல் மண்ணிலை தேய்த்து எழுதுகிறது. 'சொல்லு' எண்ணுறா. நானும் அழுது அழுது அம்மா சொல்லுகதை தவணினினை என்மைய மாத்தபடி 'ஆனா' என்று சொல்லுறேன். பிறகு இரண்டாவதாய் 'ம்' என்ன எழுத்கதை எழுதுகிறா அதே போல அழுது கொண்டு 'ம்மன்னா' என்று சொல்லுறேன். பிறகு கடைசி எழுத்து 'மா' என்று எழுது அப்பிடியே 'மாவன்னா' என்று சொல்லுறேன். பிறகு மூன்று எழுத்தையும் சேர்த்து "அம்மாவா..." என்று அழுது அழுது படிக்கிறேன்.

'அம்மா':

இது தான் என்னை எழுத்தின் அரம்பம். இதுதான் என்னை படிப்பின் அரம்பம். இதுதான் என்னை அம்மா பற்றிய படிமம். என்னிடம் அம்மா ஏற்படுத்திய தூக்கம்.

இதனால்தானோ என்னவோ அப்புவை இன்னும் இன்னும் எனக்கு நல்லாய்ப் பிடிச்சகிட்டு தெரியேல்லை.

இப்ப இப்ப நினைவாலும் அப்பு என்மடால் எனக்குச் சரியான ஆசை. என்மடால் அம்மாவை நினைவாய் பாவமாய் கிடக்குது!

(அடுத்தது - இனிப்பு கசந்த மோது மண்ணில் புதைபுண்ட காதை)

பயங்கரவாத்களும்

பதுங்கு குழிகளும்

01.

காலாலுதியான ஒரு
விராக்தாத்கோலானை சுற்றி
மறுபுகள் குழந்தைநம்பனை.

எனது வஸ்திரங்கள் காலா
அலகாக்கின் மூன்
நீருவானமாய் நின்றுநீங்குகல்.
எது என்னை அடிமைபாய்
பயங்கரவாடி என அழைக்கது.

பாடீ ஒன்றின் விளிப்பில்
அடிமை பிழக்காலாக
நான் உணர்ந்தேன்.
உச்சலிட்டு சொல்லி உதறுவீறன்.

சுமங்கல் நகரந்த
எனது மீயமத்தின் மேலாக
மேக விமானம் ஒன்றை
உய்யேன் வளன் ஓட்டுகிறான்.

பயங்கரவாதிகளுக்கும்
பதுங்குகுழிகள் பதுங்குவீறனை.

குழந்தைகள்
காபாலர்கள்
முய்யவர்கள் எல்லாப் பயங்கரவாதிகள்
என ஐ.நா. அறிவித்தது.

நான் பயங்கரவாடி என்பதை
உய்யேன் சொல்கிறேன்.

என்னை அறிவிக்காவின் நேர்மை
தேடிவருவீறது
ஐ.நா. படைகளும்
அறிவிக்கல் படைகளும்
கீந்தியப் படைகளும்

இவர்களைப் படைகளைப்போல
எனது வெறவுக்கு வர
ஆசைப்படுகிறார்கள்.
நான் அப்பின் பழங்களை
முசிபதுங்கு ஆசைப்பட்டுநக்கிறேன்.
கிறேன் பழங்களை
உய்யேன் சொல்கு கொடுக்கிறேன்.

நான் ஒலியில் கிளைகளை
மறந்திருந்தேன்.
பேர்ச்சம் பழங்களை

உண்ணாழிநறந்தேன்.
எனது பண்புமுங்களை
கிழலிய நேர்ந்தது.

ஒட்டகங்களின் முதுகில்
குவிந்திருக்க பொய்கள்
சிக்கல்களைய நான் மறந்தேன்.
எனது மாட்டுவகரிடிகள்
உணர்ந்து போயின.

தலைவர்களின் கிடைகளில்
எவ்வெனயும் குடங்கள்
நீரம்பிநிற்கின.
அவர்களின் கூடைகளில்
எனது பண்புமுங்களை
நிலைக்கப்பட்டிருந்தன.

தனியின் விதை கரைய
என்றது கம்பிகள் படர்ந்தன.

02

கீநலையற்றில் குறுதி
பெருக்கெடுத்து ஒடுகிறது
பிணங்களை அள்ளிச் செல்கிறது
விவங்காயம் குடலிகள்
தருகிக்கி ந்தன.
கோட்டம் சீதறடிக்கப்பட்ட
செய்தியை அமெரிக்கா வாசிக்கிறது.

கிரணைமடுவில் பறவைகளில்
குவிந்த சிறகுகள் உயர்ந்தன.
கும்பிகளும் நுளம்புகளும்
எழும்ப அதுசின.
கிரணைமடுக் குளத்தில்
குருல் நும்பிய பிணங்கள் சேர்ந்தன.
நோர்வேயின் படகு மீதக்கிறது.

கிந்தியாவும் பாக்கித்தானும்
ஆயுதங்கள் பெருக
எனது உயர்ன் நடுவில்
போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

உலம்பாணைகூறும்
அடுப்புகளும் சிவைய
எனது மனைவி நசிந்து கிடந்தாள்.

எனது வினைய ஜப்பான்
கருட்டி எடுக்கது.
அமெரிக்காவும் ஜ.நா.மும்
எனது குழந்தைகளையம்
பள்ளியோடு தொன்று விட்டன.
பிரிப்பாளியாவின்
சிறையில் நான் நிற்கேன்.

ஒரு மாம்பழத்தை கின்பதற்கு
எவ்வாறும் அடபட்டு
எனது மாண்பைச் சீலப்பதார்தள்.
கத்திகளை கிள்ளும்
சுய்மையாகி வருகிறார்கள்.

கிந்தியாவும் அமெரிக்காவும்
எனது கவையில்
கூடியன்ற அடிபடுகின்றன.
சீனாவும் ரஷ்யாவும்
எனதுப் அலையத்தில்
கூரைகளை பித்துப்போட்டன.
நான் புதலில் அமெரியுமாளிற்கு
பதில் சொல்ல வேண்டாம்.

கொதுமையுடன்
அமெரிக்காவின் சுப்பல்
கீநலையற்றது வருகிறது.
அமெரிக்கா எனது படக்கை
குயில்கூறும்பது.
ஜ.நா. எனது குழந்தைமில் படத்தை
குயில்கூறும்பது.

எல்லாவற்றுக்காகவும்
வலிந்து விழும்பிய
அக்கரங்களால்
நான் பலக்கூவாதி எனப்பட்டேன்.
ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கூட்டத்தில்
நான் தூக்கி எறியப்பட்டேன்.

நமது ஓலங்களிற்குள்
பெருகும் குருல் அறுகளிற்குள்
சந்தை பரவி நிகழும்பது.

அமெரிக்கா கிரணைமடுவக்கு
ஆசைப்படுகிறது.

- தீபச்செல்வன் -

லமைக் கட்டடக்களர்” செவ் நாடகமாக வீரீந்தது

1911 ஆகத்து 15

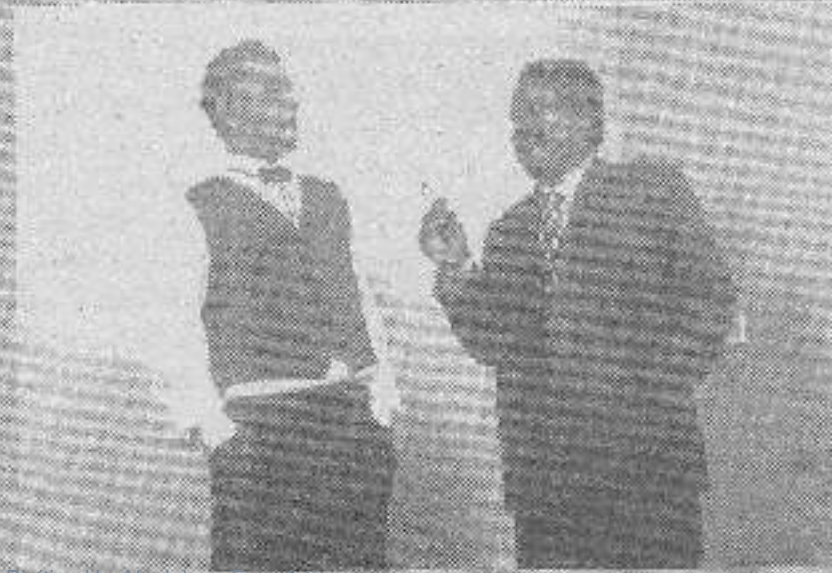
மேற்புறம் ஒரு நடைமுறை
புதிதில் வெற்றி பெற்றவளார்

கமலை வீடு (A Doll's House,
1881) போன்ற நல்ல பல
பொருள்கள் தந்தவாறு அவரது
தமிழ்ப்படுத்தல் தாமதங்களை
கவனிப்பதாக விளங்கின. அதில்
மனிதநேயம், பணம், பல்வகை
பணம் மனித உணர்வுகளை
பெறும் ஒரு சுகவழி படைப்பை 1911
பிள்ளைநம் கூட இவ்வாறு
தீர்மானம் நாடகங்களைப் பற்றி
தமிழ்நாடு 1911 நூற்றாண்டில்
மேற்புறம் பிள்ளை பரிபாலன
விபரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க

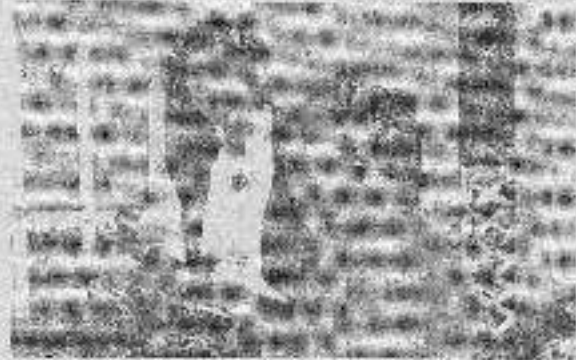

விளி. இதை என் நடிப்புகள் பிள்ளைநம் கவனிப்பதாக அவர்களை
முயற்சிக்கின்ற நடிப்புகள் மேலும் திருப்திபடக்கூடிய இயந்திர
பலகேற்ற சித்தலை கவனிப்புகளைப் பற்றி அவர்

நாடகத்தின் மறு இதன்
சிந்தனை அவர்கள்
நாடகங்களை நடிப்பதில்
புறவை என்பது இவ்
வாறு ஒரு புறத்தில்
விபரங்கள் ஏற்படுத்த
தீர்மானம் கவனிப்பதாக
தன் கவனிப்புகள் மறு
பற்றி தமது ஆற்றலில்
பிள்ளைநம் கவனிப்புகள்
தலைநகரம் கட்டடக்
கமலை வீடு திங்கள்கள்
மேற்புறம் கவனிப்புகள்
உயிர்ப்பு இயந்திரம் ஒன்று

சொல்செஸ் (Halvard Solness) என்ற நடுத்தர வகுப்பை வட்ட நட்பணர் தான் தலைமைக் கட்டடக்காரர் (Bugmaster Solness எனத் தான் நோர்வேயிய மொழியில் நாடகம் அழைக்கப்படுகிறது) நாடகத்தின் மாடிகள் - தனது கடும் முயற்சியில் முன்னேற்றிய இவர் தனக்குக் கீழ் பணிபாற்றும் புரோவிக் (Knut Brovik) என்ற இளம் வட்ட நட்பணர் தனக்குப் சவாலாக வளரக் கூடும் என்ற நிலையில் அவனை முன்னேற்ற விடாது தடுக்கிறார். அதற்காக புரோவிக் கின் காதலியும் தனது அனுபவகதையிலேயே வேலை பார்க்கின்றவான கயா (Kaja Tesli) என்ற இளம் பெண்ணை வசப்படுத்திக், தனது கட்டுப்பாட்டிலேயே புரோவிக் கை அமைத்துக்கொடுக்க முயற்சிக்கிறான். இவ்வாறு தொடரும் நாடகம் ஹில்லே (Hilde Wangel) என்ற இளம் பெண்ணின் வருகையோடு திருப்பம் காண்கிறது. ஹில்லே, சொல்செஸின் முயற்சிகளில் பிரயிப்பு அடைந்தவளாகவே வருகிறாள். கட்டடக் கோபுரத்தின் உட்படில் அவள் முன்பு ஏறிய நிலைமையோடு மீண்டும் அப்படி ஒரு முயற்சிக்கான தனது கோரிக்கையை முன் வைக்கிறாள். பலர்தடுத்தும் கோளாறு ஹில்லேயைத் திருப்பியடுத்த மீண்டும் தனக்காகக் கட்டடம் கட்டித் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையில் ஏறும் சொல்செஸ் அழிந்துவிடுவது விரிவாகவும் வாழவும், கூடவே நாடகமும் துன்பியலாக முடிவிறும். கோபுரத்திலிருந்து சொல்செஸ் விழுந்ததை நேரடியாகக் காட்சிப்படுத்தாமல் ஏனைய பாத்திரங்களின் உணர்வு - நடிப்பு

வெளிப்பாட்டில் காட்சிப்படுத்தி அளிக்கவைப்பது இவ்வுருபடுத்தியுள்ளார். நெறியாளர், இலாபகார்த்தன், சுதர்சிணி, கொலின், பிரிஸின், மோகன்ராஜ், ஒலிவர் ஹாஸி, ஹென்டா என அனைவரையே தத்தமது பாத்திரங்களை உணர்ந்து நடித்திருந்தனர்.

திருமறைக் கலாமன்றம் தனது நிகழ்வுகளில் சில தனி முத்திரைகளைக் கொண்டிருப்பதனை அதன் நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து பார்த்து வருபவர்கள் அவதானித்து இருப்பர். இந்த வகையில் குறித்த நேரத்தில் நிகழ்வுகளை ஆரம்பித்து நடக்க முடிந்ததில் தயாரிப்பாளர் பேராசிரியர் நீ. மரியசேவியர் அடிகள் தமிழ் வலையுலகிற்கு ஒரு தல்ல முன்மாதிரி என்பதனை விதந்து கறத்தான் வேண்டும் மே மாதம் 10ம் திகதி மருதானை டவர் மண்டபத்தில் சரியாக மாலை 6.30 மணிக்கு நாடகத்தை ஆரம்பித்ததன்மையம் பரபரப்பான இன்றைய தலைநகர வாழ்வில் தமிழ் இரையர்கள் அனாதியாக நாடகத்தை முடிவதமாக இரயிக்க உதவியிருந்ததனை பற்றுப்பதற்கில்லை.

பரந்து விரிந்துள்ள உலக நாடக நிகழ்வுகளில் சிலவற்றையாவது எம்மவர்களுக்கும் அறிய வைக்கக் கூடிய முயற்சிகளில் உயரகள்ளி நிறுவனங்களும் துறை போளவர்களும் சேர்ந்து விட்ட இன்றைய நிலையில் திருமறைக் கலாமன்றம் "தலைமைக் கட்டடக்காரரைத்" தமிழ் நாடக இரகசியங்களுக்குத் தந்துள்ளமை தமிழ் நாடக இரகசிகர்களும் து மகிழ்வுட்டக் கூடியது.

நான் நீ அவன் நிஜம்

நான் ஒரு மனிதன்
நீயும் ஒரு மனிதன்
அவனும் ஒரு மனிதன்
நான் மனிதரானால்
பெயரளவில் மட்டுமே!

எனக்குள் ஒரு மிருகம்
நீ எனக்குள் ஒரு மிருகம்
அவனுக்குள் ஒரு மிருகம்
கீ? ஏதோ நீ மூடோ...
மனிதம் கொண்டு மனதை மீட்டு
காலம் கடந்துவிடுகது.

உன்னை நானும்
எனனை நீயும்
நமனது அவனும்
தின்னும் நம்பவில்லை நண்பர்!

என்னைக் கொல்ல நீயும்
உன்னைக் கொல்ல அவனும்
அவனைக் கொல்ல நானும் என
ஆயத்தப்பட்டு விட்டோம்...
கொல்லும் காத்தவரின்
தீண்டும் என்ன கண்டித்தோடுமே?

உனது வாழ்வாசை மடிக்கும்
எனது வாழ்வாசை நீயும்
அவனது வாழ்வாசை நானும்
மறக்கவிடவில்லோம்...
நீயும் கொடுமையா? நண்பர்!
பெயரிலேயே இரு
நமது வாழ்வாசை நாம் மறக்கவேண்டாம்.
வாழ்வாசை நான் நீ அவன்
உன்னைமயலேயே. ந நினைவுகள்.

உன்னை சில பேர்
என்னை சில பேர்
அவனை சில பேர் என
கயறுதாக்கியுள்ளார்கள்
நம்மால் பரிந்து
ஆறும் தீர்க்க விவையாட்டு புறம்
நானும் நீயும் அவனும்

நன்றாதவே அறிவேறும்
உன்னைப் பரிந்து கொள்ள
நானும் - என்னைப் பறிந்து கொள்ள
அவனும் - அவனைப் பறிந்து கொள்ள
நானும் ஒரு மோதும்
முனைந்ததே திடுக்கிட

எனது குறைவை நீயும்
உனது குறைவை அவனும்
அவனது குறைவை நானும்
பெயரளவிலேயே தின்னும்
வாசை கூ. திறக்கிறோம்.

என்னை ஒரு நான்
நானும் நீயும் அவனும்
மரிந்துப் போனோம்
நமது சீறியிருக்கு
பலகாலமாய் மட்டுமே
பரிசளிக்கும்படி கவாக

ஒரு சின்னப் பூனைமையையுமடிக்க
பகர்ந்து கொள்ள வக்கில்லாத
நமது ஜீவக்கிள்
எனும் பிடிக்காததனால் - வலக்கிளவின்
சார்த்தம் போகிறோம். தண்பர்!

நீ எனது சகோதரன்
அவன் நமது சகோதரன்
நினைவின் வரலாறு
திருத உன்னைமறா நினைவு
நமது முன்பினாரகரின்
முறண்பாட்டுமகு மறந்துபுறன்னை வையாடார்

நாம் கை குறைமம் கொள்ளும்
அந்த திடுக்கிட நான் மறிய
கவலகளை மட்டுமே எனது
ஆறும் சமர்ந்தது
உனதும் அவனதும் ஆறும்மறக்கதும்
விப்பாடுமால் நினைவுமால் நானறிவேன்
ஆறும் நமது தலைவர்கள்... 777

- நாகசுமாதேவ பரவின் -

ஆசிரியர் ஒருவரின் காதல்

என்க இளைப்பாறாக்கி -
சிங்கள வர்ப்பாக ஆங்கிலத்திற்கு
ஏ.வி. தரப்பரிய
கவிடில் சி. சிவசேகரம்

அமரதாசு தனது கண்ணாடிகளால் கழறறிக் கைகளிற் பற்றிவளைய இரண்டாற் தளத்தின் இடை வாயிலால் நடக்கத் தொடங்கினார். தனது பாடம் இடைநிறுத்தப்பட்டது மார் அழைக்கும் திறப்பி இல்லை. பாடசாலை தொடங்கிப் பதினைந்து நிமிடங்களும் இராஜ பீந்தி வந்த மாணவர்கள் படிக்காது வரிசையே மேலே வீசுந்து கொண்டிருந்தனர். அங்குள்ள படிக்கட்டின் இடை வாயில் அங்கே நின்று அறிவுரைகளைச் சொல்லினார்.

"அப்புறமாய் தீர்த்த விருந்தாளி என்ன தரவழியான ஆள்? இளை ஆள்?" என்று வாய் முத்த ஒரு வேலைப்பாட்டின் கேட்டுவிட்டுப் பதினாறுக்குக் காத்திராமல் படிப்பிறக்கத் தொடங்கினார்.

இப்போது அவரைப் பின் தொடர்ந்து அப்புறமாய் "ஓம், இளை ஆள் தான்" என்று பதில் கூறினார்.

"பள்ளிக்கூடப் பின்பிற வயதா?" அமரதாசு தனது இரண்டாவது கேள்வியைத் தொடுத்தார்.

"காங்கிரஸ்டைய பழைய பள்ளிக் காக்கியிருந்து ஒருத்தர் போலத் தெரிகிறது"

"தனியாக வந்தாரா?"

"ஓம்"

வினாயன் அறிவிற வீதமான அக்கறைபெய்து தான் அமரதாசு ஆசிரியர் அழைக்கும் போனார். இந்தப் பாசாமல்பிற சேர்ந்து முன்று மாதம் நாண்டாத குறை. மணமகனாக அவர் பாடசாலைக்கு அண்ணாவில்

ஒரு அறையிற் தரப்பிறந்தார். பதினைந்து ஆண்டுகட்கும் மேலாகத் தூரப் பிரதேசப் பாடசாலைகளிற் கற்பித்த அங்குக்குக் கிறுமண வயது தாண்டிவிட்டது.

ஆசிரியர் அழைக்கும் முறையும் போதே தனது விருத்திவாங்காமல் தேடினார். ஆனால் அழைப்பில் யாருமே இருக்கவில்லை. வரலாயத்து மாறான ஒரு வடிவில் அங்குக்கு, பயணப் பை ஒன்றும் முன்று ஆண்டின் நாவல்களும் ஓர் நாற்காலி மீது கிடந்தன. அவை தனது சக ஆசிரியர் எளறான உயவமல்ல என ஒரு அமரதாசுக்குத் தெரியும்.

ஆசிரியர் அறையின் பின் கதவால் உள்ள நுழைந்த அமரதாசு முன் கதவால் வெளிப்பெறி அதிபரின் அலுவலகத்திற்குப் போகும் இடைவழியாக வந்தார். இடைவழியின் இரு புறம் கவர்களிலும் அறிவீத்தத் பலகைகளுடன் பாடசாலைப் படங்களுடனும் பொது அறிவீப்புப் பலகைகள் இருந்தன.

கிட்டைய உடலுடைய ஒரு இளைஞன் கவர்ற் கீடந்த ஒரு அறிக்கையை வாசித்துக்

கொண்டிருந்தார்கள். அமரதாசனின் காலடி ஓசையைக் கேள்விபுடன் அவன் திரும்பினான். விசாரக்கிற வேரணையில் அவனை நோக்கி நடந்த அமரதாசன் "என்னைப் பார்க்கலா வந்தீர்கள்? மீளற்றர்...?" என்று அவனைக் கேட்டார்.

இளைஞனின் முகம் ஒளிர்ந்து வருவலாக முதிர்ந்தது "சேர்" என்று உரக்கக் கூவியபடி ஓடிச் சென்ற அமரதாசனின் கைகளிரண்டையும் அன்புடன் பற்றிக் கொண்டான். அமரதாசன் அவனை மூடிப்பத்தடிகள் பற்றினார்.

"சேர்... நான் நான் குணபால! உன்மூலக்கு நிலைவிக்கலாயா? ஐயத் அழை மாடசாலையில் படுத்த குணபால!" என்று பிரானன் அன்புக்கு அமரதாசன் அவனை அடையாளம் காணத் தவறியது தெரிவாகவே அதிர்ச்சி கூறாது.

அமரதாசனின் கண்கள் வியப்பால் விரிந்தன. இப்போது தன்னால் அடையாளங்கொண்டிருந்த இளைஞனை உற்றுப் பார்க்க முடியாமையடைந்து நீண்டார். பின்பு அவரைக் பலகைத்தல் அடங்கிய சீதோ காரணத்தால் ஒரு நணம் தனது மலையைத் காழ்த்தினார். எல்லாநிலையும் விளங்கிக் கொண்ட அந்த இளைஞன் தனது பழைய ஆசிரியரை இயக்கத்துடனும் தாமதத்துடனும் நோக்கினான்.

முடிவில், அமரதாசன் தனது தலைவை உயர்த்தி "குணபால, நீ மிகவும் மாறிவிட்டாய்" என்றார்.

"இருக்கும் சேர், ஆனால் நீங்கள் ஒரு சொந்தம் மாறவில்லை... இன்னமும் என்னுடைய அமரதாசன் சேர் தான்".

"நாங்கள் மாறுவது கஷ்டம். குணபால" என்று பதில் சொன்னவியபடி அமரதாசன் இயங்குதலு கையைப் பற்றிக் கொண்டு ஆசிரியர் அணையை நோக்கி நடந்தார்.

இவ்வழியிற் பாதித் துயம் தாண்டிப் போது "நீ என்னுடைய கிரி வடிவிலான தலை அலங்காரகூடல் இல்லாததால் நான் என்னை உன்னை அடையாளம் காண முடியவில்லை" என்ற சொல்லும் வெங்கப்பட்ட மாதிரி அமரதாசன் சொன்னார்.

ஆசிரியர் அவற்றில் இருவரும் நாற்காலியில் அமர்ந்து பின்பு "நீ தலையை இடுக்கிற மாதிரிக் தெரிகிறது... ஐயத் அழை மாணிக்கக் கூல் வியாபாரி மாதிரி" என்று

அமரதாசன் குறிப்பிட்டார்.

"ஓம், ஓம் சேர், நீங்கள் சொன்னது சரி". நாங்கள் எல்லாநிலம் நல்லாக வந்துவிட்டோம்! வகுப்பில் யாழ்ப்பாண பிழையாகப் போகவில்லை... ஐயத் அழை வகுத்திமாதிரி நீங்கள் மட்டுந்தான் விவறுங்கைபோட்டு போனீர்கள்" என்று குணபால தவறு அடிரியர்டுக் சொன்னான்.

ஐயத் அழை மாணிக்கக் கூலும் மாணைகளும் செறிந்த பகுதி மாணைகள் குள்க்கும் மணோரம்பியமான இடமொன்று அமரதாசனின் நினைவுக்கு வந்தது "அப்ப... உள்ளீனும் இப்ப யானைகள் இருக்கும்..." என்று அமரதாசன் சாஸமாயக் குறிப்பிட்டார். குணபால பதில் சொல்லவில்லை.

அப்போது அவரைக்கூடிக் கொண்டிருந்த அப்பழையாயில் மாடசாலைச் சிற்றுண்டிச் சாலையிலிருந்து இயங்கி கோண்ட தெனீர் கொண்டு வந்தபடி ஆசிரியர் போட்டார்.

தேனீரை அருந்தியபடியே அமரதாசன் தனது பழைய மாணவனிடம் பேசினார். விட்டந்தட்ட ஓடி ஆண்டுகள் முன்பும் மேகாலை மாவட்டத்தில் இருந்த ஐயத் அழை மாடசாலைப்ப விட்டு அங்கு வெளியேறி விட்டார். இருவரும் பழைய காலங்களில் பற்றி நினைவுகூறமாக உரைப்பதுனார்கள். இளைஞன் அவரைத் தவறு திருமணத்துக்கு அழைக்க வந்திருந்தான் அமரதாசன் அந்த அழைப்பைப் பெற மகிழ்வுடன் ஏற்றார். வகுப்பு முடியும் நேரத்தை அதிவிக்கப் பாசாமல மணி ஒலித்தது. தனது பழைய கைக்கலகாரத்தில் நேரத்தைப் பார்க்க அமரதாசன் தனது இடறு கையைச் சற்றுத் திரும்பினார். குணபால ஒரு காலை காண்டு யற்கூடியட்ட அந்த வாயிநயத்தைப் பெறும் அக்கலையுடன் நோக்கினான்.

"சேர், இன்னமும் அதே கொள்கை உங்களுடைய மணிக்கூடல் மறு மலையாகக் கட்டியிருக்கிறீர்கள்... இல்லையா?" என்று அன்புடன் கேட்டான் குணபால.

அமரதாசன் உரக்கச் சிரித்தார். "ஓம்ஓம், எங்கள் தரவழியினுக்கு மலையற்றது கஷ்டம். இன்னமும் நான் தனிய இருக்கிற சேர் மிய சமரலினால் இருந்த செய்யுள்கலைப் பாடுவேன்" என்றார் அமரதாசன்.

அதன் பின்பு நீண்ட மெளனம் நிலையது. அவர்களைச் சூடு இருந்த அழைமைய விக்

கனடா மாநிலம்

அவர்கள் மீண்டும் சம்பந்தக்கத் தொடங்கக் கோஞ்சு நேரமெடுத்தது. இப்போது 8 ரையாடல் கொஞ்சம் அந்தரங்கமாக அதாவது ஆசிரியரது இருபத்தின் இருண்ட, உள்வாழ்மான ஒரு பழுவிறைத் தொடக்கிற திசையில் நகர்ந்தது.

“மார், காந்தி கலியாணம் முடிச்சிட்டான்” என்று தொடங்கிய தரலில் குணபால் சொன்னார்.

ஆசிரியர் அதில் அக்கறை காட்டாததாகத் தெரியவில்லை. என்றாலும், ஒரு ஒளிபாட்டின் தெளிவுடன் அவரது நினைவின் பதிந்திருந்த காந்தியின் உருவம் மலர்ந்து பாய்ந்தது. ஷத் அமுள பாடசாலைப்பின் காந்தி அவரது மாணவர்கள் ஒருத்தி, நல்லா இளநெஞ்சத்தை ஒரு காலத்திற் களவாய் உள் நிறு கொண்டினர் உயிர்த்ததுப்பான நினைவுகள் இவ்வறும் தவக்கள தங்கியிருப்பது அவருக்கு வினாதுபாய்ந்நது அவரது உணர்வு பிரிவின் வேதனையோ அல்லவோ அல்லது எதுவுமோ அல்ல. மாறாக இறந்த ஆலைகளாட்டும் நோருக்கிய எதிர்பார்ப்புக்கானாலும் தனித்து விடப்பட்டது போலான வெறுமை உணர்வு, காதலம் பிரிவும் ஒவ்வொரு தினம் மாறாமலும் உணர்வோடு ஒரே அணுபவத்தின் வெவ்வேறு முகங்கள்.

காந்திக்கு உங்களில் வலும் தள்ளி விடுபாம். நீங்கள் ஏன் போய் அவருடைய தகப்பனாரிட்டை அணுமதி கேக்க வேணும் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை?” என்று ஆசிரியர் பிரிவு பிடிக்கும் தோரணையிற் கேட்டான். அந்த நாள் பன்னவாடாக விளையாட்டு மையத்தை நோக்கினார். அது வெள்க்கிசாடக்கிட்டுத்தது. மத்தியான வேய்யில் இரங்கமில்லாமல் உணர்ந்த புற்கள் மீது பாய்ந்தது. நீண்ட இடைவெளியின் பின் ஆசிரியர் பேசினார். “குணபால், நான் ஒர் ஆசிரியன்”

இத்தகர சொற்கள் குணானுவின் சிதயத்தை ஊடுருவினார் போலும். அவன் ஆசிரியரை மேலும் கண்டித்து நோக்கினார்.

குணபால் அன்று திரும்பச் சென்ற போது பாசாலைப் பக்கவாட்டில் வேளை தாண்டிவிட்டது. பிரியாவிடை கூறு முன்பு அவன் அவருக்குத் தான் கொண்டிருந்த மூன்று நாலைகளையும் பரிசளித்தான். அவை சொம்மென்றோம் எழுதியவை சவரக் கத்தியின்

ஏன் இந்த வம்பு?

வீட்டருகே ஒரு வேம்பு;

அதிலே அவர்ந்து கொண்டு

ஆந்தைக்கு ஏன் இந்த வம்பு?

கம்மாலை நாமக்கு நடுநிடியில்

எத்தனை ரீதிகள்;

அவற்றை சுறவும் வேண்டியா?

நாளாந்த செய்திகளில்,

பார்ப்பது, கோபிதெல்லாம்

நடுச்சாமல் தானே நடுக்க வைக்கிறது

இவ்வாறான ரீதி வேளையில்

உறக்க மறுக்க இலையன்

சற்று உறங்குவதாய் சம்பலியின்

இனாமகள் ஒன்றை ஒன்று

தழுவுகின்ற வேளையிலே

ஆந்தைக்கு ஏன் இந்த வம்பு?

வேம்புக்கும் உறக்கமில்லை போலும்

இலைகளெல்லாம் சலசலத்து

நம்மை மேலும் சலசலக்க வைக்கிறது

பரவாயில்லை, அழகாஸையும் ஆயிர்த்று

இன்றைய உறக்கம் மாருக்குச்

சமர்ப்பணம்

வழமையாக குறைக்கும் நாய்களுக்கு....

இன்று அவைகளோடு இணைந்து

அன்றிய ஆந்தைக்கும் சமர்ப்பணம்!

- கலைச்செல்வி -

வீளிம்பு வண்ணை தட்டிய முகத்திலை, நிலவும் ஆறு பென்க் காசம்.

“இதைவெல்லாம் வாசித்து விட்டாயா?” என்று பாடிக்கேட்குமா போல் அமரதாச கேட்டார்.

“எல்லாம் வாசிக்க ஏதாது கேர். உங்களுடைய இயல்பில் அப்படி நினைப்பது நாங்களும் இப்படிப் புத்தகங்களை வாசிப்பிறதை நிறுத்தி விட்டம்” என்று குணதாச பதில் சொன்னார்.

கனகு மாணவனுக்கு ஆங்கில அறிவு குறைவாயிருந்த போதும் தன்னுடைய ரசனையை வைத்து எழுந்தாரகால் விளக்கக் கொண்டது பற்றி அமரதாசைப்பற்றி நன்றையறிந்தது. ஏற்கெனவே இந் நூல்கள் எழுதினார் வாசித்திருந்தாலும், அழகுநாளைக்குக்கும் கனகு பழைய மாணவனுக்கும் அமரதாசைப்பற்றி அவர்களைக் காரணமாக மறுநாளே அவற்றை மீண்டும் வாசித்தார்.

குணதாசவின் திருமனம் கொழும்பில் ஒரு ஹோட்டலில் நடக்கவிருந்தது. அங்கு போய்ச் சேர்வதற்கான வழியைப் பலரிடம் விசயித்த போதும் அவர்களைப்பிடிந்து வைக்கும் அழகிய இளம்பெண்கள், சிறப்பாக வந்தும் பயனாதையும் மேற்கொள்ளாதது குறவாட்டியே ஆயத்தப்பட்டுத் துவது அவரது வழக்கம். சந்தாஸுக்குப் போய்த் தலைமையினை வெட்டிக் கொண்டார். முகம் அழகுடன் செய்து போன அல்லு உடைகளைக் கவனமாக அடுக்கித் தனது கட்டிடங்கு அருகாக வைத்தார். நீளக் கை வைத்த வெள்ளை ஷேட்டும், பளீர் காற்சட்டையும் கொட்டும் பட்டையும் போன் முகம் பூமிய அட்டைப் பட்டி கண்ணாடியும் மற்றும் பேணவும் அவற்று மரியாதையான நற்பண்புடைய ஆணையினின்றும் பிரிக்க இயலாத பகுதிகள்.

காலி முகத்திடலுக்கு ஒரு பல்செயில் போய் அங்கிருந்து ஒரு ற்றாக்ஸ் பிடித்து மிதந்த சிரமத்தான் ஹோட்டலைக் கண்ணாந்தார். அங்கு வெள்ளைநிறை நான்குநிலை மண்டபத்தின் அருகான கோஞ்சம் பேரீய ஒரு கட்டிடம். அங்கே அன்றைய நிகழவுக்காகப் பெருந்திரளாளோர் கூடியிருந்தனர். மண்டபத்தில் அங்கு விழும்பாத அமரதாச விடிந்ததைக் குணதாசுக்கு இடந்த ஒரு வட்ட மேசையைப்போட்டி ஒரு இடுக்கையில் அமர்ந்தார்.

நீண்ட ஒருநேரம் இடைவழி உட்பட

மண்டபம் நீரம்புமாறு வயகுங் கமழ்ந்த மனோரம்மியமான நறுமணம் அவரது உணர்வுகளைக் கிளர்ச் செய்யவில்லை. ஒரு கோஞ்ச நேரம் கழிய அவருக்கு ஒரு கிளாஸ் வைன் பரிமாறினர். அசுவாரசியமாக அமர் அங்குப் பருகத் தொங்கினார். மண்டபத்திலுள் நடந்தும் அவரைக் கதையும் பழனி மாதம் தோரணையில் சிறப்பானது. பெருமீலும் அமைக்கப்பட்டிருந்த பங்கல் விரிசையுடு காண முடிந்தது. இடையிடையே தனது மன்னலாடு மண்டபத்திலுள் அவர் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டார்.

மண்டபம் அழகாகவும் விலந்தாரமாகவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மண்டபமே அமரதாசவின் பார்வையிலுத் தொலைவில் அமைந்திருந்தது. அன்றைய நீரம்பி விராந்தைக்குள் வழந்த இசையைக் கேட்க விஞ்சியினார். ஆனாலும் கனகு அண்ணாள் சிறந்தவைகள் துக் கதலா மயிட அவரால் இயலவில்லை. தனது ஆதமா தர்க்க இயலாத தன்மையிலும் வேதனையிலும் தனிப்பதாக அமர் உணர்ந்தார். ஹத் அமுள் பாசாஸ்யமில் அமரதாச பழைய மாணவர்கள் சிவடி அழகியும் எடுத்து மரியாதை இல்லாதும் போளர்கள், ஏறத்தாழ ஒவ்வொருவருக்கும் திருமணமாகி விட்டது. அவர்கள் போன கையோடு அமரதாசவின் இடையிலும் ஒரு புதிய ஆவல் உடர்விட்டது. உந்தியையக் காண வேண்டும் என்ற கட்டிடங்காத ஆசையே அது. காந்தியின் நினைவு அவனைக் காண வேண்டும் என்று அண்ணாள் இணைந்து நானாவது ஒரு வேதனைத் குறையை ஏற்படுத்தியது. போதையுடும் வைணும் அவரது இயதத்தை நெகிழ வைக்கது.

வெகு நேரம் செல்லக் கொண்டால் வாசலில் ஒரு ற்றாக்ஸ் வந்து நின்றுது. வண்டியினிருந்து கடித்தி தனது கணவனுடன் இயல் குணதாச அமரதாச எவ்விதமான உரையாடலின்றி அவதானித்தார். “இங்கு உனதமான வேலைக்காக அல்லலா ஹத் அமுள்விருந்து வெளிப்பெறிய நான் தொடர் இத்தனை ஆண்டுகளாகக் காத்திருந்தேன்” என்று தனக்குட் சொல்லிக் கொண்டார். கடித்தி சிவப்பர் சேலை அணிந்திருந்தான். வாலம் அவனுக்கு அழகியவரின் கருணை காட்டியும்பதாகவும் அவன் மாறவேயில்லை என்றும் அணுகுத்து தோன்றியது.

கமலக் அவரைக் காணாமல் விடாமல் கடைந்து மண்டபத்திலுள்ள வேலையாக அங்கீகரித்து நடத்தான். அமரதாசு தனது பாண்டிச்சேரி பந்தக் கோட்டைக்குள் நிரக்கதியான ஒரு மணலில் அங்கரை ஆட கொண்டது. விழாக்கால இரவொன்றில் ஐந்துண்டாய்வுகளில் தனி ஒரு நாள் மட்டும் மணலில் அங்கரை தனித்து விடப்பட்டது போலவே அவர் மறைந்தார்.

திருவள்ளூர் பாரத ஒன்று நடந்தது. அவரை விடாமல் என்றும் பாரததுக் கொண்டிருந்த நடுத்தர வயது தாண்டிய ஒரு மனிதரின் உருவம் அவரது மணலில் பட்டது. அங்கரைக்கு அது சமீபமாயிருந்தது. தாங்க முடியாத வெடிக் உணர்வால் தான் நூறு ஏழைகளின் மீது போல இருந்தது. அந்த மனிதரைப் புகிணாக நோக்கினார். தமது உடற்கட்டுமைய அங்கரை மீது தோற்றம் ஒரு வணிகருடையது போலிருந்தது. ஊக்கத்திற்கு மாறான தோற்றமுடைய மணலில் அங்கரை அணிந்திருந்தார். அதற்கு விரிவாகத் தெரிந்த அவரது பெரிய மணல் ஒரு விருமணமடமான பல்லீயினதைப் போலத் தெரிந்தது.

அதிக நேரம் செல்லு முன்னாலே அங்குக் கண்கள் அமரதாசவை நேருவின் கந்தை. அங்குக்குக் கீழாக அகலமாக ஒரு முழுவல் பரப்பாக அமரதாச வேகமாக "நீங்கள் ஒரு அழகானவராக இருக்கிறீர்கள்?" என்றார்.

அந்த மணலில் இருப்பது போல அகன்று கள்ளப் பார்வை பார்ப்பது போல விசித்திரமான எழலம் எடுத்தது. அவர் மீண்டும் முழுவல்தார். "இல்லை இல்லை. நான் கொடியேன். கண்கள் என்னை விட்ட."

நீங்கள் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த விதத்தில்... நீங்கள் என்றுடன் பார்த்து தெரிந்தவர் என்று நினைத்தேன்" என்று மரியாதையுடன் அங்கரை பதில் கூறினார்.

இருவரும் மூன்று மாதங்களை ஒன்றாய்ந்து பந்தினர். காந்தி தொப்பிரிபு சாலை மணலில் அமரதாச விடுதலை வழியைப் பின்பட்டார்.

"நான் உன்மேல் மனம் வைத்துள்ளேன்" என்று அங்குத் தமது மனிதர் அமரதாசவின் மனத்தைத் திரை வேறு திசையில் மாற்றினார்.

அமரதாசவும் விடுதலைப் பார்த்து.

அஞ்சலி

பண்டிதர்

க. சங்கரநாதன்

இலங்கையில் மூத்த எழுத்தாளரும் ஆயிரமாதம் எழுதி வருபவராக இலக்கியப் பணி ஆற்றி வரும்படி பண்டிதர் க. சங்கரநாதன் அவர்களுக்குத் தாயகம் தனது அஞ்சலியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

எழுத்தாளர் பண்டிதர் க. சங்கரநாதன் அவர்கள் தனது திசை வழிகளில் காலமாவார். இவர் மனிதன், தமிழ், மணலில் ஆகிய பாடல்களில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். ஆணத்திதன் (மலைய - 1955), மணலில் காலம் (1998), தமிழ் மணலில் ஆணத்தி (1997), மணலில் மணலில் இலங்கை (2001), இலங்கை காலம்: பருவ பணியர் பரிப்பாடு (2002), மணலில் மணலில் (2003), "அன்னபூரணி" (நாடல் - 1912) ஆகிய ஆக்கங்களைப் படைத்தவர்.

"தண்ணீர் தாசம்" (1939) என்ற சிறுகதைப்பட 20 சிறுகதைகள் வரை எழுதி எழுத்தறிவுக்கு வழங்கிய பண்டிதர் தன்னைப் படைத்த படைப்பாளி பண்டிதர் க. சங்கரநாதன் ஆவார்.

அமரதாச உரக்கல் சிந்தித்தாள். சிபிப்போடு சேர்ந்து அவரது புதினமறிபும் ஆவலும் அளந்தது. "அப்படியென்றால்... அங்கே குந்திக் கொண்டு நீங்கள் என்னுடைய கண்ணாடியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கீர்கள்?" என்று தனது முறுவலை மறித்தபடி அமரதாச கேட்டார்.

அமரதாச தனது கண்ணாடியைக் கழற்றிக் கையில் மறைத்துக் கொண்டார். அரைக்கானலே அவளுக்கு முன் சிபிப்பார் போதலாகக் கொண்டு வந்தது. அதற்கு ஒரு விசித்திரமான விபரப்படுத்தும் வடிவம் இருக்கிறது போல உலர்ந்தார். "இதில் என்ன விசேஷமாகக் கண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கோட்டாடி அமரதாச அவை ஒரு முனையில் நுழைந்த மறுமுனையைப் பார்த்தார்.

"இது விசேஷமான சீர்தரம் சிபிப்போடு, என்னிடமும் சிபிப்படி ஒன்று கன காலத்திற்கு முந்தி இருந்தது. நான் எட்டு வயதிலேயே கண்ணாடி போடத் தொடங்கிவிட்டேன். எனக்குக் கண்ணாடியைப் பற்றிக் கொஞ்சக் கெரீமும்... உங்களுடையது வலும் விசைகரண சிபிப்போடு" என்று சொன்னபடியே அமரதாசவின் கைகளிலிருந்து கண்ணாடியைப் பறித்தெடுத்தாள்.

"நான் கேகாலையில் ஹத் அமுன பாடசாலைக்குப் படிப்பீர்களிற போது வாங்கியது... இப்போது ஏடி வகுஷமாகி விட்டது" என்றார் அமரதாச. இப்போது அவர் கூட ஆறுகளாக இருந்தார்.

"இது மீகலம் பெறுமதியுள்ளது"

"எனக்கு இப்போது இதில் ஒரு பெறுஷிபும் இல்லை"

அமரதாசவருக்கு அமரதாசவைய பெறுமதி பற்றி ஸுயமிருக்கல் உடையது என்று வற்புறுத்துவது போல அந்தத் தடித்த மனிதர் "இல்லை, இது மீகலம் பெறுமதியானது" என்று பதில் கூறினார்.

"உங்களுக்கு இதுள் ஒரு பெறுஷிபும் இல்லை என்பதால் என்விடம் தாருக்கிறீர்கள். நிங்கள் கேட்கிற விசையைத் தருகிறேன்" என்று சிம்முறை அமரதாசவைக் கவிய நோக்குடன் பார்த்தபடி அந்த மனிதர் சொன்னார்.

இப்போது இன்னொருவரது கையில் இருந்த தனது கண்ணாடியைப் பார்த்த அமரதாசவருக்கு அரை மன்றுமே தனக்குரியவை அல்ல என்று தோன்றியது. இவ்வளவு கோமாஸித்தனமான ஒரு கண்ணாடியைக் கவறு கண்களில் மீதமாகக் கட்டித் தட்டு வறுபங்கமாக சிபிப்படி அணிந்திருந்தோம் என்று அவர்

மொழிந்தார்.

தடித்த சிபிய உருவமுள்ள அந்த மனிதர் தொடர்ந்தும் அவர் கண்ணாடியின் மீது புகளூர் சொர்ந்து கொண்டிருந்தார். அமரதாசவுக்கோ ஒரு வளைந்த கம்பியில் போருத்தப்பட்ட இரண்டு கண்ணாடி விசைகளை விட அதின் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

"கேகாலம் வணிகசினம் கவரலில்..."

இருநாடி குபாவுக்கு வரல்கிளேன். வேண்டியவனால் அதே விசையடி நிங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அக்கறைமின்றி அமரதாச சொன்னார்.

தடித்த மனிதர் போலவசாபு வி கண்ணாடியைப் பற்றிக் கொண்டு அமரதாசவின் கைகளில் நுழைந்த நூறு குபாடி தான்களை வைத்தார். அமரதாச அவற்றில் இரண்டை அவர் தத் திருப்பிக் கொடுத்தார். அக்கணமே சிபிப்போடு ஏதோ "கவனி" என்று எக்கிட்டது. தடித்த மனிதர் கெட்டித் தனமாக சிபிப்போடுயிருந்து விலக்கைகளைக் கழற்றி அமரதாசவின் கைகளில் வைத்தார். அமரதாச அவற்றைக் கவமமாகத் தனது புதிய வேளைக் கைக்குடையிற சுற்றித் தனது கோட்டுப் போக்கற்றில் வைத்தார்.

அப்போ, நாங்கள்
சொகுசான தனடிக்கப்பிரத
பேரில்லாத மககளவல
நாம் வெளிவெளியாகவே எதிர்க்கு
மாறாக உள்வெளம்
அவளுக்கு மிக அருகாக அதே
பாலையில் கவாரி சொக்கிறோம்
நாம் நமது தவிதைபுடு துண்டிப்பிற
அகம்பியம் மனிதர்களுந்
கிருந்தி வகுஷகற்குல வாய்ப்பை
நான்கோளும் நமது உயிர்கொடுக்கு
வழங்குகிறோம்
— ரோக பாஸ்டன்

“திருநெடுய நாயக்கன்மாமர் தொல்வினை
தீர்த்திடுவென்று” (- சம்பந்தர்)

என்றென்றும் சிலந்தியக் செல்வர்கள் தரிசுநிலை
மற்றொன்றிவந்தும் கொடுத்தும் பாடி, பொழிப்பற்றை
என்றத்தார்கள், பல்வகை கால் தலைக்கீயங்களை நாயக்
மத்தும் பாடியோமானால் “தமிழர்” “சரி” என்னும்
ஆவேசக் துரையோடு வாய்க் கேட்கலாம்.

“செந்தமிழால் திரைமா சிவப்பெயர்க்குரை சிறப்ப”

“மறைமொழி நாயக்குமேன் மலர்ந்த பொருள்கொள்
முடிப்பதிகம்”

“பிக்க சொல் பாடியினால் வேதரும் பாடிவார்”

“சுமிஞ்ச சொல்லும் வட சொல்லுந் தானிதழ் சேர்”

“தமிழோடிவார் பாடி மறந்தறியேன்”

“பாடிநின்றவருக்கு தமிழ்வேள்வார் பாடிவார் தானம்
பெற்றார்”

“சுண்டிமுற்ற புலவாசாய்க் கோபுரமானே”

“காலி வாய்க்கதவொன் உத்தமிழர்”

என்றென்றும் பாடலுக்குப் பாடல் தமிழின்
பாடிவவ வலிமைமைய, செல்லாமையப் பாடிவர் சமய
துறவர், ஒளி? தமிழ் மாவலையம் தபெர் சிவையத்தும்
எழிப்பாயுதமகத் திரைநிலை.

பல்வகை காலத்தையற்றவத் தரிசுநிலை
பெறும் பேராக வழந்தது, தமிழர் தம் பொருளாதார
வாழ்வு பெறப்பட்டு அழக அமைப்பு நிபந்திப்பை
இயக்கியது தமிழ் சென்றார் உயர்ச்சியது.

பல்வகை காலத்தில் நடந்தது போல் சிவய
தைய நாயக்க மன்னர் காண்டில் சிக்குந்தது. சோழப்
பேரரசின் விழிப்பையத் தொடர்ந்து, தெருண்கொழைப்,
முண்டிக்களும் தமிழருளில் அடர்சி சேலுத்தலாயினர்.
ஒன்றிநிலைப்பெய்க்கில் கடல் கடந்த வணிகம் ஒன்றிவார்
நாடுகள் ஆதையவர்களைப் சென்று விளங்கிய சோழப்
பேரரசின் சிவலை தமிழகப் பொருளையார் காண்டிலும்
பல தருமாற்றங்களைவார் முறணிபாடுகலையும்
ஏன்நிலைமைய மதுரை, தஞ்சை, திருச்சி, அழகிய
மாவட்டங்களையப் பிரிந்து நாயக்கர் தமிழகத்தை
ஆண்டவர். தாய் வடக்கே முறையார் போய்க்க, எழிப்ப
இந்தியாவில் பாண்டி மல்கியக்களும் ஒங்கி வளர்ந்து
கொண்டிருந்தனர். நாயக்க மன்னர்ப்பெயில் வரிகள்
மிதமித்சி விழிப்பெயர். கூ. தமிழகத்தின் பொருளாதார
வாழ்க்கையின் தலைநகரையுடைய, சற்று, சமய வாய்ப்பு
கடற்கு சொப்பிழந்து நாயக்கமய்ப்பித்தனர். மீண்டும் தமிழ்
சொழி சிவலையைத் தலைநகரக்கியது. பல்வகை காண்டில்
சைவர்கள் சிவனைத் தரிசுநிலை இயைத்தும் பாடிவர்.
விளையாடும் நாயக்கர் காலத்தில் சென்றி வேளை: ஏழிப்ப
முறகளைத், தமிழர் வட சமயம், கொண்டு விவடிபாட்டு
புலவத் தொடங்கினர். சிவனாயினார் தம் சிவநிலை
மக்களுந்நந்த தமிழர் உயர்ச்சி உடையப்பட்டது. குமா
ரமுறும், ஆறண்கிறீறாதர். பாடிநிலை முறையில், சைவியர்

சுவாமிகள் முறையில் புலவர்களும், பிற சைவர்களும்
“தமிழ்” “தமிழ்” என்று பாடிந் துணிக்கவார்.
“செந்தமிழ் சொல்மானகைசார”
“சரிமதமிழ் தானாயிடு, மலிக் விழ”
“செந்தமிழை உதவு அங்கப் புலவோரை”
“செவிநுள்ளி இயிப்பமிழ் பாடிவோரை”
என்றென்றும் திறப்புகழ் கூறுகின்றது. தமிழரைத் தரிசு
வேறெந்த செழிப்பு சிறப்பை, இயைந் துறையது என்னுத
கொண்டும், கூ. ஆக்காய்க் தெரிந்தது.
“பன்னாறுத் தெரிந்துபட்ட
இயக்கத்தமிழ் ஒளை
மண்ணிடைச் சிவ இயைவரை
வாழ்வோ சொழிபொல்
எண்ணிடைபடல் சிவநிலை
எண்ணையும் படுவோ”
என்றும்
“அவையம் வளர்ப்பில்
பாடையனைத்தும் வென்றார்முறிய
பொருளும் தமிழ்த் தெய்வத்தை
உள்ளினைநிலை, நல் வாய்ப்பம்”
என்றும் தமிழ் பொழிச் சிறப்பினைப் புலவர்கள்
பாடிப் புகழ்ந்தனர்.
குமரகுருபுர சுவாமிகள் பாடல்களில் தமிழ்
பொழிப் பற்றும் வெழிபும் தனிபாடிவார் சென்றி புலி
சிறுநிலைமை.
“பாதகு சிலக்கப் பந்தமிழ் வேண்டி
புறவையன் பாண்டி நன்று சொல்ல செல்லம் தந்தநிலைமைய”
“சம்பந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சையப்
பெருநிலைமை” என்ற பாடி தமிழ்நிலைத் துறார்.
“அடியத் தொயந்தோய நின்பந் தருந்தமிழ்”
“தன்னை சிவநிலை தமிழ்”

ஆங்கிலேயனின் பரிசு

கே. ஏ. ஏ. திருமய்யர் படலம்

தமிழர் உடல்நலம் வேண்டி போல உலக வரலாற்றில் ஒருமுறை இதுவரை இருந்ததில்லை. நாடி விழந்தும் பார்த்தே உடம்பில் இருக்கக் கூடிய அத்தகைய நோய்களையும் மட்டிராவிடக் கூடிய தமிழ்ச் சீக்கிரவத்தயர்கள் இருந்தாலும் தமிழருக்கு அவர்களால் பரிசு இல்லை. ஏனெனில் தமிழர்கள் யிசுலாம் நல்ல உலகப் பழக்க வழக்கங்களையும் உடற்பயிற்சியையும் கொண்டுநீங்கவேண்டிய நிரதானமாகவே எல்லா விடயங்களையும் கையாளுகிற விதமாக இளமையிலிருந்தே மனிதப் பரிசு பெற்றிருந்தனர். எனவே தமிழர் மருத்துவத்தால் தமிழர் தவிர்ந்த முழு உலகமும் நன்மை அடைந்தது. சீனர்களிடையிலும் உலகமளவு ஊழி குத்துகிற, மருத்துப் புகைப்பிடிக்கிற முறைகளை எங்கும் தமிழ் மருத்துவக்கு மரியாதை அதிகம். இந்த மூன்று நடந்தது என்று சீனப் பாரம்பரிய மருத்துவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் தருகிற விளக்கங்கள் வரலாற்று நூல்களை கூறுகிறவற்றிலிருந்து வேறுபடும். அதற்கான காரணங்களை ஆராய இப்போது நமக்கு தேவையில்லை. ஏனென்றே மண்ணை

மருத்துவமனையிற் கொண்டு போய் செத்த மனிதர் என்று நடந்தது என்று அறிய ஆவலாய்நம்பீர்கள்.

மருத்துவமனையில் அவனைப் பரிசு மனம் அரைந்தது கொண்டு சென்று மரணம் அடைந்தார். அன்றைய பார்வை வந்த மருத்துவர் அவனுடைய கண்ணை நன்றாகத் திறக்கச் சொல்லி மண்களை உற்றுப் பார்க்கார். ஆழமான மூர்ச்சிருந்து மெல்ல வெளியே விட்டு வெளியே விட்டு அவனுடைய நாடியைப் பிடித்தார் பார்த்தார். பிறகு அச்சோட்டாக அவனுக்குத் தலையில் அடிபட்ட திடத்தைத் தொட்டு அங்கே போய்க் குழந்தையடி அவனுடைய முக்கைய நோக்கினார். "மரணம் உமக்கு நல்ல உழவினைப் படை இருந்திருக்க வேண்டும். அடிமட்டும் ஜிரண்டு வீரர்களை அப்பாற் பட்டிருந்தால் உம்மைப் பார்க்க வேண்டாம். ஒரு கதைப்பொருள் இருந்திருக்கமாட்டார்" என்று சிந்திப்பார்த்து சொன்னார். "அம்மையே, நிக்க நலிவி. நான் ஒரு சில நாட்களில் என் தாய்நாடு திரும்ப வேண்டும். அதற்கு திட்டமுண்டிருக்கே..." என்று கண்ணை இழுத்தான். "உறுதமாக ஒரு இடை மூலம் இரண்டு மணிதும் இன்று திரும்பி

முன் வரலாற்றுக் கூற்றுகள்

இனி வரும் புலப் வரலாற்றைப் பொலியவது கந்தர் உலக அநாதை அல்லாதும் தீய்போது தெரிந்த விடாய். கல்லாள் மனிதர் ஆகிய இவர்களைப் புலனை மீசும் பெரும் கந்தர் சது மரணங்கள் வரலாற்று மூலத்தில் உலக வரலாறு காலகாலம் வரலாற்றுக்குப் பழக்க அமைப்புகளும் அவற்றை ஆய்வதற்கும் அங்காறுகள் போன்றியர் செலுத்திய அவையைய ஆய்வை அறிவை பெரும் அவ்வாறு சிறு ஆய்வை ஆய்வதற்கும் மரணத்தை மூலம் போய்க்கார். கண்ணில் ஆய்வியர் மூலம் வரலாற்றைக் கண்டறி சீனர்களின் தீய்ப்பு மீசும் இவர்களைத்தம் தீய்ப்பி போய்க் கண்டறிவார். கதை மூலமாக துறங்கி போய்க்கார் போய்க்கார் அவர் மனை துறங்கிய போய்க்கார் இதை போய்க்கார் அவ்வாறு மரணம் துறங்கி இவர்களைப் புல அவையைய விவரம் மூலம் துறங்கி இவர்களைத்தீய்ப்பி. கல்லாறுகள் அருள்பட்ட பரிசுத்தத்தின் போது கல்லாறுகள் மூலம் மரணம் தீய்ப்பு அவை மரணமற்ற மூலம் அவைத்தீய்ப்புகளும் அவையைய மயமம் அருளும் துறங்கி மரணம் அவையைய புதிய தீய்ப்புகள் அவையம் மரணமற்ற மரணம் அவைத் தீய்ப்பு மரணமற்ற.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தங்க நாவலக் காவல் உம் விடுதல்கும் போகலாம்" என்று சொல்லியபடியே ஒரு சீரிய கல் உரலில் சில ஜலக்கண்ணாடும் விவசாயம் இட்டுச் சீரிய மர உலக்கையால் அளவளவு செய்த நகர்வி அவனுடைய தலையில் அடிப்பது இடத்தில் மருத்துவர் கோதைநாச்சி அம்மையார் அழிவார். வேப்பிலையில் மணம் கண்ணின் காசினால் வருடியது. தன்னுடைய வேப்பம்படி அணுபவம் நிலைவுக்கு விட அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. கண்களை மூடிப்படி உட்கட்டை உட்கடுத்துக் கோண்டான். கோதை நாச்சி அவ்வையார் போல பின்னர் அவரது மகம் மூன்று என்பேரால் கண்டது போலத் தோன்றியது. ஆனால் நினைவுக்கு வருவில்லை.

* * *

அந்தக் நாள் ஒரு நாட்களும் கண்ணனுடைய போலுது பயண ஆயத்தங்களிலும் இங்கிலாந்துக்கும் போல பின்பு மேற்கோள் எவ்வளவு பணியும் சில தேடல்களிலும் செலவாகியது.

கண்ணன் வள்ளி மேற்கு விரிவான நிலையத்திற்குப் போவதற்கான மின்னாந்தல் ஏறுவதற்கு முன் அவரை வழியனுப்ப அவன் சதிர்பார்த்ததை விட அதிகமானவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவனுக்கு ஏற்பட்ட விபத்தின் பயனான இடங்கள் காரணமோ அவன்

வந்தும் காண்ட பண்பான முறைமால் வந்த மரிப்பதை காரணமோ என்று சொல்வது கடினம். ஓ சீ மீன் வந்தும் அவனுடன் விமானத்தின் வரை துணைக்கும் போனால், அடிக்கடி வந்த தயிழர்கள் யாரையும் வழிவகுப்பது விரிவான நிலையத்துக்குக் கூட்டம் கூட்டமாகப் போய்க் காலத்தை வீணாகக் காரணம். ஒன்றிற் பயணிகளே வேண்டிய சகலவிதமான போக்குவரத்துத் திட்டர்ப்பாடல் வசதிகளும் விமான நிலையத்தில் இருப்பதால் அதற்கான தேவை இருப்பின்மேல், அதைவிடவும், தமிழர் பாவற்றான கிபிர், காலத்தை வீணாகக் குடிவரலால் என்றும் நீங்கள் குறிப்பீர்கள். எனவே, கண்ணனுடைய விபத்தைக் காரணமாகாது ஓ சீ மீன் அவருடைய மரிப்பையாளர் மூலம் சிறப்பு அனுபவிக்கிறேன் அவனுடன் போக முடிந்தது.

மீன்ஜாக்கியப் பயணத்தின் போது கண்ணன் தான் எடுத்த மருத்துவ பரிசோதனை என்று கோஞ்சம் குழம்பத் தொடங்கினான். அப்போது, ஓ சீ மீன் "கண்ணா, இம் மாதிரி விபதங்களில் முடிவுகள் மாற்றக் கூடியன அல்ல. எந்த முடிவும் உத்தரவாதங்களாகக் கொடுக்கக்கூடாது. நீ ஒரு வயவன். உனக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை இருந்தால் எல்லாவற்றையும் கடவுள் மீது போட்டுவிட்டுச் சும்மா இரு" என்பான். "நீயும் ஒரு சைவனா?" என்று கண்ணன் ஓ சீ மீன்மேல் கேட்டான். "சீழக்கல் இந்த மாதிரிக் திட்டவாட்டமான அடையாளங்கள் கிடைப்பது, கல்லா நம்பிக்கைகளிலும் நல்லவர்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். முன்பும் விபத்தானால் மூற்றுக் கண்களான மதம்பிரிவுகள் இருந்தால், இப்போது அவ்வளவும் கலந்து இன்னும் பல பிரிவுகள் உள்ளன. கடவுளை மறுக்கிற சிந்தனையும் நீங்கள் காண்பது இருந்து வருகிறது. மனிதர் பாவன விண்ணிலேன். முடிவில் மனிதன் மனிதர்தான் காலமும் அழிக்கவும் முடியும்...". என்று ஓ சீ மீன் பேசி முடிப்பதற்குள் கண்ணனுக்கு ஜீவன் ஒரு அத்திகளோ என்று ஐயம் ஏழிந்தது.

"நீ காண்பது நம்பவில்லையா?" என்று கேட்டான். "காண்பது பற்றி நான் அழிகும்

போலிய்பதில்லை. ஆயினும் இந்நாடும் ஜென்மாவியும் மனமர் மனதருக்கு நலமாய் செய்ய வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய நம்பிக்கை" என்று ஓ சி மின் பதில் சொன்னார். "தமிழர் உங்கள் நாட்டில் மாவட்டத்தைச் சரியாக விளக்கவில்லையா?" என்று கண்ணனின் கேள்விக்கு ஓ சி மின் "என்பதுதான் மறுபேறு. சைவத்தையும் வைத்திருக்கிறோம். புத்தரையும் பிரித்துவைப்பும் கூட மதிக்கிறோம். எங்கள் பூர்வீகநாட்டும் வழிபடுகிறோம். ஒவ்வொன்றும் அவரவரது தேரிவு" என்று அமைதியாகப் பதில் சொன்னார்.

இப்படிக்கால் இவர்கள் தமிழரைச் சமாளிக்கிறார்களோ என்று சிவசுந்தர கண்ணன் அதே போலிய கோபில்கள் இல்லையா" என்று கேட்டான். "வியந்நாடிய விடுதலையின்போது போதுமானவர்களை நினைவுச் சின்னங்களாக விடச் செய்ய ஏதும் கோரியலையும் நாங்கள் கோராதிருக்கிறோம்" என்று அதே அமைதியில் ஓ சி மின் விடை கூறினார்.

கண்ணனாகக் காது ஒரு புதிய நூலினையமாய்நடுத்த ஆங்கிலேயர்கள் ஏன் தாது தேரிய வீரர்களைக் கவரவில்லை. ஒரு பண்பாட்டு அமைதியும் சைவத்தின் இயல்பும் விடுதலையின்போது சைவம் என்கிற ஒரு புதிய கோயிலை அமைத்திருக்கக் கூடாது என்று அவளது சிந்தனை மூடியது. நாடு திரும்பியும் இதைத் தலை விடவில்லை. (அதென்ன என்று கேட்கிறீர்களா என்று, உங்களுக்கு இன்னமும் மறதி கூடாது. ஆங்கில விடுதலைப் போராட்ட சிங்களங்கள் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.) இவ்வாறு அனியான ஆங்கிலக் குருணையர் அமைப்பிலுள்ள நண்பர்களுடன் அது பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று மனதிற்குள் முடிவு செய்து கொண்டார். "என்ன யோசனை? இன்னமும் தடுமாற்றமா?" என்று ஓ சி மின் குறுக்கிடுவ வரை கண்ணனின் யோசனை தொடர்ந்தது. "ஒன்றுமில்லை. எங்கள் மரணம் பற்றி யோசித்தேன். எங்கையிருந்து வந்த நிலைய இருக்கிறது" என்றான். ஓ சி மின் தனது வழமையான தன்மைக்குள்ளே "எல்லாருமல்லாதிருந்தது கற்க வேண்டிய உண்டு" என்று சொன்னார். அதற்குள் பின்னாடி விமான தலைநகரம் அடைந்து விட்டது.

கண்ணனுடைய கையிலிருந்து சிறிய வைப்பைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் விமானத்திற்கு நேரடியாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

காலாதிட்டு, விசா என்ஜென்லாம் இன்று அவதிப்படுத்திய மாற்றத் திட்டம் மின் கிழ் எதுவுமே கிடைக்காது. மனிதரைத் துன்புறுத்தல்களை உணர்ச்சிக்கிறதில் அங்குள்ள வல்லவர்கள் என்ற நினைவுகள் அறிந்திருப்பார்கள். கண்ணனின் அடையாள வில்லையில் அவரைப் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாவிடம் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு பயண விவரங்களும் அபிவேசிய பதிப்பாய் இருந்தால், விமானம் ஏறும் வழிவழிகள் வளைவுக்குள்ளால் அவன் போகும் போதே அனைத்து விவரங்களும் அறிந்தப்பட்டிருக்கும். மாதம் யாரையும் தொடு அல்லாது கேள்வி கேட்டுச் சந்தேகம் பார்த்து பற்றாது வெறுத்துப் போய் செய்ய மாட்டார்கள். தமிழர் பண்பாட்டில் கண்ணனுக்கு அது மிகவும் பிரத்தியேகம் தான். அனைத்து பின்னாலுள்ள கண்ணனிடம் வலை அல்லாது மனைதச் சிவசுந்தர உடைய வைத்தது.

- வெகுதன்மீதாய் -

வலைவை அவ்வாறு பூர்வீக ஓ சி மின்மீது இருவரும் போய் இவற்றி பற்றுவோமர் என்று கேட்டான். ஓ சி மின் மனமடைந்த நேரமெல்லாம் இளநர், சோற்றுக் கழி என்று பருகிப் பறக்கும் பறவையில் காண்கின்ற மினும் கண்ணனுடைய நிறுத் திட்டம் என்பதற்கண்ணனுடன் சிறுமூட்டிச் சாலைக்குள் சென்றான். இருவரும் மனமதுக்கு விடுதலையான செய்வின்நேரத் தொழில் வாங்கினர். ஓ சி மின் பணம் கொடுக்கப் போன போது காலவர் கண்ணனைக் காட்டி "இவர் தானே பாணியி" என்று கேட்டார். கண்ணன் வியப்புடன் "பொன்றான். அதைக் கண்டுபிடிக்கக் காசாளரும்தான் கண்ணி தேவையப்படவில்லை. கண்ணன் என்மீது இருந்த பையே போதாவதுபார்த்தது. "இந்த இளநருக்கு நீங்கள் மனம் தாது தேனாவில்லை. இது பயணிக் கால வேலைகளுள் அடங்கும்" என்றார். ஓ சி மின் தனது இளநரைக் காட்டினார். "உங்களுக்குத் தான் இவ்வாறு" என்று காசாளர் சொன்னார்.

இது தமிழரின் விருந்தோம்பல் விவாபார சந்திரியா என்று கண்ணனால் முடிவு செய்ய இயலவில்லை. இருவரும் காசாளருக்கு நன்றி கூறிவிட்டு இருக்கையில் அமர்ந்து இளநரைப் பருகினர். மனமிகக் கால அமைதியு

புலிபரம்பப்பட்டது. இந்நிலைமையை இளநீர்வாய் பறக்கிவிட்டு வானவளை நோக்கி நகர்தனர். வானவளை தெருநகர்தலும் வானவளை ஓசி மீள்வானக கட்டித் தருவீனான். அன்னது கண்கள் கவையின. ஓசி மீள்வான முகத்தில் மேல்தானு யுயர் கலந்த முறுவல் இவற்றோடமுயு.

* * *

இவ்வாறுக்குக்கான தேரடி விமானச் சேவைகள் பெறவும் குறைவு. மலகப் போரின பின்பாசை பொருளாதாது சர்வா ல்லதேர்ப்பாவிற்றுகளும் பாணங்கள் மிகவுக் குறைவு விட்டன. என்னவா குருத்தியாவும் (தூர்திஸ்தான்) ஐரோப்பாவக்கான பாண மையமாக அமைந்தது. முன்பு நான்கு நாடுகளிடமிட ஆய்க்கிலையுமும் பிற ஐரோப்பியரும் பிளவுபடுத்தப்பட்ட. குருதியரை ஒன்றியவைத்து ஒரு நாடாக்கிய போதும் தமிழர் பேரரசின்திரியது. இதன் வரலாறுகள் பாரசீகரும் (முன்பு சராசியர்) பாலினோனியரும் (முன்பு சராக்கியர்) குறுக்கரும் (முன்பு குருத்தியர்) சிரியரும் தமிழருடன் சில நாடாக்கக் கசப்புளட போராபிடுந்தாலும் தமிழரது முறுவல்பால் தமது நாடுகட்கு அமைதி மீளவைக்க முன்விட்டு நன்றிபாடு போராபினர். தமிழர், குருதர் எனவும் அழைக்கப்படும் குருதியவர் ஒன்றிணைந்த போதும் அவர்கள் நீண்ட காலமாக வெள்ளேறு மொழிகளையும் பண்பாடுகளையும் ஆக்கிக்கத்திற்கு உட்பட்டு இருந்தாலும் அவர்களிடையே ஒருமுறை குறைவாகவே இருந்தது. இந்த முறைபாடுகளின் வரலாறுகள் அவர்கள் தமிழர் பேரரசின் ஆளுனர் ஒருவர் தங்கவர் தெரிப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டும் கொண்டதாகக் குருதிய வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருகின்றனர். இதையே தமிழர் வீரத்தையுமும் தந்திரம் என்று வேறு பிற் கருவர். அவர்கள் தமிழரை தேசியப்பாடுகளில் என்றுக் சொல்லப்படுவதாக உலக வரலாற்று நூல்களில் திக் கருத்து வற்புறுத்தப்படுவதில்லை.

* * *

என குருத்தானத்தில் பிரதான நகரம் தமிழரால் கட்டப்பட்டது. மலை பார்க்க அந் நகரவர்க் குறிஞ்சிப் பேரு என்று அந் நாட்டவர் அழைப்பர். கண்ணன் குருதித்தானத்தில் ஒரு முழுப் பகற் போழுவதையுள் கழிக்க வேண்டிப்பிடுந்தது. குருதியர் அழிந்தது

போய்க் கொண்டிருந்த தமது மொழியை யீர் பெருக்கதற்கு உதவிய தமிழருக்கு கன்றியுடையோர் பிறந்தாலும் காணாமற் போயிருந்த தமது மொழியை இன்றையதி மீட்டுதற்குக் காரணமாகத் தமது மொழி பற்றி இறுமாப்புடன் போராபும் இருந்தனர். பொதுவாக அவர்களுக்காகத் தமிழ் பேர்த் தெரிந்தாலும் குறிஞ்சினாதோரிடம் தமிழைக் கெடுவாதது போல பார்க்கு கொள்வார்களும். பற்றி என்ன கேட்டாலும் "விளங்கவில்லை" என்று குருதிய மொழியிற் பதிவுரைப்பார்கள். அவர்களது குருதிய மொழிப் பற்று அராபியர், பாரசீகர் விபத்தில் மிகத் துன்பிதாகக் காட்டப்படும். குறுக்கர் விடயத்தில் அது ஒரு வெறியாகவே தெரியும். அராபியரிடமும் பாரசீகரிடமும் கொஞ்சம் முன்னிடு பிடித்த பிறகு குருதியச் சொற்கள் பலதற்கு தமிழிற் பேசுவார்கள். கருக்கரிடம் சராசியரின் கருக்கர் அரிமாத் தாய குருதிய மொழியில் உரைமாடுவார்கள். இதனாற் முறுவலுக்காகத் தமிழர் மீது கொஞ்சம் மனக் கவப்பு இருக்கது. அதைவிடத் முறுவல் என்ற தமது நாட்டின் பேரைத் தமிழர் குறுக்கம் என்று மாற்றிக் தம்மை இழிவு செய்துள்ளதாகவும் பன் கருதுவர். இதனால், குருக்கியர்க, வட குருதித்தானத்தில் குறுக்கர்க்கு காண்பது அரிது. அருக்கியர்கள் தமது குறுக்க அடையாளத்தை முடிந்த வரை மாறாக்க முயன்றாலும் குறுக்கருடன் ஒரு துணைபாடுக்கும் மேலாக வாழ்ந்த வட குருதிய மருத்தோரிடம் அது இயலாது போய்விடும்.

விமான நிலையத்தின்குறு குறிஞ்சிப் பேரருக்கது போலதற்கு விமான நிலையத்தில் இருந்தே விசேட மின்னூந்து இருந்தது. விமானப் பாணிகள் போக வரவும் மாற்றிற் தங்கவும் எல்லா விதமான ஏற்பாடுகளும் போய்விட்டு இருந்தன. எனினும் வானியுடன ஒப்பிட்பால் வாயிகள் மீட்டுமடதாகத் தான் இருந்தன. கரி விளக்குக் கடைகள் மீயுடைய பிரி வார்ப்பால் தான் சிலருக்கு விளங்கும் என்று அதுவதும் கிடைமாது. ஏனென்றால் அந்த விதமான விற்பனை ஊர்முன்பு விண் வீரமத்துக்கே வழி செய்யும் எனபதன் பாணிகட்கு அத்தியா அவியயான போது கவளக் தவிர எனதயுமே விமான நிலையங்களின் விற்றதற்குமான அலுவலர்கள் கிடைமாது. தமிழரின் வர் விழிப்பு முறை நியமயம் எனதாகவே இருப்பதாலும் இறங்குமுகிற் குறிஞ்சியாக வரி விழிப்பு உலக வணிக அமைப்புகளின் விதிக்கத் முரணானது

என்பதாலும் ஆய்வுகள் பெறுபவரை விமான நிலையங்களில் வாங்குவது நில்ப விட்டது. பண்டைய உய்களை நான் குறிஞ்சிப் பேரூர் வீரலா விலைபந்தைச் சுற்றிக் காண்பிக்காதது பற்றி நீங்கள் குறைப்பட மாட்டீர்கள். கண்ணனுக்குக் குறிஞ்சிப் பேரூர் காண்பதற்கு விசேடமாக எதிரும் இரத்தினமாயர் சொல்லியலாது - ஒரு சீடத்தை விட.

குறிஞ்சிப் பேரூர் விடுதலைப் பேர்ப்பட்ட அருள் வாய் சியகப் குருதி யர்களைத் ஒரு நூற்றாண்டும் கால விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை விவரிக்கும் வாய்ப்பு ஒரு ஆவணக் கார்ப்பகவகவும் முழுதீர்ப்பு பண்பாட்டு மீட்சி பற்றி விளக்கும் பண்பாட்டு அறும் பொருள்களின் காட்சி மனைமாகவும் இருந்தது. எல்லா அறணை ய்களுக்கும் தமீழ் பெறுபெறுபு இருந்தது மட்டுமன்றிக் குருதிய மொழியும் தமிழ் எழுத்து முகவரிமேலே எழுதப்பட்டிருந்தவை. கண்ணனுக்கு விபப்பளித்தது அந்த அளவில் ஆங்கிலேயர்ள் நிலைப் பிழையிலலை என்று நினைத்துக் கொண்டான். ஓ சி யின் விபந்நயிப் மொழியும் தமிழ் எழுத்து களிலேயே எழுதப்படுவது பற்றிப் கொன்னு நினைவுக்கு வந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் இன்னும் நங்களது எழுத்து முறையை விட்டுக் கொடுக்காததனால் பற்றி வளையும் விடத் தமிழுக்கு விரிவாக நிமிர்ந்து நிற்கும் கததி பெற்றவர்கள் என்ற நம்பிக்கை அவனுது மனதிற்குத் கொண்டிபது.

ஆங்கில அறிவியல் பற்றி அறியும் போது இது பெற்று விடயங்களைபற்றி தேடி ஆராய்ந்து ஆங்கிலத்தின் மேன்மை உலகறியச் செய்து பெண்டும் என்று நினைத்தும் கொண்டான். அளவையறிமாமல் அவற்றைப் உதடுகளில் தேசியம் கவி ஆங்கிலநாயகரின் ஆங்கில சுவர்ப்பிப் பாடல் ஒன்று தழுந்தது. வாழ்க ஆங்கிலம், வாழ்க ஆங்கிலம் வாழ்க ஆங்கிலம் மணத்திருநாடு வாழ்க ஆங்கிலம் வாழ்க ஆங்கிலம்

வேத்தே சாக்லாப் பெருநீடு வாடினும் என்றும் எங்கும் வாய்களில் எழும்ஒலி வாழ்க ஆங்கிலம் வாழ்க ஆங்கிலம் கண்ணன் - கொஞ்சம் உரக்கப் பாடினாக்க பெண்டும். பக்கத்திலிருந்துபறமன் அவன் பல்வாய்ப் பார்த்துவிட்டுத் தலைமையத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். அமைக் மண்ட கண்ணனுக்கும் கொஞ்சம் கச்சவக இருந்தது.

மனிதத்தை விடுத்து...

இரவின் தீசுந்தர்தன்
விட்டும் பூச்சியின் குளிப்பிலும்
மனிதரின் பூச்சியின்
குளிப்பிலும்
தள்ளாளின் கடுமையிலும்
ஓர் உலகம் இந்நாடாழர்
பூச்சிய்
ஓர் உலகம் இந்நாடாழர்
நீங்கள் செல்வதுண்டு.

குட்டியின்ற நாடிடம்
தாண்டிவை உலர்வீர்கள்

பகடாண்டி
குடுமிவம் வாய்க்கிகள்

வாழ்நாடு,
உலகம் புகோதரிக்கு
வல்லுறவு புறமார்ட போது
உலகமுள் உயிர் வாழும்
சிறுநாள்
வெடித்துச் சிறிய போது

பரியாள் நெய்து
மெலிந்து
இறந்து போயினும்

புகோதரர்கள்
தூய்மாரி பரவலக்கு
அடங்கி
பிரிந்து போயினும்

நீயின் மனிதராளையோ
யசுத்தெருபோ,
மனித உலர்வையெடு
விடுகது

மிருக வலகக் கெதிராய்
நினைவையாய்
விழியில் நிற்பீர்கள்!

- எளிமேள் -

அவர்க்க கதவோரமாகப் சிறையில் நின்று ஒரு நடுத்தர வயதிலே கண்ணைப் பார்க்க முறுவலித்தார். அழிவிடாத கண்ணை, கண்ணைத் தவற விடவில்லை. கண்ணை அலவரைய விட்டு வெளியேறும் போது அவர் கண்ணைத் தோன்றிப் போய் "ஆங்கில நாடு" என்று கடித்த கேட்டப். கண்ணை ஒடுமென்று கண்ணை ஆட்டினான். "என்னுடைய அப்பா ஆங்கிலப் பெண்ணை" என்றார், "அந்த பாலிதர்." எனக்கு அங்கிலம் நன்றாகப் போக தெரியாது. ஆனால் விளங்கும்" என்று தமிழில் சொல்கிறார். அவருடைய கைத்தொழில் கண்ட போது தான் அவர் உடல் சுவைமாவை சற்று விளக்கியது.

சுன்னாள் ஒரு நாளைத் தீவிரவாதியாக அறிமுகம் அளவறு பேர் உடலான. அவரை அவர் விருந்திய காலம் வரை போய். அந்நேரத்தில் வந்தாடடியாகப் பாலிதர் அலவரையிடுகிறார்கள். உடலான கண்ணைத் தண்ணை அந்நேரத்தில் நால் விற்றபனை நிலையத்திற்கு அலவரையிடுகிட்டு சென்று ஒரு குறுந்தட்டைக் காட்டார். "குறுதிய விடுதலைபுள் உலக நாடுகளை" என்று உரைப்பர். பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "என்னுடைய தாயார் தமிழில் வந்தாது" என்றார், கண்ணை அதை எடுத்துப் பார்க்க அதற்குரிய விளக்கையக் காணாமல் கொடுக்க முற்பட்ட போது உடலான அலவரையிடுகிட்டு "இது உலகம் என்று உலக பரிசு. ஆங்கிலம் பற்றின ஆங்கிலியைக் ஒருவரை நான் கண்ணை என்று அறிந்தால் பல் சயதான தாயர் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக வார" என்று உரைப்பர் பொற்கக் அறிவார்.

குறுதியக் தேசியப் போராடியியில் ஒருவரால் பார்க்கிட்டு குறுதிய விடுதலை வரலாற்றுக் கண்ணைப் பிணைத்துக் கொண்டிள்ள ஒரு குறுதிய நாட்டவருக்குத் தனது தாயின் நாட்டைப் பற்றியும் தாயின் குறுதியைப் பற்றியும் உடலான பற்றைத் தனது அங்கில நண்பர்கள் பலரது ஆங்கில உரைவிளக்கையுடன் ஒப்பிடுகையில் கண்ணைக்கு வெளியாக இருந்தது.

கண்ணைக் கை குறுதியி அவரை வழிமறுப்புப் போது அவனுடைய காதோடு வந்தால் "வெளிக் ஆங்கிலம்" என்று ஆங்கிலத்திற்கு வெளியேறார். அது அவருக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தின் கண்ணை ஒரு மருதியாக இருக்க வெண்டும். கண்ணை அவருக்கு ஆங்கிலத்தின் நன்றி கூறி வாழ்த்திவிட்டு பிள்ளைகளைத் தோக்கி நடந்தான்.

இவ்வாறு காண புடமல் விளக்கம் எளிதான தடங்கலுயிற்று வெளையக்கே முற்பட்டது. இதில் ஒரு முக்கியமான விடயம் தென்றால் கண்டதுபற்றி பார்க்கிட்டு திரண்டு விமான சீரணையின் உள்ளே கண்டனில் இருந்த மருதிரா விமான நிலையத்திற்கு என்ன நடந்தது என்று அறிய வேண்டுமானால் "போருக்குப் பந்திய இயங்கிணைந்து" என்ற காலத்தில் பேராசிரியர் உலகநாதன் பொருக்கையானதுடன் இயங்கிணைந்து யோவான் முக்கியப் போத்தன் (ஜோவான் அரிக்கிப்போட்டம் என்பது பழைய ஆங்கில வரலாள்) எழுதிய வரலாற்றுக் கையெழுத்துப் பார்க்கவும். துண்டின் வந்தாற வரலாறுக் விட்டது. அனதர் பொருக்கையானது என்றே கண்ணைக் காண்கிறார் குறுதியிடுகின்றார். அவரை அங்கில தாயர் வரலாற்றை எழுதி எங்களை கண்ணை வந்தது நான் விருந்திடுகின்றேன் என்று விளக்கிக் கொள்வீர்கள்.

கண்ணை வெளியேறும் விமானம் கண்டனில் விழும்புப் பகுதியில் அமைந்த உலோத தமிழியே (கொல்கத்தாவில் இருந்து வந்திருக்க வரலாள்) புடமல் விமானத் தளத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தது. இத்தனை சிறந்த தீரும் புடமல் விமானம் என்று போசிக் கீற்றுகளா? நாய்கள் இராணுவகளைப் பற்றியோ இராணுவப் பற்றியோ போசிக் கொண்டிருக்கவில்லை. புடமல் விமானம் என்பது தமிழ் விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் உலகிற்கு வழங்கிய தொலை போராட்டம் தனது நிலைகட்டு ஏற்படுத்த இயங்கிணைந்த மாற்றிச் சிக்கலையாக இயங்கும் காலத்து. என்னும் பாதுகாப்புப் பற்றிய சிக்க விடயங்களில் போராணவர்கள் உள்ளமையத் தமிழர் நாட்டில் அவரை பாண்படுத்திவதிற் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. இது பிறகுக்கு ஏற்படல் அவர் உலகிராபத்துப் பற்றித் தீற்றாது அலவரையின் என்று நீங்கள் நினைப்பது தவறு. தமிழர் விமானங்களின் குறை நிறைகள் பற்றிய முழு விளக்கம் கருடனேயே உலகின் பல் பாகங்களிலும் அவற்றை விற்றிடுகின்றார். அவற்றைப் பயன்படுத்துகிற நினைவுக்கருள் ஏற்கும் நாடுகளும் விவரம் அழிந்தே அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன. கண்ணை தமிழர் மாரையும் சம்பந்தமாக வரலாறு தவறு.

புடக விமாணத்தின் பாதுகாப்புப் பற்றிய கவலைபட்டு நிமாயம் இருந்தாலும் புள்ளி விவரங்களைப்படி ஐயோரம்பாவில் இதுவரை இயந்திரப் பழுதால் ஏற்பட்ட விபத்துக்களில் உயிரிழந்தோரின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்குப் பந்தும் பேருக்கு மேல் இராகு என்பதாலும் இறப்புக்கள் உடல் ஊமை என்பனவற்றைத் தவிரிய நட்டங்கள் வழங்கி தமிழர் உட்கக் காய்ப்புறுத் திறுவனர் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதாலும் புடக விமாணப் பயன்பாடு உயர் கொண்டு வருகின்றது.

கண் ணைப் பிற பரணிகளுமாக உள்ளபடியாக பக்கணந்து (30) ஏற்படும் புடக விமாணம் மேலேறாது பரணிகளாயிற்று. கண்ணின் உகமான் பெரியவர் கொடுத்த குறுந்தொண்டித் தனது இறக்கையின் முகவாசலிந்த அடையக்கக் கணவியின் இட்டு வசிக்கத் தொடங்கினான். குறுந்தொண்டி சில நாள்களாக இரண்டாயினபோது இவ்வாறாக ஒரு இரண்டை கண்ணை மீது அடைமாறப்படுத்தி அதற்கு இயலாமலானால் ஏன் அகிலமும் ஆண்ட ஆயிரியைப் மீளவும் உலகான இயலாது என்ற எண்ணம் திரும்பத் திரும்ப அவ்வாறு மனதில் தொடர்ந்து தொடர்ந்து உற்சாகத்தால் சில பக்கவாசல்கள் திரும்பத் திரும்ப வரத்தொண்டி.

இது போன்ற ஒரு தூகலத் தனது வாழ்வின் இக்கொழுண்டி வாசித்ததில்மையே என்ற இடையிடையே மனம் வருந்தியது. அங்குமைய மனமே தூலியெய்தி குவிந்திருக்கையில் திடீரென அதிர்ந்ததும் போல இறந்தது. கண்ணின் திருக்குறாய்.

(மண்ணை அழிய வைத்தது மண்ணை, புடக விமாணத்தில் முதன் முதலாக ஏற்பட்டு விபத்துக்குள் பாய்க்கா. மண்ணின் பாயணத்திற்குள் தடை ஏற்பட்டு அவன் இவ்விலாத் திரும்பி வேறுமுகமாக இறங்கி நெத்ததால் மண்கிற மாற்றின் கேள்விகள் திச்சயமாக உங்கள் மனதைக் குடையும். எனினும் அடுத்த படலத்தை வரப்பெறும் வரையில் மண்ணால் வேறு தெரிவு இல்லை.)

தமிழர்களுக்காக காய்ப்புறுத்

களைகவனக் கற்கி கிந்திது
தலைமையானதின் புள்ளிகளில் பிச்சுந்து
உத்தத்திருக்கிறான்.

போரின் சாட்சி உருவம் பற்றிய
நினைவுகள் வருது
அவன் காலங்களின் விருபண்கொன்றான்.

மனவாயும்
நழுவித் துடை இயலாத கணங்களில்
அவன் இருப்பில் மந்து
நிரம்பி வருகிறது
சமாதானம் மந்து பொருளில்
இத்தக கருகள்.

- எஸ். வலிம் அகரம் -

தூயகம் வாசகர் வட்டங்கள்

தூயகம் வாசகர்களை ஒன்றிணைப்பதற்காகவும் ஆக ஆழர் மயான விமர்சனங்களை விவாதிப்படுத்தி பரக்களவில் தூயகம் சுதந்திரமாய் நிறைப்படுத்தவும் எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் கிளக்கிய ஆர்வலர்களையும் அவர்கள் வாழும் பகுதியில் பத்துப் பேருக்கு உரியபட்டதான வாசகர் வட்டங்களை அமைத்துள்ளதும் அவர் மீடையே இணைப்பினை ஏற்படுத்துவதும் தூயகம் ஆசிரியர் குழுவுடன் தொடர்பு கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றோம்.

- ஆசிரியர் குழு -

பாடலும் பயனும்

10 பாடலும் செய்பயனும்

சில தசாப்தங்கள் முன்பு சீனிமாப் பாடலில் பாடல் என்று சொன்னார் பஸ் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். பாடல்கள் என்பன கொஞ்சம் சிறப்பாகவை என்கிற கருத்திலேயே அவ்வாறு சீனிமாப் பாடல்கள் பற்றுவப்பட்டன. அதே வேளை பாட்டார் பாடல்கள் பற்றிப் போய்ப்பட்டு வந்தது. இன்று பாடல் என்று சொல்பாடுவதற்குரிய அணங்கையையே குறிக்கப் பயன்படுகின்ற. கூற்றுப் பாட்டுக்களும் பாடல்கள் என்று அண்மைக் காலமாகவே கூறப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் பாட்டோ பாடியோ பாடுவதற்குரியது.

பலமான இலக்கிய மரபுகளில் செய்பயன்கட்கான யாப்பு விதிகளில் உதவத்திற்கு ஒரு முக்கியமான இடம் இருந்தது. எதுவாக போனவனவன் ஓசை நயம் செய்யுளை அழகுபடுத்த உதவுவதுடன் நினைவில் இருந்ததும் உதவுவதாகும். இவை யாவும் செய்யுள்களால் பாடுவதற்கு ஏற்றனவாக குகிவரலா, தொடக்கக் காலக் தமிழ்ச் செய்யுள்கள் எளிதானவாய் பேர்சின் சந்தக்கை உடையவை. அவற்றைப் பாட இயலும். எளிதும் வலம் போக்கற் பலவாறான சந்த ஒழுங்குகள் விருத்தி பெற்று வந்துள்ளன. இந்த விதமான விருத்தியை ஒட்டி, ஒரு செய்யுளில் பொதுச் செறிவையும் சொல் அடைகாத்ததையும் கவித்துவம் தேடிப்பாண பிற பண்புகளையும் வலிபுறத்தாய்ற போக்கோ பாட சளிதாயும் வேடக இனிதாயும் அணங்கையையும் இசை சார்த்த பிற பண்புகளையும் வலியுறுத்துகிற வேண்டிய கூடுதலான அபைந்திருக்கலாம்.

வினாவையான தனி மன்தர்களை ஒரு இணைக் குழுவின்மே பாடுவதற்கு ஏற்றானவாயும் செவ்வேறு துருநிலைகட்கேறிய வெள்ளெறு வரலால் கொண்டளவாயும் அமைமலாம். இதனால் ஒரு தாளப்பட்டு ஒப்பாரியோ வந்தார் பாடிக் ஒரு கூற்றுப் பாடிக் அணங்கைய இயலாது என்று தலை இல்லை, என்னும் பாடல்கள் வலம்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிவோம்.

சில வகையான பாடல்கள் திரும்பத் திரும்பச் சமூகத்திற்குப் பாடப்படுபவை. அவற்றின் சொற்களும் மெட்டுக்களும் காலத்தோடும் இடத்தோடும் மாறி வந்தாலும் அவற்றுக்கென்று ஒரு தொடர்ச்சியான சரக இருப்பு உண்டு. அன்றைய கூத்துப் பாட்டுக்கள் முதல் இன்றைய சீனிமாப் பாட்டுக்கள் வரை கேட்பவர்களுக்கே அறிமுகம் மையப்படுத்துகின்றன என்பதாம். அவை எவரும், எவ்வாறும் பாடுவதற்கானவை என்று சொல்ல இயலாது. எனினும் பலரும் கூத்துப் பாடலை மேலிளிமாப் பாடலை போல முணு முணுக்கிறோம். ஒரு சரக நாட்டியப் பாடலை யாதும் அணங்கையுடையதை விட ஒரு சரகிப் பாடலை முணுமுணுப்பது அறிமுகம் எனலாம். இதற்கான காரணம் நாட்டியத்தின் மீது மிகு கவனம் பாடலை விட அட்டத்தின் மீது இருப்பது தான்.

- சி. சீவசேகரம் -

பாட்டுக்களிடையே பல வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் வரிகள் வேடக இனிகை, மனதிற்பதியக் காரண தன்மை என்பவையற்றக் கவனத்திற் கொண்டு அமைக்கின்றன. நிச்சயமாகக் தேவார திருவாசகங்களும் சிவலியப் பிரபந்தங்களும் பாடுவதை மனதிற்கொண்டு ஆகப்பட்டுவை. அதனால் அவற்றிற்கு வலித்துவம் இல்லை என்று சொல் முடியாது. அவை கவித்துவத்தில் இல்லாமலாம். அவை செவும் செவி நாய்வு இன்பத்திற்காகப் புலம்பப்பட்டவை அல்ல. அவை ஏதோ செய்தியைக் கருவாடியிய நோக்கமாக உடையன. ஆயினும் அச் செய்கி பாடுவேனாரையும் கோபொன்றையும் செவ்வை யும் மனதில் அழும் பதியாளர் அவற்றின் இலக்க தன்மை உதவுகிறது. அவற்றைப் பாடுவதற்குரிய இடங்களும் அதே நோக்கங்களை ஒட்டிக் தெரிவாக்கின்றன.

காலத்தகாரப் பிற்பட்ட சந்தப் பாடல்களில், பாடலின் ஓசை மூலம் சீவ

விதமான உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தவோ மீளரப் செய்வவோ முடியாது. பலவேறு தாளக் கட்டுக்களில் வரும் கட்டுரைப் பாடல்களையிலும் திட்டுபுகழ் போன்ற சந்தம் சிறப்பு மிகுப பாடல்களையிலும் அனை இப் பண்பை முக்கியம் படுத்திவதில் கருவாயான செய்திகளின்மீது விவரி சிப்கின்றன.

இவைப் பாடல் களாக அமைந்து சாயித் தீயங்களில் பால்லவி, அழாபல் லவி, சரணங்கள் எங்கிற அமைப்பு ஏற்ற புரவலாகக் காணப்படுகிறது. மீற இக்கிய மரபுகளிலிருந்து வந்த பாடல் முறைகள் தமிழ்க் கூத்திலும் சினிமாவிலும் நடன இயல்பிலும் நிலையான இடம் பெற்றுள்ளன. எவ்வாறாயினும் இவை முற்போகமானதாகவும் மனதைக் கவர் வேண்டியதாகவும் அமைப வேண்டிய இடங்களில் பரவப்படுகிற நடை முறைகள் பொதுவாகக் கவிதைகளில் காணப்படுவதில்லை. அப்படி பாடுவதும் பாட்டு மனதில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவதும் முக்கியமானது என்று வந்தகீற பொது மயன்படுகிற தீக்கிசை, ஒரு கவிதைக்குரிய கவித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டிருக்கத் திறமைமீல்லை.

தமிழ்ச்சைமை விடத் தீயாகராயரின தெலுங்குச் சாக்த்தீயங்கள் பரவலான வரவேற்காய் பெற்றதற்குப் பலவேறு விவரங்கள் இருந்தாலும், ஒரு முக்கியமான விடயமேதெனில் தீயாகராயரின சாக்த்தீயங்கள் சேயுர் தெர்யாதனாக வாயிற லை எனினாக நுழைவின்றன. இதுவே அவரது பாடல்கள் அவரோடு ஒப்பி த்தக்க அல்லது அவரை மீஞ்சிய புலவையுடைய அவரது காலத்துச் சாக்த்தீயம் பரகளான முத்துக்காயி தீட்சிறுமும் ஷ்மாரா சாஸ்திரிபிஷகும் பாடல்களை விடப் பரவலாக அறியப்படக் காரணமாய் இருந்திருக்கலாம் என்பது எனது ஊயல்.

தமிழை விடத் தெலுங்கு கர்நாடக இசைக்கு ஏற்ற பெயரி என்ற கந்தம் ஏற்பட ஒரு காரணம் பல தமிழர் வாசிக்கியங்களில் முப்பக் தினறுகிற விதமாக வர்த்தகங்கள் அடைந்து வாய்ப்படுவதாயவே கொன்றியது. பாட எளிதே முறையில் எழுதியவர்கள் வெளிப் பெற்றுள்ளனர். எனினும் செய்திபுளுக்கும் பாட்டுக்குமே வேறுபாடு தெரியாதவர்கள் கவிசமாக இருப்பினின்றனர்.

பால் லலை சாயித்தியங்கள் வெகுவித வாயிகளையே கொண்டவை. அன்றி ஏற

வாசகர் கழிதம்

ஆசிரியர், 'தாயகம்'

கங்களின் 'தாயகம்' (ஆர்டி-2008) இதழில் வெளியான, 'பொய்யிலக்கியமும் பலகலைக்கழகங்களும்' என்ற தலைப்பிலான சிவசேகரத்தின் கட்டுரையில்:

"... 'நிலவிலை கிளவேயம்' என்ற என் பேரத்தானின் படைகளை வைத்துக் கைவாழ்வித்து எளித்பயங்குத்துரை முதுகாக போவாசா, மு.பென்னம்பலம் போன்றோரும் தமிழகத்தில் வெள்ள சாயிநாதன் எங்கிற பாக்கியைத் துவேனி கரை அவதூறு வெளியிடு முன்று தசாபதம்மளில்..."

என்று வரும் வரிசையில், எனது பெயரும் துரிமரி பெட்டுள்ளது. 'நிலவிலை பேசவேயம்' நிரூபகதபுடன் கலாநிதி கலைகலாசபதியைத் தொடர்புபடுத்தி, சேய்சிசை, எழுத்திலை எவ்வுதமே நான் துரிமரிட்டதில்லை.

எனது மரபுகைத் 'தாயகம்' இதழில் வெளியிட்டு, என்மீது விசார்பட அவதூறும் கலைமறாறு கேட்டுக் கொண்டேன்.

ஆ.மேதாராய
10-06-2008

வகுந்திக்கீறோர்

பேராசிரியர் வி. சிவசேகரத்தீடம் (பொய்யி) கோண்ட போது அன்ற யேகராண படைகலாசபதியைப் பற்றித் தன்மீயம் நேர்வேயே பல அவதூறான வந்த துக்ககளைத் வழிவிடுநகதால் இத் தவறு தீவிர்த்து என்றும் இத் தவறுக்கு வகுந்துவதாயார தெரிவித்தக் கொண்டார்.

- ஆசிரியர் குறு -

ஒரு மகால, அதற்குக் கவித்துவத்தை விட முக்கியமான வேறு அடிப்படைகள் தேவைப்படுகின்றன. அவற்றைப் பற்றிப் பின்னர் கவனிப்போம்.

பாஷாஷ இலாபுர்ப்புலாவியில் இவை அனைத்தையும் விட முக்கியமான ஒரு விடயமும் உண்டு. தமிழில் மெல்லிசை என்பது கூத்து மேடையிலிருந்து சீவிரம் வடிவமாக வளர்ந்து இன்னமும் சிவீமாவிலேயே தங்கிவரும் ஒரு விடயமாகவே உள்ளது. எனவே தீர்ப்பாயங்களில் வெற்றி தோல்விகளை நிரீராயக்கிற, படைப்பின் தரத்தின் தொடர்பில்லை. பல வேறு விடயங்கள் பாஷாஷின் வெற்றி தோல்விகளையும் பாடகர்களையும் திசையமைப்பாளர்களையும் பாஷாஷியாக்காதல் வெற்றி தோல்விகளையும் தீர்மானித்து வந்துள்ளன.

சீவிரம் தமிழகத்தில் சமூக-அரசியல்-பண்பாட்டுத் தளங்களில் செலுத்துகிற ஆதிக்கம் போக வேறு எங்கும் சீனிமாவின் ஆதிக்கத்தைக் காணுவது அரிது. எனவே தமிழ்ச் சீனிமாவின் வக்கிரங்கள் இலக்கியம் பற்றிய மதிப்பீடுகளையும் அந்நூல்களின்மீது, சீவிரமாகப் பரப்பிடுதல்பட்ட சிந்தனை. அடிப்படை தொடர்பான அளவுபோல்களையும் பாதிக்கிறது. திசை பற்றியும் இன்னொரு நேரல் கவனிப்போம்.

(இன்னும் வந்தால்)

உலகுக்கு உள்ளாயின் அல்லலா
 சிக்கலாய் பிரதர். அதிர்ந்து போனான்
 மகனும் மறையும் மருளிகளான்றார்
 இடியை சிக்கல்
 மகளும் தந்தையும் மகிழ்ந்து கொள்ளார்
 இவ்வாறான சிக்கல் - எல்லாம் எங்கள்
 ஒழுக்க விளக்கம்

புகழார் அமைர் புறமனைய சுசக்சுவது - கூலக்சுவது
 மிசன்னாவில் திகழக்கிடுக்தர்
 மிசித்திரக் கிசாரிரம்
 மகனாத் தந்தை மரிமளில் எவத்து
 இந் பல்லிடு வதயம்
 உடமாய் பறித்து -
 உவக ஓட்டம் தடுக்க - சீ வுக்கத்
 சந்திநக்சினன் மருளிகள் ஏடு

இந்தச் சிக்கல் என்ன எல்லாம்
 எழுதும்பின் பன் புலகதுநீண்டு
 இந்த சிக்கல்
 வழுக்காய் மதுமிசைத் தெயும்
 மருமேய்க்கான் இன்னவக மனவிளய்க்கு
 மகத்தான காரணம் என
 மன்று கொள்ளும்

மகனாய் புறமும் தந்தையும் மருளிகள்
 மன்று கொள்ளும்

- ஜி.இசாபுத்தமேத்திரா -

தோய்கள் தொடர் தோயர் மறும் தொடர்
 தோய்த்து மருதம் மனித்யமல்ல
 ஆய்த்து மருதமீர் தோயல் போல் மிசைடு
 அதிர்ந்து மருக வழிமியால்மெய்யல்ல

(புறமேய்மனின்) தந்தையெழுதவர் தலை மருதான
 அல்லலின் மரு வகுடவகணாக தலைமருதான மரு தானு
 மருதான அய்த்து 7 மிசைடுகணைத் மிசைடுகணை குறித்து

அரசியலாட்சியை எங்கே?

புதுசா பாண்டிவர் காட்டுக்குள்ளே இருக்கிற காலத்திலே, அவர்களுக்கு தேவையான சாப்பாட்டுக்குக் கோடி அளவிற்கு கலந்துகொண்டிருந்த திராவிடர்களின் முன்னிட்டு வந்த ஒரு பாண்டிவர் குழுக்களும். அந்தவர்களை எல்லாருக்கும் நான்கு ஒரு வேலையாகும் போதுமான அளவு சாப்பாடு கிடைக்கும்படி கழுவல் வைச்சாய், பிறகு அடுத்த நாள் தான் சாப்பாடு. அதாவது அவ அருப்பு முட்டிச் சமைக்கிற அலுப்பும்லாமை - அந்த நாளையிலே காலம். மின்சாரம் ஒண்டும் இல்லை, எண்டாவும் பயங்கரமான ரொக்கட லோஞ்சர்கள் இருந்துகொண்டு கணினி மாடர் பக்டர் பள்ளிவார் - வடக்கூர் போன்ற நான் வேறெங்கையோ போகும் பக்கத்தில் திராவிட ஒரு நாள் எல்லாரும்தான் குழுக்களும் பாண்டிவர் கழுவல் வைச்ச கையோட, கீட்டர் வந்து "பசிக்குது ஏதேன் தருவியோ?" என்று கேட்டாராம். தெரஞ்சு கொண்டுதான் அந்தவர்கள் இப்படி வம்பு பண்ணுது.

சுவையிலே சீனையை உரிய முறையிலே போய் மறியாடல் அல்லவா உரியபட்டுத்தானே உதவிக்குப் போகிறது. திராவிட "எப்பன் முந்தி வந்தாய்லே. இப்ப தான் எல்லாரும்தான் கழுவல் வைச்சு வைச்சுதான்" என்று சொல்லும். "போய் சொல்லாதே, கவனமாகப் போய் பார்" என்று கீட்டர் சொல்ல, அவர் போய் பாண்டிவர் பாதா. அங்குள்ளே ஒரு பக்கட லோஞ்சர்

ஒட்டிப் பிடித்து, அங்கு வலும் வெக்காய் போட்டுது. கீட்டர் "தா அதை" என்று சொல்ல அவ மறிக் குள்ளே எடுத்து வாயிலே போட்டாராம். நல்ல பசியாத தான் இருக்க வேணும். பசி என்னென்ற அவர் வாயிலே போட்டு விழுக்கின கையோட உலகத்திலே எல்லாருக்கும் பசி ஆயிப் போச்சாம். இது சிவபெருமானின் மூல்கலை போய் கால மாதிர். அது போடுறதை விடச் சொறு போடுறது பழையபில்லைத் தானே!

- ஆதவா அ. சந்திரமணி -

இந்த முள்விண்டை பாண்டிவர் முத்த சமயத்தாக்களுக்கு மணிகேசவரன் தெய்வம் வந்து மாதவியின்மேல் மென் மணிகேசவரன்மேல் அட்சய பாத்திரம் என்று ஒரு சிவபெருமன் குடுத்து விட்டுப் போய், அவர் இந்த என்ஜி.ஓ.கலை மாதிர் வரா விட்டுச் சொத்திலை அப்பிட்டு எல்லாருக்கும் சமன் கம்மா சொறு போட்டுக் கொண்டு திரிஞ்சவ என்று சொல்லுவான்.

அந்த மாதிர்ச் சாப்பாடலை வேறாயும் இருந்தது என்று கேள்விப்பட்டன். காமதேவன் என்று ஒரு பாடு பாண்டிவர் விட வேறெல்லாத் தருவான். அது மாதிர்ச் சமயம் விட்டுச் சமன் ஒரு மரம் காய் பழத்தை விட்டுப் பல மாதிர்ச் சாப்பாடலை காப்பிக்கப் போட்டுமாம். கோழியிலை இருந்து வந்த கணினி மாணியின்மேல் சிவபெருமன் வராவிடல் ஏதோ கையிலே பனைமரத்தான்

எங்கடை கற்பக விநாயகர் மண்டு அப்பு சொல்ல, அவர் போய் வளவுக்குள்ளாவ நிரண்ட பள்ளையை ஆடுவண்டு அண்டவாய் பாதத்துக் கொண்டுநுந்தார். "என்ன அங்கின் மயலிரியன்?" என்று கேட்டன். அவர் "இந்த மயல்தலை எல்லெல்லைய கிடைக்கும்?" என்று மண்ணைக் கொட்டார். "இது ஆண்டு பனை கள்ளை மட்டும்தான் இயக்குவிளம்" எண்டன். ஆள் நர்மெல்லைய என்னை ஐயிச்சொய் பாத்தார். "வேணுமென்ப ஏழிப் போய்ப் பாயுய்கோ, அங்கால் மரத்தினால் தான் காயிற்றுதுது எண்டன்". அவர் அப்பு தனக்குள் மூலுடா விட்டுப் போட்டார் என்று நினைக்கிறதல் நிவணும். அந்தக் கதை அதேபடை முறையு.

இப்ப உலகத்தலை உலகவுத் திருப்பிவிண்டும் பல உரக்களலை குழப்பம் துவங்கிப் போலின், ஆய்வையக் கூப்பிடுகையென் என்று போய்முகலை கிடந்துது. சாய்மியப் போடுறுதக்கபக இல்லை, சனத்துக்கு அடி போட்டுக் குறந்து. இது வங்கை போய் மூலுய்யோ தெர்ப்பாது. அது தான் போசீச்சன், தியுபதை காய்விட விட்டுப் போகேக்கை, மலிமிகலை வளத்துக்கும் போகேக்கை தங்கட பாளை சரியானவை கொண்டோ போய்முகலினை? எங்கேய் போய்முகலிட்டுத் தானே போய்முகலிளம், காமதேஜா மாடு, கற்பக விநாயகர் எல்லாததையும் நாய்கள் தேடித் தண்டு பிடிச்சாக் கொஞ்சச் சனத்துக்கமனும் ஒரு தேரரசு சாய்பாட்டுக்குக் கூடும், இல்லையா?

பிரச்சினை என்னென்றா அதுகளை எல்லாம் வயிழக் கண்டு பிடிக்கிறது எண்டது தான்.

பிறகு யோசீச்சன் துச்சொய் நாய்கள் அவை இனதம் கண்டு பிடிக்க உலகத்தலை உள்ள கள்ளுறப்படுகற் சனங்குதக்கெல்லாம் சாய்மியக் குறிய்கத் துவங்கினா, அங்காய்க்கக் காசீவலையும் சயுக் காசிலையும் தொழில் நடத்துகிற என்.ஜி.ஓமாரின்ன மாடு வலுய் கள்ளுறையப் போய்முகம். பிறகு அமெரிக்கைகாரன சராக்கிலைய அணுகுண்டு தேடுறவுக்காகச் சன்னைக்குப் போன மாதிரி இவ்வினைக் குள்ளையப் அடைய பாத்திரக்கையி மறிச்சிட்டுப் போகச் சண்டை துவங்கினான் என்மன், வநுசக் கணக்காக் சண்டை பிடிச்சம் அழிக்கெனாது இந்த நாய்கள் அவன் வந்து ரண்டு நாளிலை அழிச்சப் போடுவான் என்று அந்த போயிசனையைக் கைவிட்டான்.

உங்குளிலைவையும் பாடுறனுககேள் அக்க மாதிரி யோசனை வந்தாய் கவனமா போயிடுகப் பாத்திரக் கொடியுய்கோ.

சிகிழ்

வி

கதந்திர இலங்கையே
ககமா...?
கதேயிபா இனவாதிகள்...

சொ

மக்களை புதைக்க
குழி தோண்டும்
மாராளும சலதப்
போய்கள்
ககமா...? -

ரி

குருத்துக்களை
வேலைக்கமய்த்துப்
குண்டர்கள் ககமா...?

ப்

கயாமக
வயிறு வளர்க்க
வக்கில்லாது
எால் பிடித்து
வாழ்க்கைய நுத்தும்
பிணங்கள்
ககமா...?

பேடு

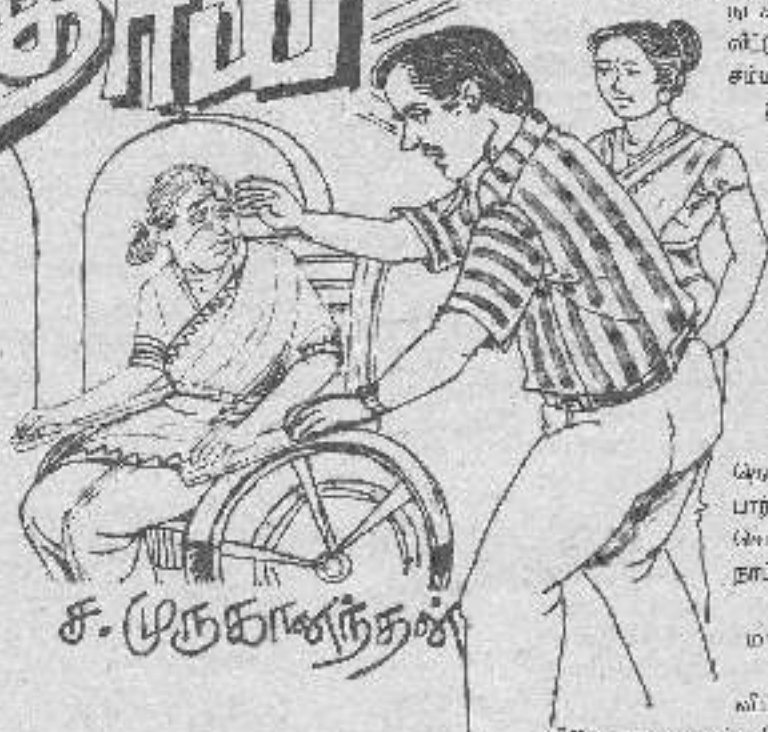
பனை மரங்கள்
பெயர்ந்து
மீமை புதைக்கும்
தமிழ் மண் ககமா...?

ம்!

பிணங்களைப்
பிரவளிக்ஞம்
தமிழ்த்தாய் ககமா...?

- இராகலை மோகன்

தாய்

ச. முருகானந்தன்

இராசேந்திரன் மகன் ஒரு நிலைமையின்மீது தவித்துக் கொண்டிருந்தது. மனைவியின் தாயாமரணமடைந்ததை ஒரு புறம். தாய்ப்பாசம் மறபுறம் என இருதலைக் கொண்டின்று ஏறுமாய் கவிரிந்துக் கொண்டிருந்தது. மனதின் அழகுடன் தெஞ்சத்தை அறியின் கவையுக்கொண்டிருந்தது.

விடமுல் மருந்து சில நாட்களாக முதியோர் இல்லம் என்று சொல் உரையாடல்களில் இடம் பிடித்திருந்து வந்தார் இராசேந்திரன் காத்தல் இப்போது தான் வட்டியிருந்தது. கடந்த சில நாட்களாக அவன் மனைவி இராசேந்திரன் பெண் பிள்ளைகளான பாயா, சியாமலும் தம்பிசைபை சிவசெய்யுக் கொண்டிருந்தனர். சிவசெய்யு மகன் பிரவித்தனுக்கு மட்டுமே இதில் உடன்பாடுகளை. தாயும், பிள்ளைகளும் சேர்ந்து சேல்லம்மாக கிழவிசைப முதியோர் இல்லத்திற்கு அழைப்புவது என்ற முடிவுக்கே வந்து விட்டார்கள். முனைக்கு பார் மனைவி கட்டுவது என்பதே இப்போது அவர் கருமைய பிரச்சினையாக இருந்தது. செல்லம்மையிடம் ஒரு மாதிரி சொல்லி விடலாம். வந்தவர் இராசேந்திரன்மீடம் எப்படி எடுத்துக் கொண்டது என்பது தான் பிரச்சினையாக இருந்தது. பெற்ற தாயை முதியோர் இல்லத்தில் விட அவன் இல்லத்தில் எப்படிக்க மாட்டான்.

இப்போதுமேலும் அவ்வளவுதான் குடும்பங்களில் பெண்கள் நினைவு து அளவே முடியும்! பெயருக்கு மட்டுமே விட்டு, உணர்வுகளைக் கேட்பார்கள். சர்வதமென்றால் சிவசெய்யு தீரும். இல்லமடைந்தால் பெண்கள் தாயை மறப்பித்தாலே. கண்ணிரிமை கவித்து விடுவார்கள். பாவம் மனைவியின் வேறும தளையாடலும் பெயர்மகள் தான். இராசேந்திரன் இக்கந்த விதி விடைக்கலை.

ஆனால் இப்போதுமே பிரச்சினை அறியாது பெண் இல்லமடது என்பதால், தாயும் பார்த்து படுத்துவதாக வந்திருந்த செல்லம் வேண்டியவள கடந்த சில நாட்களாக அவன் கவித்துக்கிரமம். மாயிக் கிழவிமீடம் மானம் மானம் மனைவி மனைவி விட்டால். முதலில், வேறாயின் வீடுவதாக தாயும், மனைவியும் கதைத்த போது மிழைக்க பெறதாக ஒன்றும் விளங்கவில்லை. ஒரு நாள் பாயாவிடம், "மேயும் வந்தால் என்ன பிள்ளை" என கேறாகவே கேட்டு விட்டான்.

"இறையம் வந்தால் வீடு அப்பம்மா"
 "அப்ப நீங்கள் கதைக்கிற வேறம்"
 "அது அப்பம்மா. 'எல்லேரல் வேறம்' லபிபாதிர் இல்லம் வந்து மனைவி அறக்கலை வந்தால் மறப்பிக்கும் இடம் வேண்டுமானாலும் கதை காலமாய் இருக்கு. இப்ப தான் இல்லம் மறப்பிக்கும் வீடுதது."
 கிழவிக்குச் சைபை மானமடது. இறையம்மே தோக்கம் புரிந்தது. மனைவியை குழப்பம். காலம் காலமாக பிள்ளை, பேரப்பிள்ளைகளுடன் வந்துவந்து வந்தார் இல்லம் வந்துவந்து முடிவு வரப் போகிறதா? எவ்வளவு தான் பிரச்சினை மறப்பிக்கும், மறப்பிக்கும் ஒன்றாகக் கூடி சமரசமாகி விடுவார்களே! கிறிஸ் திசு நூர்மேளிகள்.

ஒரு நாள் மகன் இராசேந்திரன் அறவாசைக் கொண்ட பிள்ளை மறப்பிகள் இராசேந்திரன் மறப்பிக்கும் வந்து பரிமோடு "மாயி, இராசேந்திரன் வந்து இருக்கிற? குறைந்திட்டுத்தே?" என்று கதைமய ஆரம்பித்தான். வானமுப்பலத்தில் மனைவி மறப்பிகள் மனைவி மறப்பிகள் விட்டிருந்த மறப்பிகள் வந்த போது கிழவிக்கு முதலில் வீளங்கவில்கலை.

"மாயி... எவ்வளவு தூரம் அழிந்திருப்பது வந்த பிறகு முதலில் பாபுரி கோலையெட்டி செய்ய முடியுமென்றால், பிறகுதான் ஏன் திறங்கெண்டியும் இருக்கும். பாரமாள வேலை ஒன்றும் செய்யக் கூடாது என்று பெரிய டொக்டர் சொல்லிச் சொட்டார். இவரும் முதலில் பாபுரியில்லை. எதுக்கெடுத்ததாலும் சீர்திருத்தம்..."

கிறிஸ்தி மதமதானை எடுத்ததுடன் தீயிருந்து பாற்றானி. "மாயி உங்களுக்குத் தெரியும் தாயே? இது கோழும்பு வீடு... இது கையி இன்னை, பிள்ளையளும் பழக்கிய வயது. முதலவன் டொக்டருக்குப் படிக்க எடுபட்டிருக்கிறான். கடுமையான படிப்பு, ஐந்து மாதம் படிக்க வேண்டும். பின்பாறும் ஏ.என். எடுக்கிறான். பிறந்ததும் ஒரால். எடுக்கப் போறான். படிக்கிறதற்கு அமைதியான இடம் வேண்டும். அதுமேல் உங்களை முதலியார் இல்லத்திலே சேர்க்க யோசிக்கிறேன்." "ஓ... பாபுரி சொல்லி முடித்ததும் மாயியரின் முகம் இரண்டு கண்புதுவதை திராசாத்தி அழகாகியிருந்தான். அவனுக்கும் அங்குமே இருந்தது. மனமும் உறுத்தியது.

உள்ளமயிசெய்ய திராசாத்தி மாயியர் மீதும், மாயியர் திராசாத்தி மீதும் வலு மயிசெய்தார்கள். தானிருந்தார்கள். அந்த நாளில் எத்தனைவிருட முறை மருமகனியர் இருக்க. திராசாத்தியை மனம் விருயி சுவை மருமகனாக ஏற்றுக் கொண்டுவன். மனம் விருயி ஏற்றுக் கொண்டதாக உருவியர் சுவை உடுத்ததுமுண்டு.

இப்போது தியத்திர மயிப்பி கொழும்பு வாழ்வின் எல்லையே வாய் மருயிப் போய்விட்டது. இங்கு கோழும்பு புகழ்தினால் ஊரிப்பெருந்து. இடம் பெயராமல் இருந்திருந்தால் திராசா இயக்கம் ஏற்பட்டது. கட்டுக்க குடும்பம் வயுறின் இன்மை எல்லாம் கிறிஸ்தியானின் சாதித்தது. பெரிய வீடு வளவு, கம்பிராட்டமான முற்றும், கோடி, பிள்ளையள என்று உரை வரவாய். கோயல் பாபுரி மா, பலா, தேவிலை வாயுர என இயற்கையிலேயே ஏ.சி. சிவ கழகம். எல்லாம் மாயிப் போய் விட்டது.

திராசாத்தியும் பாவம் தான். அன்னதும், திராசேந்திரனும் கூடப் பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் மன்னியோற்றது வெளிநாடுகளுக்குப் போய் விட்ட தான் திராசா பக்கத்து பெயர்நோக்களை எல்லாம் பாற்றியிருந்தது அவள்தான். அவளுடைய பெயர்நோர் இருவரும், மாயியரும் பரிசின பாய்க் கிட்டுது போய்க் சேர்ந்து விட்டார். பரபுரித்ததெல்லாம் திராசாத்தி தான். அப்போதெல்லாம் திராசாத்தி திராசாத்தி இருந்தான். இப்போது அவ்வளவு தன்னைக் கொண்டியக்குவதில், முடியாமல் இருக்கிறது. மீண்டும் இப்போது சிவ தாய்க்காரை மாயியின் கதை பேசும் பெரு சிவ இருந்தும், சைக வலிசெ உற்புயம் பேசலது என்று தெரியாமல் வார்த்தைகளைக் கொட்டி மனதை உடைய வளந்து

விடுவார். திராசாத்தி பொறுத்துக் கொண் பதும் பிள்ளையளின் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டான். இன்னல் பாபுரிக்கும், முடிகளுக்கும் திராசா இன் அடிப்படையே முதல் ஏற்படும். பெரி மட்டும்தான் தான் அப்பிப்பாவிடம் கொடுக்க ஒட்டாக இருக்கிறான்.

"அம்மா, நீங்கள் அப்பிப்பாவிடம் திராசாத்தி விட்டியென்றால், மாயிய பிள்ளைத்தினை தான் உங்களை 'கோழும்பு' தான் விடுவன்" என்று பிறட்டினான். எல்லோரும் அவ்வளவு பரிசினால் பக்கமாக எடுத்துச் சிப்பிப்பான். எது அப்படியே மாயியரின் வி பரிசினால் பெயர்நோக்கத்தில் திராசாத்தி திராசாத்தி என்னும் மாயியரின் பரிசினால் மருமகனைய பார்க்க அவ்வளவு அப்பிப்பாவிடம் இருந்தது.

"மாயி... வயித்திர இல்லம் எண்டவுடனை அரகவக முடிபெயர் மட்டி மாதர் என்று பெயரிடும் கோலையாயிரிசா. இது மாதாயதன் திராசாத்தியிற் கொடுத்துப் பராமரிக்கிற இடம் மனம் வரத்... திராசாத்தி பெயர் இரண்டு மீதம்... எல்லோரும் பெயர்நோர் இரண்டு மீதம் மாதர் தாய் கெடுப்பமாதர் தான். உங்களுக்குத் கொழும்பு பொறுத்தெல்லாம் எண்டு அடிசை மொழுவாயிள். அங்கு கவாய்க்கப் பேச உங்கட வயதுக்காரர் இருக்கியான். ரிசு டெக் எல்லாம் இருந்து படம் பார்க்கலாம். நாடகம் பார்க்கலாம். தெருவாற்றி பெயர் ஏற்றான சாய்பாடு. ஒராவதும் கவனிச்சுறுத்துக்கும் திராசாத்தி பிள்ளையளின் வேலை செய்யினம். அப்போது அடிசை பெயர்நோர் வந்து கோழும்பு மருந்து தருகின்ற நாக்கதும் அடிசை வந்து பாய்பம். பரிசினோர் பரிசுட்டிக்குப் பக்கத்திலே தான். அவனும் நெடுகிலும் வந்து பரிசினால். ஒன்றுக்கும் யோசிக்கவாயுமற்றே மாதர்".

கிறிஸ்தியன் பரிசுத்தி ஏற்படவில்லை. மாயிற் நேரம் எத்தனை பெயர்நோக்கின்தான். திராசாத்தி தான் திராசாத்தி தான். "என்ன மாயி, தனக்க யோசிக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு வீடுமயில் வயல் மண்டலம் கட்டியிருக்கிறீர்களே".

நீண்ட நேரம் (மனதைத்தின் கேள்வி) கிறிஸ்தியன் திருந்துவன். "பரிசுப்பாட கதைக்கவிக்கியே? தான் என்ன கொள்ளுறார்? மகனுடைய மனநிலையைப் பற்றி அப்பி கிறிஸ்தியன் தான் திராசாத்தி தரும் பரிசினால். என்னும் தன்னைக் கதாரித்துக் கொண்டு திராசாத்தி தான்.

"அம்மியா, மட்டுமில்லை. கொழும்புமே இருக்கிற உங்கட பிள்ளையளினாட்டமும் கலந்து பெயர் தான் முடிபெயர்ந்து. எல்லோரும் 'கோழும்பு' விட்டும் பரிசினால் அங்கிலும் உங்களை எடுக்கலாதாம்...".

திராசாத்தியின் பரிசில் கிறிஸ்தியன் மருமகன் போய்விட்டான்.

"உங்களுக்கு தான் பாரமாய் போயிப் போய் பிள்ளையள" என்று முறைமுறைமையே படுத்திவிட்டான். கிறிஸ்தியன் கொல்லியாகியிருக்கிறது. இன்க

கண்ணலிழைப் பொன்வழி வட்டம்? இராசேந்திரன் சிறகதான் பாய்வான் என்றும் பொன்வழித் தூணாகவேண்டும் சிற்பி முற்றிவிட்டான் பிழ்ச்சினை.

நண்பன் வேலையால் வந்து சாப்பிட்டு படுக்கைக்கு வந்ததும் இராசாத்தீ, தாராளத்தில் இறங்கினான். படுக்கை அறை நான் பொருத்தமான இடமெனினும் தாரிப்பிரப்பிற்குப் பின் கேள்விக் குழியாகிவிட்டது.

ஒருவாறு மனதிலிருந்து நான் இராசாத்தி மொழியடைத்தான். இராசேந்திரன் இவ்வாறான ஒரு நிலையை வழிபடுத்திநக்காததால் மனங்கீப் போனான். "உலகங்கென்ன விடீ? அது என்னைப் பெற்று வளர்த்த அம்மாவாடி? இராசேந்திரன் சிறி வேடித்தும் இராசாத்தி ஒரு களம் பறந்து போனான்.

எனினும் நன்மைப் கதார்த்துக் கொண்பான். "மாயி உயர்வை மட்டும் பெற்று வளர்க்கிகல்கலை. இவ்வும் நானு பேரார் செய்து வளர்த்த அழகங்கினை. வந்திருக்கும் அவனைப் பார்க்க மனங்கீலை. குறித் தாய்மாயி மனமும், அங்கே சிவனு போல முடங்கித் விடக்க வேண்டுமென்றும் சாட்டுத் கொள்ளுகினம். உயர்வை என்னென்றா, அழகத்துப் பொறுப்பெடுத்தார் பார்த்த விருப்பங்கினை. சிவாரிசில்கினை புறநாறுக்கு அங்கே கூப்பிடத் துன்பும் விருப்பங்கினை. சிவனை சிவாரிசில்கினை பொறுமைக்கும் கூட துன்பும் விருப்பங்கினை. உங்கட அண்ணல்களும், தம்பிக்கும் வந்தியோ மனிசினர் வந்தி விடமட்டினும் இவ்வாய் உண்ண நினை. நீங்கள் மட்டுநாயம் வித்தியாசம்".

"எனக்கு மந்திரமையாய் பற்றிப் பிழிவினை இல்லை. மனவாய் பொறுத்தநாயமில் சாக்ற வளர்த்தும் அம்மனான மனங்கீப் பார்க்கினு அம்மையாய் கூவாய். கடமைக்கு மேலான அன்பு பாதம் இறைமென்மைய நீனைச்சம் பார், மந்திர பிழினைமன் தங்கட பங்குக்கு கூக பணம் அதுமத்தினம்" இராசேந்திரனும் விட்டுக் கொடுப்பான் கறுளான். "அவ இருக்கிறதான துணை... முடி ஆடி உழைச்சம்".

"இவ்வாறும்கிள... தாக மனம் பெரிசில்கலை, பெற்றிருக்கான அழகவ ஒருத்தருடன் மனங்கீப் பார்க்கல்கலை. என்னைப் பொறுத்தவரை மாயவாய் வந்தவாய் மனங்கீப் பார்க்கினான். மாயவாயும் வந்தவாயி பார்த்திருளான். வந்ததும் வந்த போதெல்லாம் ஆள்பத்தீயினன மனங்கீப் வந்தவாய் பாத்ருனான். இவ்வ மனவாயை ஏலாமலிருக்கு, அடியை முக்கியமாய் பிழினைமனினரை பார்த்து, எதிர்காலம் முக்கினம். அதுமனவாயும் மாயி அனைச்சத் கொண்டு போறா இல்லை". இராசாத்தி அடுக்கிக் கொண்டு போக, இராசேந்திரனுக்குக் கோபம் வந்ததும் வாயடைத்தும் போவது. மனைவி கொள்வனில் சில அபத்தனான் இருந்ததும், சில நியாயங்களுள் இவ்வபந்த உணர்ந்தான், எவ்வாய் மனவாயை அழைப்பின

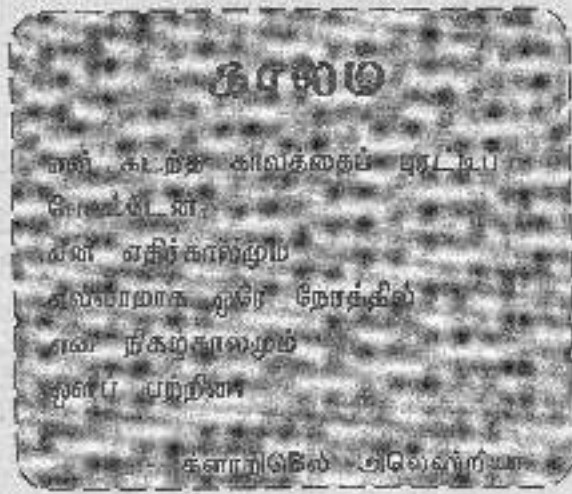
கவலையின் முடிவில்

காரணம் அறிந்தீடாக்
கவலையின் முடிவில்நீயில் நின்று
அடிக்கடி பவணிக்கிறேன்
இருக்ககவல் முனைக்கின்றன.

வானமும் வீழ்கிறது...
ஜெடிக வாதும்வகக்க
நிர்ப்பந்தத்தால் திரும்பும் போது
கூலியமாய் என் பவணம்
பாரமாக என் இவயம்.

மனிதம் மரித்து விட்ட இடத்தில்
மனச்சுட்சியைத் தெருகின்ற
ஒரு குகுட்டுக் கவிதனின்
கற்பனை பேசல
ஒவ்வொரு தாளும்
ஒவ்வொரு தேடலில்...

- தி. காமத்திரி -

மடுத்தோய் போல் தொடர்ந்தான்.

“இரகசியத்தில் நான் இறந்து கொண்டே அவனை முயற்சிபெயர் இல்லாததில் விடுவது மதிப்பில்லை. தனது பெர் நாலுவிதமாக தெளிப்பினம். அது மீட்டி... திருத்தால் எங்கெங்குள்ள துணை நானே?”

“இல்லையப்பா... மற்றவை கதைக்கிறவர்கள் எத்தனை எடுத்தால் ஒரு அழகான நபர் போல பெரிய பெரிய புகழில் விளங்கி இருக்கிறான் என்பதைப் பெற்றோரை முயற்சிபெயர் இல்லத்தினை விட்டிருக்கினால், நினைவு மூல் மோசிக்கிறீர்கள்?”

“இரக... அவ அந்த நாளையினை எங்களை எல்லாம் அன்பாக வளர்த்தவ. அப்பா விட்டபின்னை சிக்க கால் முடிந்த போய் போனால் வேட்டி செய்ய முடியாமல் போன பிறகு எல்லாவை கடிப்பட்டு அப்பா, தோலை சுட்டு வித்து வங்களை வளர்த்தான். என்னாக கஷ்டங்களையும் வங்களுக்கிடையே துணை கொண்டு மூடல் போன்றவை. என்ற உடம்பினை திருக்கிற முயற்சிபெயர் தனது அல்லால் வளர்த்து தான். உடர் அம்மா என்பால் உட்பிடு போலிபிடு?”

“இப்ப நான் திருக்கிற உடல் நினைவில் தான் உயிரோட இருக்கிறதென்றும் இரகசிய தான் செய்திருப்பன். உடம்பு மீட்டினால் தோலை, உத்தியோகம் வளர்த்து முழுநாளும் வெளிவிடலாம். நான் உட்பிடு தோல் மாய்ந்து போய் நான் வளர்ப்பேன் உட்பிடு இல்லை. எல்லாம் வளர்த்து வளர்ப்பேன். நெருக்கடி எங்கெங்கு உட்பிடு. ருத்தியென்பால் எங்கெங்கு வளர்ப்பேன் வளர்ப்பேன் பார்க்க விடுப்பில்லை. (மீட்டி) நானும் வந்தத்தக்காயிப்பிட்டு. என்ன கையினம் புற்று மூலம் விடுவதற்கிறீயே?”

“இரகசியத்தில் ஏப்பாடி அவனது வாயை அமைத்து அவன் எதுவுமே பேசவில்லை. இரகசியத் தான் தொடர்ந்தான்.

“இப்ப நாளையினை நினைப்பால் உட்பிடு போல் பெற்றோரை விடுவதில் இல்லாததில் தான் விடுகினம். அது தான் இரகசியத்தில் இருக்கும் வசதி. கண்களையும், அழகுதல் சொல்லு போல் கூர்விட்டு அவன் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையில் இறங்கினான்.

அவன் போன பின்னர் இரகசியத்தின் பாலாக மோசிக்கினம். உட்பிடு தெருடல். தூக்கம் வரவில்லை. அவ்வளவு நினைவு நினைக்க அடியை அடியானாய் வந்தது. நெருக்கம் பெறாவிட்டு விடுவது போல் தவித்தான். அவன் எத்தனை வளர்த்த அப்பா... விடுவதில் தந்தி இழந்திருக்கிறான்... மூன்று பிறகு மீட்டியோடுகின்றான்... தோல் விடுவதையும் பிளகாப்பிடுவது பிடுவது போலிருக்கிறது... விட்டியென்பால் ஒரு நிமிசம் அவன் இருக்க மாட்டா. கவலைகளை பாலாக விடாமல் பிறகு வளர்ப்பதில் விடுவது தென்னை மூலம் தான் எல்லாம் திருக்காக்கி விட்டது. தான் எங்கெங்கு புகழ்கள் வெளி வளர்ப்பேன் துறவு சீல நாட்களில் வளர்ப்பதற்கு மாட்டி தந்திட்டு. வெறுமல் மூல் துணைகளைக் குடிக்கிட்டு

மு ர ணி ய ன்

உயிர்திரில் திரி
மயிமயம் உ குளிரி
வெழிப்பிழும்வ
உடையவரும் உயர்வானோர்
புரண்டு புரண்ட
அடைமயலில் போனோன்.

மாறாதபொருத்தம் மயல்க்கின
மூலத்தில், நாய்வந்தி...
அரசன்திரில் வந்துவந்த
சாலை வளரவில் தாயிரத்தாரின்
இரைப்பாழி நீண்டோம்
இரைநீருத் தேவிக்கை மீ த்தின்
இரையாகிப் போனோன்.

உயிர்திரில் திரி அப்பாள்
எடுத்த ஓயல்மயலு
இன்னமும் எழுந்திர மால்
வெற்றோலையாய் வெளிவாசலில்
காகச்சிவட்டையாய்த் திகைத்தோ,
அப்பயிர வளர்ப்பு கூடி
ஒப்பார்வைத்தார் போகின்றான் - என்
எழுந்திரும்வந்தும் அப்படியே.

திரிபுய் மயலும் காகல் புரிவது
கையின் வந்தி கொல்லை மூலத்தானால்
இரகசியத்தானாய்களில் வளர்ப்போடு - என்
அடியைக துள் வாகசில்
மரபுமர் புரண்ட
மாதர் சேட்டையினில்.

வளர்ப்பாய்க் காதல் மூலம் மூர் துணை
உண த்திரித்தபடி குத்தானால்,
மயின் குருதியை உயிர்திரில்
காதல் குறுந்தொகை;
வளர்ப்புமயலும் மயலும் புகுக்கி
துறன் நினைக்கையில் முயற்சிக்கிழும்
மீட்டியும் மயலில்.

- இதயராசன் -

கை வேலைக்குள் போயிருக்கிறது. அம்மாவின் நினைவுகளின் ஊழலால் பல்வேளையில் விகிதமாகிறது. அவள் நெஞ்சில் நெருப்பை வெடிக்கிறது. நெஞ்சில் ஒரு அடையமாக அங்கங்காய் பிழிந்ததை சொல்ல வைத்திருக்கும் அவளுக்கு இப்படி ஒரு விஷயமா?

அம்மா இப்படிவந்து போயிடுவா. இராசேந்திரனின் மனஸில் நெருடல். "அம்மா இதைத் தாங்குவாலோ? சிலநேரம் திரிவினா சந்தர்ப்பம் வாற மாதிரி விட்டா விட்டு நுதிமேயார் இல்லத்திலே அனுப்ப முயல்" கண்ணை முடியிருக்கோ? ம... அம்மா முடினாலும் கூடப் பரவாயில்லை. வாறா வயசுக்கு வேலைவை வாறத்தீயா. சந்திரசகலாகப் பிள்ளையானோட இருந்து சேத்த மாசியும் இருக்கும்... ச... என்ன சிந்திப்பான நியைப்பு. பெத்த அம்மா சேத்துப் பிள்ளைப் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன்" அம்மா சேவல் மாதிரி போதும் இராசேந்திரனுக்கு உறக்கம் வரவில்லை.

மாதிரி இருவு இரவு (தீதி) "நாளைக்கு நாமியிருக்கிறோம். உட்களுக்கும் விஷ அன்பாய் முடியும்" இல்லத்திலை ஒழுங்கு செய்திருக்கிறேன். மாயிமை. அம்மா சேவல் கோண்டி போய் விடுவம்" என்றுள். அம்மா எதுவும் கேட்கவில்லை. மேல் வார்த்தைகள் வரவில்லை. நெஞ்சம் உறக்கியது. அம்மா உட்கருபெடுத்துவிட்டுப் போயிருந்தது.

அம்மாவு மனம் ஓடுதலினைமீட்டி இன்று கூவித்துக் கொண்டிருந்தமைக்கு இரவு தான் காரணம். இரவு தான் கொண்டு போனது. தாக்கம் வராத இராசேந்திரன் அம்மாவின் இருமை தாலாட்டுப் பாடிக் கொண்டிருந்தது. அம்மா நீக்கள் தான் என்ன தெய்வம். தனம்பயலை நனைகிறது.

இரவுப் போது தான் அம்மா கண் அயர்ந்திருக்க வேண்டும். இராசேந்திர தேவீருடன் வடிவிய போது, இரவு விட்டதா என்ற அம்மாயத்துடன் கண் மிழ்த்தான் இராசேந்திரன்.

இப்போது இல்லம் நுதிமேயர்களில் போய்ப்பிள்ளைத் தலைநிலிரடி தானே நுதிமேய? பெண்ணையுமையாய் என்று சொல்லுதேல்லாம் வெறும் மாயை தானோ? வேகலையின் மந்திரியும் அவனுக்குள் சிந்திப்பு வந்தது. யானவியின் இல்லத்திற்குக் (அம்மாவைக்) கட்டுப்பிள்ளைத் தவீ அவனுக்கு இரவு விழியேதும் இருக்கவில்லை.

காலையில் வழுந்திவிடுதல் அம்மாவைச் சந்திரசகலாகத் தவீர்த்துக் கொண்டான். வறளை மிழ்க் போய்ச் சுகம் விழாவிக்கவில்லை. சிழுவீர்த்தும் மகனில் சந்திரசகலாக. என்னும் சுகத்து கோபத்தை மெளிக் காட்ட முடியாமல் மிளாடும் இயல்பாயினாலும் யானவியின் பொருளினால்.

காலையில் திட்டுபிட்டபடி எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. சிழுவீரைய வறளைமும் கடைசிக் கட்டும் இராசேந்திரனையும் பிள்ளையானும்

நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சிழுவீரையும் சிழுவீரையையும். அம்மாக்கள் மட்டுமே போய் போலிவை நிரைச் சொன்னது சொல்லுதற்குது. இராசேந்திரனுக்கு அழுதை சொன்னது விடும் போல் அம்மாக்கள் தான் மீட்ட நினைவு. அம்மாவுக்கு உதும் நடந்து விடுமேய சந்திரசகலாக கூடவே வழுந்தும். இராசேந்திரனும் கூட இப்படியொரு பாய் இருக்கத் தான் உட்கருது. "கடைசிக் காணிக் குண்டும் இரவுமறாய் நடக்கக் கூடாது என்று மனஸில் வேண்டிக் கொண்டாள்.

முடிக்கக் வண்டி வந்ததும். அம்மாவைக் காணிக் சேன்றதும், முதிமேயார் இல்லத்திற்கு கொண்டு போய் கொடுத்ததும் இராசேந்திரனுக்குக் கண்டி போல் இருக்கது.

"புள்ளுகளும் கொடியானதுமேயே மாய். அடிக்கடி நாய்க்கம் வந்து பாற்பம்..." என்று விளையாடும் போது இராசேந்திரன் வேளை அம்மாவு கண்களும் கலங்குவதை இராசேந்திரன் அமைப்பிக்கான். கடைசியாக அவள் தாயமுயில் சேன்று "போயிடு வாயி அம்மா..." என்று குரல் தழுவுதற்க்கூறிய போது அம்மாவும் மீறிக் கண்கள் வறறெடுத்தன. சிழுவீரையே திரைக்காமல் கொண்டு வர விழைப்பாய் அம்மாவுக்குந்தான். அம்மாவு பார்வை அம்மாவைக் கட்டுப்பிழைய போல் இருந்தது. "அம்மாவை இன் தான் காவல் சிடைக்குமா?" என அவளது மனம் ஒங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

விடமுற்றும் சிழுவீரையக் கொண்டு வந்த போது "இரவு இனி அம்மாவைக் காணிக் சிழுவீரையே தெரிமியல்லை" என்றுள் ஆதங்கத்தாய். இராசேந்திரன் அம்மாவு கைகளைக் கட்டுப்பிழைய. "ஏன் அம்மீடி யோசிக்கிடுவான்? வாற முடியாதுக்கிழைமையம் வந்து பாற்பம்... அம்மாவைக் இருப்பா..." என்று அழுதல் வரவில்லை.

அம்மா பிள்ளை இராசேந்திரன் எதுவும் கேட்கவில்லை. நெஞ்சில் கண்கள் வீசு உட்கருக்காய் கட்டுப்பிழையக் உணர்ந்தான். மனஸின் அழுத்தத்தில் நெடுக வலிக்கின இராசேந்திரனின் உட்கருக்காய் விழாவுக் கொண்டு வந்தது. அம்மாவின் அடியில் ஏற்படுந் தாழமுக்கம் போல் நெஞ்சில் உணர்ந்தான். முச்சி கண்டியேற முடியாமல் அம்மா தீண்டுவதைக் கண்ட இராசேந்திரன். "என்ன செய்யுதுமா?" என்று பதறியபடி அம்மாவு நெஞ்சைக் கட்டவினான். உட்கருக்காய் ஒட்டோவை வைத்தியசாலைக்குக் செல்லும்படி மாரினான்.

"ஏன்ருக்குத் தம் போயிப்பாவையும்கோ. வேறுமேண்டால் மாரியை தீரும் விட்டுமுறக் காணிக் கொண்டி வரும்" இராசேந்திரன் கெஞ்சியதைக் கேட்க இராசேந்திரனின் மாயர் அங்கிருக்கவில்லை.

லரல் ஸலரம்!

(செவ் வணக்கம்)

தோழரே, என்னவானாலும்

நமது கனவு நனவாகும் நானுக்கான காத்திருப்பு வீண் போகவில்லை.
நாம் காத்திருந்த வளமான வாக்குறுதிகள்
உலகெங்கும் நிறைவேறி வருகின்றன.
முகில்களைக் கழித்துச் சூரியன் வருவதற்காக
எல்லாவிடத்தும் பூமி தவத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது.

பல காலமாகச் செயலற்று இருந்த நாம், இப்போது
நம் மனங்களில் முலைகளில் இருந்த பல கேள்விகளைத் தொடுக்கிறோம்.
மறைந்திருந்த நம் மனவெறுப்பு உருவங் கொள்கிறது.
ஒத்த மனமுடைய பித்தர்களால் நமது அணிகள் விரிகின்றன.

அன்றைக்குத் தான் நாம் நம் கனவின் விதைகளை விதைத்தோம்,
அதோ! மின்னல் பாயும் பொழுதிற்குள்
வயல்களிலே அடர்ந்த அறுவடை ஆயத்தமாய் நிற்கிறது.
நமது கூட்டு வாழ்வின் அறுவடைப் பாட்டைப்
பணிதல் அறியாத காற்று எதிரொலிப்பது கேட்கவில்லையா, தோழரே?

தோழரே இன்று எல்லா நேரமும் உலகங் குலுங்கி நடுங்குகிறது.
அதற்கான உறுதியான அடித்தளத்தைக் கட்டுதல் நமது பொறுப்பு.
பணியைத் தொடங்குவதை நமது இலக்காக்கியுள்ளோம்.
தோழரே உமக்கு நான் அனுப்புவது
என் செவ் வணக்கம்!

ஸுகந்த B.T. சார்ய
வங்காளியினின்று ஆங்கிலத்தில் க்ஷீதிஸ் ரோய்
தமிழில் சிவானந்தம்

(1926ல் பிறந்த ஸுகந்த 1947ல் தனது இருபத்தோராவது வயது நிறையு முன்பே இறந்து விட்டார். பிரசுரமாகியுள்ள அவரது கவிதைகள் அவரது வாழ்வின் இறுதி ஐந்து ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டவை. அக் காலத்தில் அவர் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தீவிரமாக இயங்கி வந்தார்.)

